

32003R1782

21.10.2003

EUROOPA LIIDU TEATAJA

L 270/1

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1782/2003,**29. september 2003,**

millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001

SISUKORD

		Lk
I JAOTIS	REGULEERIMISALA JA MÕISTED	275
II JAOTIS	ÜLDSÄTTED	276
1. peatükk	Nõuetele vastavus	276
2. peatükk	Toetuste ümbersuunamine ja finantsdistsipliin	277
3. peatükk	Põllumajandusnõuande süsteem	278
4. peatükk	Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem	278
5. peatükk	Muud üldsätted	281
III JAOTIS	ÜHTNE OTSEMAKSETE KAVA	282
1. peatükk	Üldsätted	282
2. peatükk	Toetussumma kehtestamine	283
3. peatükk	Toetusõigused	284
1. jagu	Pindalal põhinevad toetusõigused	284
2. jagu	Eritingimustega hõlmatud toetusõigused	286
4. peatükk	Maakasutus ühtse otsemaksete kava raames	287
1. jagu	Maakasutus	287
2. jagu	Toetusõigused tootmisest kõrvale jäetud maa osas	287
5. peatükk	Piirkondlik ja osaline rakendamine	289
1. jagu	Piirkondlik rakendamine	289
2. jagu	Osaline rakendamine	291
3. jagu	Valikulised väljaarvamised	293
4. jagu	Valikuline üleminek	293
IV JAOTIS	MUUD OTSETOETUSED	294
1. peatükk	Kõva nisu eritoetus	294
2. peatükk	Valgurikaste taimede toetus	294

		Lk
3. peatükk	Riisi eritoetus	295
4. peatükk	Pähklite pindalatoetus	295
5. peatükk	Energiakultuuride toetus	297
6. peatükk	Tärlisekartuli toetus	297
7. peatükk	Piimatoetus ja lisamaksed	298
8. peatükk	Põllukultuuri piirkondlik eritoetus	299
9. peatükk	Seemnetoetus	299
10. peatükk	Põllukultuuride pindalatoetus	299
11. peatükk	Lamba- ja kitsetoetus	303
12. peatükk	Veise- ja vasikaliha toetused	305
13. peatükk	Kaunviljade toetus	313
V JAOTIS	ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED	314
I LISA	Artiklis 1 sätestatud kriteeriumidele vastavate otsetoetuste loetelu	321
II LISA	Artikli 12 lõikes 2 osutatud siseriiklikud ülemmäärad	323
III LISA	Artiklites 3 ja 4 osutatud kohustuslikud majandamisnõuded	324
IV LISA	Artiklis 5 osutatud head põllumajandus- ja keskkonnatingimused	326
V LISA	Artiklis 26 osutatud kokkusobivad otsetoetused	327
VI LISA	Artiklis 33 osutatud ühtse otsemaksete kavaga seotud otsetoetuste loetelu	328
VII LISA	Artiklis 37 nimetatud võrdlussumma arvutamine	329
VIII LISA	Artiklis 41 osutatud siseriiklikud ülemmäärad	332
IX LISA	Artiklis 66 osutatud põllukultuuride loetelu	333
X LISA	Traditsioonilised kõva nisu tootmispiirkonnad, nagu on osutatud artiklis 74	334
XI LISA	Artiklis 99 osutatud seemneliikide loetelu	336

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36, 37 ja artikli 299 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise põllumajanduspoliitika raames erinevate sissetulekutoetusena antavate otsetoetuste jaoks tuleks sätestada ühised tingimused.

- (2) Otsetoetuse täielik maksmine tuleks siduda põllumajandusmaa ning põllumajandusliku tootmise ja tegevusega seotud eeskirjade järgimisega. Need eeskirjad peaksid aitama kaasa liita ühisesse turukorraldusse keskkonda, toidu ohutust, loomade tervishoidu ja heaolu ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimust käsitlevad põhi-standardid. Kui neid põhistandardeid ei järgita, peaksid liikmesriigid otsetoetuse maksmise täielikult või osaliselt tühistama, lähtudes kriteeriumidest, mis oleksid proportsionaalsed, objektiivsed ja järkjärgulised. Sellised tühistamised ei tohiks piirata ühenduse või siseriiklike õigusaktide alusel praegu sätestatud või tulevikus sätestatavate karistuste kohaldamist.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 5. juunil 2003 (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 208, 3.9.2003, lk 64.

⁽³⁾ Arvamus on esitatud 2. juulil 2003 (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (3) Põllumajandusmaa kasutusest välja langemise vältimiseks ja selle heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes säilitamise tagamiseks tuleks kehtestada standardid, mis võivad tugineda liikmesriikide õigusnormidele. Seetõttu on asjakohane kehtestada ühenduse raamistik, mille alusel liikmesriigid saaksid standardid vastu võtta, võttes arvesse asjaomaste alade eriomadusi, sh mulla- ja ilmastikutingimusi, olemasolevat põllumajandustootmist (maakasutus, külvikord, tootmisviisid) ja põllumajandusstruktuure.
- (4) Kuna püsirohumaadel on keskkonnale positiivne mõju, on asjakohane võtta vastu meetmed olemasolevate püsirohumaade säilitamise soodustamiseks, et vältida rohumaa suuremahulist muutmist haritavaks maaks.
- (5) Säästva põllumajanduse soodustamiseks kavandatud vahendite ja maaelu arendamiseks kavandatud vahendite vahel parema tasakaalu saavutamiseks tuleks kehtestada otsetoetuste järkjärguline vähendamine kogu ühenduses aastatel 2005–2012. Kõiki teatavast summast suuremaid otsetoetusi tuleks igal aastal teatava protsendimäära võrra vähendada. Sääste tuleks kasutada maaelu arenguga seotud meetmete rahastamiseks ning need tuleks jaotada liikmesriikide vahel vastavalt määratletavatele objektiivsetele kriteeriumidele. On siiski asjakohane sätestada, et teatav osa säästetud summadest jääks liikmesriikidesse, kus need on säästetud. Kuni 2005. aastani võivad liikmesriigid nõukogu 17. mai 1999 aasta määruse (EÜ) nr 1259/1999 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad)⁽¹⁾ alusel toetuse ümbersuunamist käsitlevaid kehtivaid sätteid kohaldada vabatahtlikult.
- (6) Selle tagamiseks, et ühise põllumajanduspoliitika rahastamiseks kasutatavad summad (alamrubriik 1a) jääksid finantsperspektiividega kehtestatud iga-aastaste ülemäärade piiresse, on asjakohane näha ette finantsmehhanism, et otsetoetusi vajadusel kohandada. Otsetoetuse kohandamine tuleks kehtestada juhul, kui prognoosid näitavad, et alamrubriiki 1a kõnealusel eelarveaastal ületatakse, võttes arvesse 300 miljoni euro suurust tagatisvaru.
- (7) Võttes arvesse rukki sekkumiskokkuostu süsteemist väljajätmisest tulenevaid struktuurimuudatusi, on asjakohane näha ette teatavate rukkitootmispiirkondade jaoks üleminekumeetmed, mida osaliselt rahastatakse ümbersuunamise tõttu kogunenud summadest.
- (8) Selleks et aidata põllumajandustootjatel vastata kaasaegse ja kõrge kvaliteedilise põllumajanduse standarditele, on vajalik, et liikmesriigid kehtestaksid ulatusliku süsteemi, mille abil saaks anda nõu põllumajandustootjatele. Nõuandesüsteem peaks aitama tõsta põllumajandustootjate teadlikkust materjalivoogudest ja põllumajandusettevõtte töötlemisest, mis käsitlevad keskkonna, toidu ohutuse ning loomade tervishoiu ja heaoluga seotud nõudeid, ilma et see kuidagi mõjutaks tootjate kohustust ja vastutust neid standardeid täita.
- (9) Põllumajandusnõuande süsteemi sisseseadmise hõlbustamiseks tuleks liikmesriikide jaoks ette näha piisav ajavahemik kõnealuse süsteemi rajamiseks. Süsteemiga liitumine peaks põllumajandustootjate jaoks olema vabatahtlik ning eelis antakse nendele tootjatele, kes on otsetoetusi saanud aasta jooksul üle teatava summa. Kuna kõne all on põllumajandustootjatele pakutav nõuandeteenus, tuleks nõuandetegevuse käigus saadud teavet käsitleda konfidentsiaalsena, välja arvatud ühenduse või siseriiklike õigusaktide tõsise rikkumise korral.
- (10) Liikmesriigid peavad vastavalt nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1258/1999 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta)⁽²⁾ artiklile 8 võtma vajalikud meetmed veendumaks, et Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondi (EAGGF) tagatistrahastust rahastatavad toimingud toimuvad tegelikult ja nõuetekohaselt, ning et tõkestada ja käsitleda eeskirjade eiramist.
- (11) Haldus- ja kontrollimehhanismide tõhususe ja kasulikkuse parandamiseks tuleb kohandada nõukogu 27. novembri 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 3508/92 (millega kehtestatakse ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem)⁽³⁾ kehtestatud süsteemi, et see hõlmaks ühtset otsemaksete kava, kõva nisu, valgurikaste taimede, energiakultuuride, riisi, kartulitärklise, pähtlite, piima, seemnete ja kaunviljade toetuskava, piirkondlikku eritoetust ning samuti nõuetele vastavust, toetuste ümbersuunamist ja põllumajandustootjate nõuandesüsteemi käsitlevate eeskirjade kohaldamise kontrolli. Tuleks sätestada võimalus liita süsteemiga hiljem ka muud otsetoetused.
- (12) Tõhusa kontrolli huvides ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate toetusetaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga hõlmatud toetusetaotlusi esitavate põllumajandustootjate jaoks kehtestama ühtse registreerimissüsteemi.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 113. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1244/2001 (EÜT L 173, 27.6.2001, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁽³⁾ EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 495/2001 (EÜT L 72, 14.3.2001, lk 6).

- (13) Ühtse süsteemi eri osade eesmärk on tõhusam haldamine ja kontroll. Seetõttu tuleks käesoleva määrusega hõlmamata ühenduse kavade puhul lubada liikmesriikidel süsteemi kasutada tingimusel, et nende tegevus ei ole mingil viisil vastuolus asjaomaste sätetega.
- (14) Arvestades süsteemi keerulisust ja menetletavate abitaotluste rohkust, on oluline kasutada asjakohaseid tehnilisi vahendeid ning haldus- ja kontrollimeetodeid. Seepärast peaks igas liikmesriigis kuuluma ühtsesse süsteemi elektrooniline andmebaas, põldude identifitseerimissüsteem, põllumajandustootjate toetusetaotlused, ühtlustatud kontrollisüsteem ning ühtse otsemaksete kava puhul toetusõiguste identifitseerimis- ja registreerimissüsteem.
- (15) Selleks et võimaldada kogutud andmeid töödelda ja kasutada neid toetusetaotluste kontrollimiseks, tuleb luua suure võimsusega elektroonilised andmebaasid, mis võimaldavad eelkõige teha riskontrolle.
- (16) Põldude kindlakstegemine on oluline osa korrektsel pindalatoetuse taotlemisel. Kogemused on näidanud, et olemasolevatel meetoditel on teatavaid puudusi. Seepärast tuleks sätestada identifitseerimissüsteemi loomine, mille koostamisel võib vajaduse korral kasutada kaugseire abi.
- (17) Lihtsustamise huvides tuleks liikmesriikidel lubada sätestada ühtse taotluse esitamine mitme toetuskava jaoks ning iga-aastase taotluse esitamise asendamine püsitaotlusega, mida igal aastal ainult kinnitatakse.
- (18) Liikmesriikidel tuleks võimaldada kasutada toetuse vähendamisel ja ümbersuunamisel vabanenud summasid nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisefondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) ⁽¹⁾ ettenähtud maaelu arendustoetuse raames teatavate täiendavate meetmete jaoks.
- (19) Kuna nõuetele vastavuse kontrolli tulemusel vabanevaid summasid ei saa ette näha, ei saa neid ka kasutada maaelu arendustoetuse raames võetavate täiendavate meetmete jaoks, tuleks need kanda EAGGF-i tagatisrahastru kreeditsisse, välja arvatud teatav osa, mis jääb liikmesriikidele.
- (20) Ühenduse toetuskavadega ettenähtud toetusi peaksid riigi pädevad ametiasutused maksma toetuse saajale ettenähtud ajavahemike jooksul tervikuna, kui käesoleva määrusega ettenähtud vähendustest ei tulene teisiti.
- (21) Ühise põllumajanduspoliitika kohaste toetuskavadega nähakse ette otsene sissetulekutoetus eriti silmas pidades põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamist. Kõnealune eesmärk on lähedalt seotud maapiirkondade säilitamisega. Ühenduse fondide väärjaotamise vältimiseks ei tohiks toetust maksta nendele põllumajandustootjatele, kes on tekitanud sellise toetuse saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult.
- (22) Ühiseid toetuskavu tuleks vajaduse korral lühikese aja jooksul kohandada vastavalt turusuundumustele. Toetusesaajatele pole võimalik tagada, et toetuse maksmise tingimused püsivad muutumatuna, ning nad peaksid olema valmis kavade võimalikuks läbivaatamiseks turusuundumusi silmas pidades.
- (23) Otsetoetuste olulist mõju eelarvele silmas pidades ja nende mõju paremaks hindamise eesmärgil tuleks ühenduse kavasid pädevalt hinnata.
- (24) Ühenduse põllumajanduse konkurentsivõime suurendamine ning toidukvaliteedi ja keskkonnastandardite soodustamine põhjustab paratamatult põllumajandustoodete institutsionaalsete hindade languse ning ühenduse põllumajandustootjate jaoks toomiskulude kasvu. Nende eesmärkide saavutamiseks ning rohkem turule orienteeritud ja säästva põllumajanduse soodustamiseks on vaja lõpetada üleminek tootmise toetamiselt tootjate toetamisele, kehtestades iga põllumajandustootja jaoks toodanguga sidumata sissetulekutoetuse süsteemi. Toetuse lahutamine toodangust ei muuda põllumajandustootjale tegelikult makstavaid toetussummasid, vaid suurendab märkimisväärselt sissetulekutoetuse tõhusust. Seetõttu tuleks ühtse otsetoetuse saamise tingimuseks kehtestada see, et peetaks kinni keskkonna, toidu ohutuse ning loomade tervishoiu ja heaoluga seotud tingimustest ja et põllumajandusettevõttes valitseksid head põllumajandus- ja keskkonnatingimused.
- (25) Selline süsteem peaks ühendama põllumajandustootjale eri kavade alusel makstavad mitmed otsetoetused ühtseks otsemakseteks, mis määratakse kindlaks varasemate toetusõiguste alusel võrdlusperioodi jooksul ja mida kohandatakse, et võtta arvesse Agenda 2000 raames kehtestatud meetmete täielikku rakendamist ning käesoleva määrusega toetussummadesse tehtavaid muudatusi.
- (26) Kuna lihtsamast haldamisest tulenev kasu kasvab, kui süsteemiga liidetakse palju eri sektoreid, peaks kavaga esimeses etapis hõlmama kõik põllukultuuride toetusega hõlmatud tooted ning samuti kaunviljad, seemned ning veise- ja lambaliha. Pärast uuenduste täielikku rakendamist peaks kava sisaldama ka uuendatud toetusi riisi ja kõva nisu jaoks ning piimasektoris makstavaid toetusi. Ühtsesse otsemaksete kavasid tuleks lülitada ka tärgliskartuli ja kuivisööda toetused, kuid töötleva tööstuse jaoks tuleks säilitada eraldi toetused.

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

- (27) Kanepi puhul tuleks ette näha erimeetmed tagamaks, et ühtse toetuse maksmise toetuskõlblike põllukultuuride hulka ei saaks peita ebaseaduslikke põllukultuure, ohustades sellega kanepituru ühist korraldust. Seepärast tuleks ette näha, et pindalatoetusi määratakse ainult sellistele kanepisortide kasvupindadele, mille puhul on olemas kindlad tagatised uimastava toimega ainete sisalduse suhtes. Viiteid nõukogu 27. juuli 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 1673/2000 (kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi turu ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ ettenähtud erimeetmetele tuleks vastavalt kohandada.
- (28) Põllumajandustootjatele tuleks jätta vabadus valida, mis tooteid oma maal kasvatada, sealhulgas tooted, mille puhul jätkatakse toetuse maksmist toodangust sõltuvalt, suurendades niimoodi turule orienteeritust; seetõttu ei tohiks ühtse otsemakse saamise tingimuseks olla ühegi konkreetse toote tootmine. Konkurentsimoontuste vältimiseks tuleks mõne toote kasvatamine toetuskõlblikul maal siiski välja jätta.
- (29) Selle summa kehtestamiseks, millele põllumajandustootjal võiks olla õigus uue kava kohaselt, on asjakohane osutada kõnealusele tootjale võrdlusperioodi jooksul makstud toetussummadele. Eriolukordade arvestamiseks tuleks kehtestada riiklik reserv. Seda reservi võib kasutada ka selleks, et hõlbustada uut põllumajandustootjatel toetuskavas osaleda. Ühtne otsemakse tuleks kehtestada põllumajandusettevõtte kohta.
- (30) Kogusumma, millele põllumajandusettevõttel on õigus, tuleks jaotada osadesse (toetusõigused) ning siduda toetuskõlblike hektarite arvuga, et hõlbustada toetuse saamise õiguste üleminekut. Selleks et vältida spekulatiivseid üleminekuks, mis viivad toetusõiguste kuhjumiseni ilma vastava põllumajandusliku aluseta, tuleks toetuse andmisel näha ette seos toetusõiguste ja toetuskõlblike hektarite arvu vahel ning samuti võimalus piirata õiguste üleminekut teatava piirkonnaga. Tuleks kehtestada erisätted toetuse jaoks, mis ei ole otseselt pindalaga seotud, võttes arvesse lamba- ja kitsekasvatusele omast olukorda.
- (31) Selle tagamiseks, et toetuse ja õiguste kogutase ei ületaks jooksvaid eelarvepiiranguid ühenduse või siseriiklikul tasandil ning vajadusel piirkondlikul tasandil, on asjakohane näha ette siseriiklikud ülemmäärad, mis vastavad asjakohaste toetuskavade alusel toetuste maksmiseks igas liikmesriigis võrdlusperioodi jooksul ning hilisemaid kohandusi arvestades antud vahendite summale. Kui ülemmäär ületatakse, tuleks kohaldada proportsionaalseid vähendusi.
- (32) Selleks et säilitada pakkumist piiravate meetmete tõhusus, tuleks säilitada maa tootmisest kõrvale jätmise tingimused haritava maa osas, samal ajal tõhustades uue toetussüsteemi alusel keskkonnale tulenevat kasulikkust mõju.
- (33) Konkreetsetes oludes paindlikult toimimiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus määrata teatav tasakaal individuaalsete toetusõiguste ja piirkondlike või siseriiklike keskmiste vahel ning olemasolevate toetuste ja ühtse otsemakse vahel. Tuleks kehtestada konkreetne erand puu- ja köögivilju, sealhulgas toidukartulit käsitlevast viljeluskeelust, et vältida seda, et piirkondliku toetuskava rakendamise korral ei põhjustaks see tootmishäireid, minimeerides samas mõju konkurentsi moonutamisele. Konkreetse liikmesriigi põllumajandustingimuste arvessevõtmiseks tuleks kõnealusele liikmesriigile sätestada võimalus taotleda ühtse otsemakse kava rakendamiseks üleminekuajaga, tagades siiski ühtse otsemakse kava jaoks kinnitatud eelarve ülemmääradest kinnipidamise. Ühenduse rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks ja juhul, kui üleminekuajal esineb tõsist konkurentsi moonutamist, peaks komisjon võtma vajalikud meetmed selliste olukordade lahendamiseks.
- (34) Valikuliste või üleminekumeetmete puhul on põllumajandustootjate õiguspärase ootuste kaitseks asjakohane kehtestada kuupäev, milleks liikmesriik peab võtma vastu otsuse ühtse otsemakse kava kohaldamise kohta. Praeguse korra jätkumise tagamiseks tuleks toetusõiguste saamiseks kehtestada teatavad tingimused, jättes komisjonile volitused sätestada rakenduseeskirjad.
- (35) Selleks et säilitada kõva nisu tootmise osatähtsus selle traditsioonilistel tootmisaladel, tõhustades samas toetuse maksmist teatavatele minimaalsetele kvaliteedinõuetele vastava kõva nisu jaoks, tuleks üleminekuajal vähendada praegu tavapärastel tootmisaladel kõva nisu eest antavat eritoetust ja kaotada määratletud aladel antav eritoetus. Toetust tuleks maksta ainult sellise kõva nisu kasvatamise eest, mis sobib manna ja pastatoodete valmistamiseks.
- (36) Valgurikaste taimede osatähtsuse suurendamiseks ja selliste põllukultuuride tootmise ergutamiseks tuleks kõnealuseid põllukultuure kasvatavate põllumajandustootjate jaoks näha ette lisatoetus. Uue kava nõuetekohase kohaldamise tagamiseks tuleks toetusõiguste jaoks kehtestada teatavad tingimused. Tuleks sätestada tagatud maksimumpindala ning selle ületamise korral kohaldatavad proportsionaalsed vähendused.

⁽¹⁾ EÜT L 193, 29.7.2000, lk 16. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 651/2002 (EÜT L 101, 17.4.2002, lk 3).

- (37) Riisitootmise osatähtsuse säilitamiseks tavapärastel tootmisaladel tuleks riisitootjate jaoks näha ette eritoetus. Uue kava nõuetekohase kohaldamise tagamiseks tuleks toetusõiguste jaoks kehtestada teatavad tingimused. Tuleks kehtestada siseriiklikud baaskülvipinnad ning nende ületamise korral kohaldatavad vähendused.
- (38) Tuleks kehtestada uus toetuskord pähklite jaoks, et hoida ära pähklitootmise kadumine tavapärastel kasvualadel ja sellest tulenevad negatiivsed keskkonda ja maaelu mõjutavad ning sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed. Uue korra nõuetekohase kohaldamise tagamiseks tuleks toetusõiguste jaoks kehtestada teatavad tingimused, sealhulgas minimaalne puude tihedus ja maatüki suurus. Eritingimuste täitmiseks peaks liikmesriikidel olema õigus määrata lisatoetust.
- (39) Eelarve ületamise vältimiseks tuleks näha ette tagatud maksimumpindala ning selle ületamise korral asjaomastes liikmesriikides kohaldatavad proportsionaalsed vähendused. Kogu ühenduses tasakaalustatud kohaldamise tagamiseks tuleks see pindala jaotada proportsionaalselt liikmesriikide pähklitootmispindaladega. Liikmesriigid peaksid vastutama pindalade jaotamise eest oma territooriumil. Arengukavaga hõlmatud pindalade jaoks ei tohiks kuni kava lõpuleviimiseni uue kava alusel toetust anda.
- (40) Arengukavadest tuleneva kasu ärakasutamiseks pakkumise ümberjaotamisel võib liikmesriik sätestada, et ühenduse ja siseriikliku toetuse saamiseks peab toetuse saaja kuuluma tootjaorganisatsiooni. Häirete vältimiseks tuleb tagada sujuv üleminek uuele kavale.
- (41) Energiakultuuride toetus sisaldab võimalust kasvatada tehnilisi kultuure tootmisest kõrvale jäetud maal. Suurima osa tootmisest kõrvale jäetud maal mittetoidukauba tootmisest moodustavad energeetilised põllukultuurid. Energeetiliste põllukultuuride jaoks tuleks kehtestada eritoetus, mille eesmärk on suurendada süsinikdioksiidi asendamist. Tuleks sätestada tagatud maksimumpindala ning selle ületamise korral kohaldatavad proportsionaalsed vähendused. Pärast ettenähtud aega tuleks kord üle vaadata, võttes arvesse ühenduse biokütuseid käsitleva algatuse rakendamist.
- (42) Tärklisetootmise säilitamiseks traditsioonilistes tootmispiirkondades ja kartuli osatähtsuse tunnustamiseks põllumajanduslikus tsüklis tuleks kartulitärklise tootjate jaoks kehtestada toetus. Niivõrd kui toetusesüsteem tärgliskar-
- tuli tootjate jaoks muutub ühtse otsemaksete kava osaks, tuleks muuta nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrust (EÜ) nr 1868/94, millega kehtestatakse kartulitärklise tootmise kvoodisüsteem. ⁽¹⁾
- (43) Põllukultuuride ning veise- ja lambaliha kaasamisega laiendatakse ühtset otsemaksete kava ääremadel ja Egeuse mere saartel makstavatele toetustele, et saavutada edasine lihtsustamine ja et vältida kõnealustes piirkondades väikese arvu põllumajandustootjate jaoks eraldi õigusliku ja haldusliku raamistiku säilitamist. Nendes ühenduse piirkondades teatavat laadi tootmise osatähtsuse säilitamiseks tuleks sätestada, et liikmesriigid võivad otsustada, et neil ei ole vaja kõnealuseid toetusi ühtse otsemaksete kavaga hõlmata. Sama võimalust tuleks kasutada lisatoetuste puhul teatavates Rootsi ja Soome piirkondades ning seemnetoetuse puhul. Sellistel juhtudel tuleb praeguse korra jätkumise tagamiseks kehtestada toetusõiguste jaoks teatavad tingimused, jättes komisjonile volitused sätestada rakenduseeskirjad.
- (44) Selleks et hõlbustada üleminekut praeguselt põllukultuuride ja loomakasvatuse toetuste korrald uuele ühtsele otsemaksete kavale, on asjakohane näha ette kõnealustes sektorites praeguste otsetoetuste kohandamine.
- (45) Põllumajanduslik tegevus Assooridel sõltub suures osas piimatootmisest. Seetõttu on asjakohane uuendada ja laiendada 28. juuni 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1453/2001 (millega kehtestatakse Assooride ja Madeira jaoks teatavate põllumajandussaaduste ja -toodete suhtes erimeetmed) ⁽²⁾ artiklis 23 sätestatud meetmeid ning kehtestada kuueks turustusaastaks alates turustusaastast 1999/2000 erand piima ja piimatoodete ühist turukorraldust käsitlevatest sätetest seoses tootmise piiramisega, et võtta arvesse arengutaset ja kohalikke tootmistingimusi. Kõnealuse meetme kohaldamisajal peaks see meede võimaldama jätkata ümberkorraldusi Assooridel, põhjustamata seejuures häireid piimaturul ja mõjutamata oluliselt piimakvoodi ületamise tasu nõuetekohast toimimist Portugali või ühenduse tasandil.
- (46) Ühtse otsemakse kohaldamine tähendab tegelikult, et määrusega (EÜ) nr 1017/94 ⁽³⁾ sätestatud programm Portugalis põllukultuuride kasvatamiseks kasutatava maa ümberkorraldamiseks ekstensiivseks loomakasvatuseks ei ole enam põhjendatud. Seetõttu tuleks määrus (EÜ) nr 1017/94 tunnistada kehtetuks alates ühtse otsemaksete kava jõustumisest.

⁽¹⁾ EÜT L 197, 30.7.1994, lk 4. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 962/2002 (EÜT L 149, 7.6.2002, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 198, 21.7.2001, lk 26.

⁽³⁾ EÜT L 112, 3.5.1994, lk 2. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2582/2001 (EÜT L 345, 29.12.2001, lk 5).

- (47) Eespool nimetatud muudatuste ja uute sätete tulemusel tuleks tunnistada kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3508/92, nõukogu 30. juuli 1996. aasta määrus (EÜ) nr 1577/96, millega kehtestatakse erimeede teatavate kaunviljade suhtes, ⁽¹⁾ ja nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1251/1999, millega kehtestatakse teatavate põllukultuuride tootjate toetussüsteem. ⁽²⁾ Samuti tuleks tunnistada kehtetuks määrus (EÜ) nr 1259/1999, välja arvatud mõned sätted, millega nähakse ette ajutine ja valikuline erikord.
- (48) Nõukogu 26. oktoobri 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 2358/71 (seemneturu ühise korralduse kohta), ⁽³⁾ nõukogu 19. juuli 1993. aasta määrus (EÜ) nr 2019/93 (väiksematel Egeuse mere saartel teatavate põllumajandussaaduste suhtes kohaldatavate erimeetmete kohta), ⁽⁴⁾ nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1254/1999 (veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta), ⁽⁵⁾ nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1452/2001 (millega kehtestatakse Prantsuse ülemere-departemangude jaoks erimeetmed seoses teatavate põllumajandussaaduste ja -toodetega), ⁽⁶⁾ nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1454/2001 (millega kehtestatakse Kanaari saarte jaoks erimeetmed seoses teatavate põllumajandussaaduste ja -toodetega) ⁽⁷⁾ ning nõukogu 19. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2529/2001 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta) ⁽⁸⁾ sätestatud otsetoetusi käsitlevad erisätted on oma tähtsuse kaotanud ja need tuleb kehtetuks tunnistada.
- (49) Käesoleva määruse jõustumise ajal koosneb ühendus 15 liikmesriigist. Võttes arvesse asjaolu, et vastavalt 2003. aasta ühinemislepingule liituvad 1. mail 2004 uued liikmesriigid, tuleks käesolevat määrust ühinemiskuupäevaks kohandada kõnealuses lepingus ettenähtud korras, et teha see uutes liikmesriikides kohaldatavaks.
- (50) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus, ⁽⁹⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse:

- ühiseeskirjad ühise põllumajanduspoliitika raames sisetulekutoetusena makstavate otsetoetuste jaoks, mida rahastatakse Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastust, välja arvatud määrusega (EÜ) nr 1257/1999 ettenähtud toetused;
- põllumajandustootjate sisetulekutoetus (edaspidi "ühtne otsemaksete kava");
- kõva nisu, valgurikkaid taimi, riisi, pähkleid, energeetilisi taimi, tärklisekartuleid, piima, seemneid, põllukultuure, lamba- ja kitseliha, veise- ja vasikaliha ning kaunvilju tootvate põllumajandustootjate toetuskavad.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *põllumajandustootja* – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, olenemata sellest, missugune õiguslik seisund sellele rühmale ja rühma liikmetele on siseriikliku õigusega antud, kelle põllumajandusettevõtte asub ühenduse territooriumil, nagu on osutatud asutamislepingu artiklis 299, ning kes tegeleb põllumajandusliku tegevusega,
- b) *põllumajandusettevõtte* – kõik põllumajandustootja poolt juhitavad sama liikmesriigi territooriumil asuvad põllumajanduslikud tootmisüksused,
- c) *põllumajanduslik tegevus* – põllumajandustoodete tootmine ja kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine ning maa hoidmine heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes, nagu on kehtestatud artikliga 5,

⁽¹⁾ EÜT L 206, 16.8.1996, lk 4. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 811/2000 (EÜT L 100, 20.4.2000, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1038/2001 (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 16).

⁽³⁾ EÜT L 246, 5.11.1971, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 154/2002 (EÜT L 25, 29.1.2002, lk 18).

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 27.7.1993, lk 1 (EÜT L 68, 12.3.2002, lk 4). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 442/2002.

⁽⁵⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (EÜT L 122, 16.5.2003, lk 1).

⁽⁶⁾ EÜT L 198, 21.7.2001, lk 11.

⁽⁷⁾ EÜT L 198, 21.7.2001, lk 45. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1922/2002 (EÜT L 293, 29.10.2002, lk 11).

⁽⁸⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.

⁽⁹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- d) *otsetoetus* – sissetulekutoetuse kava alusel otse põllumajandustootjatele antavad I lisas loetletud toetused,
- e) *toetused asjaomasel kalendriaastal või toetused võrdlusperioodil* – asjaomase aasta/asjaomaste aastate puhul antud või antavad toetused, sealhulgas kõik toetused muudeks ajavahemikeks, mis algavad kõnealusel aastal/kõnealustel aastatel,

- f) *põllumajandustooted* – asutamislepingu I lisas loetletud tooted, sealhulgas puuvill, kuid välja arvatud kalatooted.

II JAOTIS

ÜLDSÄTTED

1. PEATÜKK

NÕUETELE VASTAVUS

Artikkel 3

Põhinõuded

1. Põllumajandustootja, kellele makstakse otsemakset, täidab III lisas osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid kõnealuses lisas kehtestatud ajakava kohaselt ning artikli 5 alusel kehtestatud häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi.
2. Pädev riigiasutus varustab põllumajandustootja loeteluga kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kohta, mida tuleb järgida.

Artikkel 4

Kohustuslikud majandamisnõuded

1. III lisas osutatud kohustuslikud majandamisnõuded kehtestatakse ühenduse õigusaktidega järgmistes valdkondades:
 - inimeste ja loomade tervishoid ja taimetervis,
 - keskkond,
 - loomade heaolu.
2. III lisas osutatud õigusakte kohaldatakse käesoleva määruse raames koos neisse tehtavate täiendustega ning direktiivide osas liikmesriikide poolt rakendatutena.

Artikkel 5

Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused

1. Liikmesriigi tagavad, et kogu põllumajandusmaa ning eelkõige põllumajandusmaa, mida enam ei kasutata tootmise eesmärgil oleks heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes. Liikmesriigid määratlevad heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuded IV lisas sätestatud

raamistiku alusel, siseriiklikul või regionaalsel tasandil, võttes arvesse asjaomaste alade eriomadusi, sh mulla- ja ilmastikutingimusi, olemasolevat põllumajandustootmist, maakasutust, külvikorda, tootmisviise ja põllumajandusstruktuure. See ei tohiks piirata seoses nõukogu määrusega (EÜ) nr 1257/1999 kohaldatavaid häid põllumajandustavasid käsitlevaid standardeid ega heade põllumajandustavade piiraset ületavate põllumajanduse keskkonnameetmete kohaldamist.

2. Liikmesriigid tagavad, et maad, mis olid 2003. aasta pindalatoetuste taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsikarjamaa all, sellena ka säilitatakse.

Siiski võib liikmesriik nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel kehtestada esimesest lõikest erandi, tingimusel et ta võtab kasutusele meetmed oma püsikarjamaa all oleva kogupindala olulise vähenemise vältimiseks.

Esimest lõiku ei kohaldata metsastamiseks ettenähtud püsikarjamaa all olevate maade suhtes, tingimusel et selline metsastamine vastab keskkonnakaitse nõuetele; siia ei loeta jõulupuistandusi ega lühikese raieringiga kiirekasvulisi puuliike.

Artikkel 6

Toetuse vähendamine või tühistamine

1. Kui konkreetsele põllumajandustootjale omistatava tegevuse või tegevusetuse tulemusel on rikutud kohustuslikke majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi, vähendatakse sellel kalendriaastal makstavate otsetoetuste kogusummat, mil tingimusi ei täidetud, või tühistatakse see summa vastavalt artiklis 7 sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele, pärast artiklite 10 ja 11 kohaldamist.

2. Lõikes 1 osutatud vähendamisi või tühistamisi kohaldatakse üksnes siis, kui rikkumine on seotud:
 - a) põllumajandusliku tegevusega, või
 - b) põllumajandusettevõtte põllumajandusmaaga, sealhulgas tootmisest kõrvale jäetud maaga.

Artikkel 7

Vähendamise või tühistamise üksikasjalikud eeskirjad

1. Artiklis 6 osutatud vähendamise ja tühistamise üksikasjalikud eeskirjad sätestatakse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Sellega seoses võetakse arvesse tuvastatud rikkumiste tõsidust, ulatust, püsivust ja korduvust ning käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud kriteeriume.

2. Hooletuse puhul ei ole vähendamine suurem kui 5 % ja korduva rikkumise puhul 15 %.

3. Tahtliku rikkumise korral ei tohi see vähendusprotsent olla alla 20 ning ülemmääraks võib olla ühe või mitme toetus-kava reguleerimisalast väljaarvamine ning selliseid tagajärgi võib kohaldada ühe või mitme kalendriaasta jooksul.

4. Mingil juhul ei ole vähendamise või tühistamise kogusumma ühel kalendriaastal suurem kui artikli 6 lõikes 1 osutatud kogusumma.

— 2006: 4 %,

— 2007: 5 %,

— 2008: 5 %,

— 2009: 5 %,

— 2010: 5 %,

— 2011: 5 %,

— 2012: 5 %.

2. Lõikes 1 ettenähtud vähendamise kohaldamisest pärast II lisas osutatud kogusummadest mahaarvamist saadud summasid võib kasutada täiendava ühenduse toetusena EAGGF-i tagatisrahastust vastavalt määrusele (EÜ) nr 1257/1999 rahastatavate maaelu arenguprogrammide raames võetavate meetmete jaoks.

3. Ühele protsendipunktile vastav summa eraldatakse sellele liikmesriigile, kus vastavad summad on tekkinud. Ülejäänud summad jaotatakse asjaomastele liikmesriikidele artikli 144 lõikes 2 osutatud korras järgmiste kriteeriumide alusel:

— põllumajandusmaa,

— põllumajanduslik tööhõive,

— sisemajanduse kogutoodang (SKT) elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi.

Iga liikmesriik saab siiski 80 % kogusummadest, mis toetuste ümbersuunamise tulemusel on kõnealuses liikmesriigis tekkinud.

4. Kui mõnes liikmesriigis on rukki osakaal kogu teravilja-toodangust suurem kui 5 % aastate 2000–2002 keskmisest ja kui selles liikmesriigis toodetud rukis moodustab samas ajavahemikus üle 50 % kogu ühenduse rukkitooodangust, jaotatakse erandina lõike 3 teisest lõigust kuni 2003. aastani vähemalt 90 % summadest, mis tulenesid asjaomases liikmesriigis toetuste ümbersuunamisest, ümber kõnealusele liikmesriigile.

Sellisel juhul kasutatakse vähemalt 10 % asjaomasele liikmesriigile jaotatud summast käesoleva artikli lõikes 2 osutatud meetmete kohaldamiseks rukkitootmispiirkondades, ilma et see piiraks artikliga 69 ettenähtud võimaluse kasutamist.

Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab teravili IX lisas osutatud teravilju.

5. Lõiget 1 ei kohaldata otsetoetuste suhtes, mis antakse põllumajandustootjatele Prantsuse ülemere departemangudes, Assooridel ja Madeiral, Kanaari saartel ja Egeuse mere saartel.

Artikkel 8

Ülevaataamine

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2007 nõuetele vastavuse süsteemi kohaldamise aruande, millele vajaduse korral lisatakse asjakohased ettepanekud eelkõige III lisas kehtestatud kohustuslike majandamisnõuete loetelu muutmiseks.

Artikkel 9

Nõuetele vastavuse kohaldamisest tulenevad summad

Käesoleva peatüki kohaldamisest tulenevad summad kantakse EAGGF-i tagatisrahastu krediidisse. Liikmesriik võib jätta 25 % nendest summadest endale.

2. PEATÜKK

TOETUSTE ÜMBERSUUNAMINE JA FINANTSDISTSIPLIIN

Artikkel 10

Toetuste ümbersuunamine

1. Kõiki otsetoetuste summasid, mis makstakse põllumajandustootjale konkreetsel aastal konkreetses liikmesriigis, vähendatakse kuni 2012. aastani igal aastal järgmise protsendimäära võrra:

— 2005: 3 %,

Artikkel 11

Finantsdistsipliin

1. Selle tagamiseks, et ühise põllumajanduspoliitika rahastamiseks kasutatavad, praegu alamrubriigis 1a (turukorraldusmeetmed ja otsetoetused) sisalduvad summad ei ületaks igaaastaseid ülemmäärasid, mis kehtestati nõukogus 18. novembril 2002. aastal kokkutulnud liikmesriikide valitsuste esindajate otsusega Brüsselis 24. ja 25. oktoobril 2002. aastal kokkutulnud Euroopa Ülemkogu lõppjäreluste kohta, kehtestatakse alates 2007. aasta eelarvest otsetoetuste kohandamine, kui prognoosid näitavad, et alamrubriigi 1a alusel ettenähtud summasid konkreetsetel eelarveaastal ületatakse, võttes arvesse 300 miljoni euro suurust tagatisvaru ja ettenähtud summast allapoole jäävat lubatud kõikumist ja enne artikli 10 lõikega 2 ettenähtud toetuste ümbersuunamist. See ei mõjuta aastateks 2007–2013 ettenähtud finantsperspektiive.

2. Nõukogu kehtestab komisjoni ettepanekul, mis esitatakse hiljemalt selle kalendriaasta 31. märtsiks, mille suhtes lõikes 1 osutatud kohandusi kohaldatakse, kõnealused kohandused selle aasta 30. juuniks, mille suhtes kohandusi kohaldatakse.

Artikkel 12

Täiendav toetussumma

1. Käesoleva määruse alusel otsemakset saavatele põllumajandustootjatele antakse täiendav toetussumma.

Täiendav toetussumma on võrdne summaga, mis saadakse artiklis 10 sätestatud kalendriaasta vähendusprotsendi kohaldamisel otsetoetuste esimese 5 000 euro või väiksema summa suhtes.

2. Täiendavad toetuste kogusummad, mida võib liikmesriigis igal kalendriaastal anda, ei tohi ületada II lisas sätestatud ülemmäärasid. Vajadusel võivad liikmesriigid kohaldada täiendavate toetussummade suhtes lineaarset kohandusprotsenti, et pidada kinni II lisas sätestatud ülemmääradest.

3. Täiendava toetussumma suhtes ei kohaldata artiklis 10 osutatud vähendamisi.

4. Komisjon vaatab alates 2007. aasta eelarvest artikli 144 lõikes 2 sätestatud korras üle II lisas sätestatud ülemmäärad, et võtta arvesse põllumajandusettevõtete struktuurimuudatusi.

3. PEATÜKK

PÕLLUMAJANDUSNÕUANDE SÜSTEEM

Artikkel 13

Põllumajandusnõuande süsteem

1. Liikmesriigid kehtestavad 1. jaanuariks 2007 süsteemi, mille alusel hakatakse põllumajandustootjaid nõustama põllumajandusmaaga ja ettevõtte juhtimisega seotud küsimustes (edaspidi "põllumajandusnõuande süsteem") ja mida korraldab üks või rohkem määratud riigiasutust või eraasutust.

2. Nõuandetegevus hõlmab vähemalt 1. peatükis osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid ning häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi.

Artikkel 14

Tingimused

1. Põllumajandustootjate osalemine põllumajandusnõuande süsteemis on vabatahtlik.

2. Liikmesriigid annavad eelisseisundi põllumajandustootjatele, kes saavad rohkem kui 15 000 eurot otsetoetusi aastas.

Artikkel 15

Heakskiidetud eraõiguslike asutuste ja määratud riigiasutuste kohustused

Ilma et see piiraks selliste siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad üldsuse juurdepääsu dokumentidele, tagavad liikmesriigid, et artiklis 13 osutatud eraõiguslikud asutused ja määratud riigiasutused ei avalikusta isikustatud teavet ega andmeid, mille nad on saanud oma nõuandetegevuse käigus, muudele isikutele kui asjaomase põllumajandusettevõtte juhtimise eest vastutavale põllumajandustootjale, välja arvatud juhul, kui nõuandetegevuse käigus on avastatud eiramisi või rikumisi, mille puhul lasub ühenduse või siseriiklike õigusaktidega sätestatud kohustus teavitada ametivõime, eelkõige kriminaalkuritegude puhul.

Artikkel 16

Ülevaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 põllumajandusnõuande süsteemi kohta aruande, millele vajadusel lisatakse asjakohased ettepanekud süsteemi kohustuslikuks muutmise kohta.

4. PEATÜKK

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

Artikkel 17

Reguleerimisala

Iga liikmesriik loob ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, edaspidi "ühtne süsteem".

Ühtset süsteemi kohaldatakse käesoleva määruse III ja IV jaotise ning määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikli 2a alusel kehtestatud toetuskavade suhtes.

Vajalikus ulatuses kohaldatakse seda samuti 1., 2. ja 3. peatükis sätestatud haldamise ja kontrolli suhtes.

Artikkel 18

Ühtse süsteemi osad

1. Ühtne süsteem koosneb järgmistest osadest:
 - a) elektrooniline andmebaas,
 - b) põldude identifitseerimissüsteem,
 - c) artiklis 21 osutatud toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem,
 - d) toetusetaotlused,
 - e) ühtne kontrollisüsteem,
 - f) ühtne süsteem toetusetaotluse esitanud põllumajandustootja isikuandmete registreerimiseks.
2. Artiklite 67–71 kohaldamisel koosneb ühtne süsteem direktiivi 92/102/EMÜ⁽¹⁾ ja määruse (EÜ) nr 1760/2000⁽²⁾ kohaselt moodustatud loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteemist.

Artikkel 19

Elektrooniline andmebaas

1. Elektroonilises andmebaasis registreeritakse iga põllumajandusettevõtte kohta toetusetaotluses esitatud andmed.

See andmebaas peab võimaldama liikmesriigi pädeval asutusel otse ja viivitamata kätte saada andmed iga kalendri- ja/või turustusaasta kohta alates 2000. aastast.

2. Liikmesriigid võivad luua detsentraliseeritud andmebaase, kui need andmebaasid ning andmete registreerimist ja nende kättesaamist käsitlev halduskord on kogu liikmesriigi territooriumil ühesugune ja kui need omavahel ühilduvad nii, et nende ristkasutamine on võimalik.

Artikkel 20

Põldude identifitseerimissüsteem

Põldude identifitseerimissüsteem kehtestatakse kaartide, maakastraalidokumentide või muude kartograafiliste alusmaterjalide põhjal. Kasutatakse arvutipõhise geograafilise informatsiooni

süsteemi meetodeid, sealhulgas eelistatavalt õhust või satelliidilt tehtud ortofotosid, mille ühtne standard tagab täpsuse, mis on vähemalt samaväärne mõõtkavas 1:10 000 oleva kaardiga.

Artikkel 21

Toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem

1. Luuakse toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille abil on toetusõigusi võimalik kontrollida ja teha riskikontrolli toetusetaotlustega ja põldude identifitseerimissüsteemiga.
2. See süsteem võimaldab liikmesriigi pädeval asutusel otse ja viivitamata kätte saada vähemalt kolme järjestikuse kalendri- ja/või turustusaasta andmed.

Artikkel 22

Toetusetaotlused

1. Põllumajandustootja esitab iga aastal ühtse otsemaksega hõlmataivate otsetoetuste taotluse, märkides taotluses vajadusel:
 - kõik ettevõtte põllud,
 - toetusõiguste arv ja summa,
 - mis tahes muu käesoleva määrusega või asjaomaste liikmesriikide poolt ettenähtud teave.
2. Liikmesriik võib otsustada, et toetusetaotluses tuleb märkida ainult muutused, mis on toimunud võrreldes eelmisel aastal esitatud toetusetaotlusega. Liikmesriigid jaotavad eelmisel aastal kindlaksmääratud pindaladel põhinevad valmistrükitud vormid ning graafilise materjali, märkides kõnealuste alade asukoha.
3. Liikmesriik võib otsustada, et ühtse toetuse taotlus hõlmab mitut või kõiki I lisas loetletud toetuskavasid või muid toetuskavasid.

Artikkel 23

Toetuskõlblikkuse kontroll

1. Liikmesriigid viivad läbi toetusetaotluste halduskontrolli, mis hõlmab toetuse maksmise toetuskõlbliku pindala ning vastavate toetusõiguste kontrolli.

⁽¹⁾ EÜT L 355, 15.12.1992, lk 32. Direktiivi on muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

⁽²⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

2. Halduskontrolle täiendatakse kohapeal tehtavate kontrollide süsteemiga, et kontrollida toetuste saamise õigust. Selleks koostavad liikmesriigid põllumajandusettevõtete kontrollikava.

Liikmesriigid võivad kasutada põldude kohapealsete kontrollide tegemiseks kaugseire tehnikaid.

3. Iga liikmesriik määrab käesolevas peatükis ettenähtud kontrollimiste koordineerimise eest vastutava asutuse.

Kui liikmesriik näeb ette mõne käesoleva peatüki alusel tehtava töö osa delegeerimise spetsialiseeritud asutustele või äriühingutele, jääb kontroll ja vastutus kõnealuse töö üle määratud asutusele.

Artikkel 24

Vähendamised ja tühistamised

1. Kui leitakse, et põllumajandustootja ei vasta käesolevas määruses või määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklis 2a ettenähtud toetuse maksmise tingimustele, vähendatakse antud või antavat toetust või selle osa, mille puhul on vajalikud tingimused täidetud, käesoleva määruse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras, või jäetakse põllumajandustootja toetusest või selle osast ilma, ilma et see piiraks käesoleva määruse artikliga 6 ettenähtud vähendamiste ja tühistamiste kohaldamist.

2. Vähendusprotsent jagatakse vastavalt tuvastatud rikkumise tõsidusele, ulatusele, püsivusele ja korduvusele ning ülemmääraks võib olla ühe või mitme toetuskava reguleerimisalast väljajätmine üheks või mitmeks kalendriaastaks.

Artikkel 25

Nõuetele vastavuse kontrollimine

1. Liikmesriigid kontrollivad kohapeal, kas põllumajandustootja täidab 1. peatükis osutatud kohutusi.

2. Liikmesriigid võivad kasutada olemasolevaid haldus- ja kontrollisüsteeme, et tagada 1. peatükis osutatud kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatähtsuste täitmine.

Need süsteemid ning eelkõige direktiivi 92/102/EMÜ ja määruse (EÜ) nr 1760/2000 kohaselt loodud loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteem sobib käesoleva määruse artiklis 26 määratletud tähenduses kokku ühtse süsteemiga.

Artikkel 26

Ühilduvus

V lisas loetletud toetuskavade kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et nende kavade suhtes kohaldatav haldus- ja kontrollikord sobib ühtse süsteemiga kokku järgmistes aspektides:

- a) elektrooniline andmebaas;
- b) põldude identifitseerimissüsteem;
- c) halduskontrollid.

Selleks luuakse need süsteemid nii, et nende koostoimimine või nende vahel andmete vahetamine toimuks ilma probleemide ja vastuoludeta.

Liikmesriigid võivad muude kui V lisas loetletud ühenduse või siseriiklike toetuskavade kohaldamiseks lülitada oma haldus- ja kontrollikorda ühtse süsteemi osasid.

Artikkel 27

Teavitamine ja kontrollid

1. Komisjoni teavitatakse korrapäraselt ühtse süsteemi kohaldamisest.

Komisjon korraldab liikmesriikidega selleteemalisi arvamustevahetusi.

2. Pärast asjaomaste pädevate asutuste õigel ajal teavitamist võivad komisjoni määratud volitatud esindajad:

- uurida või kontrollida ühtse süsteemi kehtestamiseks ja rakendamiseks võetud meetmeid,
- kontrollida artikli 23 lõikes 3 osutatud spetsialiseeritud asutusi ja äriühinguid.

Asjaomase liikmesriigi ametnikud võivad neis kontrollimistes osaleda. Eespool nimetatud kontrollimisõigus ei piira siseriiklike õigussätete kohaldamist, milles teatavate sammude astumise õigus on siseriikliku õigusega selleks määratud ametnikel. Komisjoni määratud volitatud esindajad ei osale liikmesriigi õigussätete raames kodude kontrollimises ega ametlikel ülekuulamistel. Neil on siiski juurdepääs sel teel saadud teabele.

3. Ilma et see piiraks liikmesriikide vastutust ühtse süsteemi rakendamise ja kohaldamise eest, võib komisjon kasutada ühtse süsteemi sisseseadmise, seire ja kasutamise hõlbustamiseks spetsialiseeritud asutuste või isikute abi, eriti liikmesriikide pädevate asutuste tehniliseks nõustamiseks, kui nad seda taotlevad.

või

— kuni 80 % ulatuses toetuste summast juhul, kui ettemaksed on juba ette nähtud.

5. PEATÜKK

Artikkel 29

MUUD ÜLDSÄTTED

Maksepiirangud

Olenemata üksikute toetuskavade mis tahes erisätetest, ei maksta toetust toetusesaajatele, kelle puhul on kindlaks tehtud, et nad on tekitanud sellise toetuse saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult, saamaks kasu kõnealuse toetuskava eesmärkide vastaselt.

Artikkel 28

Artikkel 30

Maksmine

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, tehakse maksed I lisas osutatud toetuskavade alusel täielikult toetuse saajatele.

2. Makseid tehakse kord aastas 1. detsembrist kuni järgmise aasta 30. juunini.

Artiklis 12 ettenähtud täiendav toetussumma makstakse siiski hiljemalt asjaomasele kalendriaastale järgneva kalendriaasta 30. septembriks.

3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ja artikli 144 lõikes 2 osutatud korras, võib komisjon:

a) pikendada nõukogu 22. septembri 1966. aasta määruse 136/66/EMÜ (õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta) (⁽¹⁾) artikli 5 lõikes 1 ettenähtud toetuste maksmise kuupäeva;

b) sätestada ettemaksete tegemise;

c) lubada liikmesriikidel, arvestades eelarveseisundit, teha enne 1. detsembrist ettemakseid piirkondades, kus põllumajandustootjad on erandlike asjaolude tõttu tõsisest rahalistes raskustes:

— kuni 50 % ulatusest toetuste summast,

(¹) EÜT 172, 30.9.1966, lk 3025/66. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1513/2001 (EÜT L 201, 26.7.2001, lk 4).

Ülevaatamine

I lisas loetletud toetuskavasid kohaldatakse, ilma et see piiraks turusuundumuste ja eelarveseisundi põhjal mis tahes ajahetkel tehtavat võimalikku ülevaatamist.

Artikkel 31

Hindamine

I lisas loetletud toetuskavade alusel tehtud maksete tõhususe mõõtmiseks makseid hinnatakse, et selgitada välja nende mõju seoses toetuskavade eesmärkidega ning et analüüsida nende toimet asjakohastel turgudel.

Artikkel 32

Määruse (EÜ) nr 1258/1999 kohane sekkumine

I lisas loetletud toetuskavasid käsitatakse määruse (EÜ) nr 1258/1999 artikli 1 lõike 2 punktis b ja artikli 2 lõikes 2 osutatud sekkumisena.

III JAOTIS

ÜHTNE OTSEMAKSETE KAVA

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 33

Toetuskõlblikkus

1. Põllumajandustootjatel on juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale, kui

- a) neile on antud artiklis 38 osutatud võrdlusperioodi jooksul toetust vähemalt ühe VI lisas osutatud toetuskava alusel, või
- b) nad on saanud põllumajandusettevõtte või osa sellest tegeliku või eeldatava pärandina põllumajandustootjalt, kes vastab punktis a osutatud tingimustele, või
- c) nad on saanud toetusõigused riiklikust reservist või üleandmise tulemusel.

2. Kui võrdlusperioodi jooksul otsetoetust saanud põllumajandustootja õiguslik seisund või nimetus muutub kõnealuse ajavahemiku jooksul või hiljemalt selle aasta 31. detsembril, mis eelneb ühtse otsemaksete kava kohaldamise aastale, on sellel tootjal juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui ettevõtet esialgselt juhtinud põllumajandustootjal.

3. Ühinemiste korral, mis on toimunud võrdlusperioodi jooksul või hiljemalt selle aasta 31. detsembril, mis eelneb ühtse otsemaksete kava kohaldamise aastale, on uut põllumajandusettevõtet juhtival põllumajandustootjal juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui esialgset ettevõtet juhtinud põllumajandustootjatel.

Jagunemiste korral, mis on toimunud võrdlusperioodi jooksul või hiljemalt selle aasta 31. detsembril, mis eelneb ühtse otsemaksete kava kohaldamise aastale, on põllumajandusettevõtteid juhtival põllumajandustootjatel proportsionaalselt juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui esialgset ettevõtet juhtinud põllumajandustootjal.

Artikkel 34

Kohaldamine

1. Ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal saadab liikmesriigi pädev asutus artikli 33 lõike 1 punktis a osutatud põllumajandustootjale taotlusvormi, kus on märgitud:

- a) 2. peatükis osutatud summa, edaspidi "võrdlussumma";

- b) artiklis 43 osutatud hektarite arv;

- c) 3. peatükis määratletud toetusõiguste arv ja maksumus.

2. Põllumajandustootjad esitavad ühtse otsemaksete kava taotluse liikmesriikide poolt määratlavaks tähtjaks, mis ei ole hilisem kui 15. mai.

Komisjon võib artikli 144 lõikes 2 osutatud korras siiski lubada esitada taotlusi pärast 15. maid teatavates piirkondades, kus erandlikud ilmastikuolud ei võimalda tavalistest kuupäevadest kinni pidada.

3. Välja arvatud artikli 40 lõikes 4 määratletud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral, ei anta toetusõigusi artikli 33 lõike 1 punktides a ja b osutatud põllumajandustootjatele ega riiklikust reservist toetusõigusi saavatele põllumajandustootjatele, kui nad ei esita ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta 15. maiks ühtse otsemaksete kava taotlust.

Jaotamata õigustele vastavad summad tagastatakse artiklis 42 osutatud riikliku reservi ning need on ümberjaotamiseks kättesaadavad kuupäevaks, mille määravad kindlaks liikmesriigid, kuid mis ei ole hilisem kui ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta 15. august.

Artikkel 35

Kahekordsed nõuded

Artikli 44 lõikes 2 määratletud tähenduses toetuskõlblike hektarite arvule vastava pindala kohta, mille puhul on esitatud ühtse otsemaksete taotlus, võib esitada taotluse mis tahes teise otsetoetuse või käesoleva määrusega hõlmamata mis tahes teise toetuse saamiseks, kui ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 36

Maksmine

1. Toetust ühtse otsemaksete kava alusel makstakse 3. peatükis määratletud toetusõiguste kohta, millega on seotud artikli 44 lõikes 2 määratletud tähenduses võrdne arv hektareid.

2. Liikmesriigid võivad otsustada siduda ühtse otsemaksete kava kohased maksed mis tahes muu toetuskava kohaste maksetega.

2. PEATÜKK

SUMMA KEHTESTAMINE

Artikkel 37

Võrdlussumma arvutamine

1. Võrdlussumma on VI lisas osutatud toetuskavade alusel põllumajandustootjatele artiklis 38 osutatud võrdlusperioodi igal aastal antud toetuse kolme aasta keskmine, mis arvutatakse ja mida kohandatakse VII lisa kohaselt.

2. Kui põllumajandustootja alustab põllumajandusliku tegevusega võrdlusperioodi jooksul, arvutatakse erandina lõikest 1 keskmine summa toetuste põhjal, mis ta on saanud selle kalendriaasta või nende kalendriaastade jooksul, mil ta tegeles põllumajandusega.

Artikkel 38

Võrdlusperiood

Võrdlusperioodiks on kalendriaastad 2000, 2001 ja 2002.

Artikkel 39

Määruse (EÜ) nr 1259/1999 alusel sätestatud toetuste ümbersuunamised ja nõuetele vastavus

Määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklite 3 ja 4 kohaldamise korral võrdlusperioodi jooksul on VII lisas osutatud summad need summad, mis oleks makstud enne kõnealuste artiklite kohaldamist.

Artikkel 40

Erakorralised juhud

1. Erandina artiklist 37 on põllumajandustootjal, kelle toodangut võrdlusperioodi jooksul mõjutasid kahjulikult vääramatü jõu juhud või erandlikud asjaolud, mis ilmnesisid enne seda perioodi või selle jooksul, õigus taotleda võrdlussumma arvuta-

mist võrdlusperioodi sellise kalendriaasta või selliste kalendriaastade alusel, mida vääramatü jõu juhud või erandlikud asjaolud ei mõjutanud.

2. Kui vääramatü jõu juhud või erandlikud asjaolud mõjutasid kogu võrdlusperioodi, arvutab liikmesriik võrdlussumma aastate 1997–1999 alusel. Sel juhul kohaldatakse artiklit 1 *mutatis mutandis*.

3. Põllumajandustootja teatab vääramatü jõu juhtudest või erandlikest asjaoludest kirjalikult pädevale asutusele iga liikmesriigi määratud tähtaja jooksul ning lisab pädeva asutuse nõuetele vastavad tõendid.

4. Erandlikeks asjaoludeks võib pädev asutus lugeda näiteks järgmised juhud:

- a) põllumajandustootja surm;
- b) põllumajandustootja pikaajaline töövõimetus;
- c) raske loodusõnnetus, mis kahjustab tõsiselt põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad;
- d) põllumajandusettevõtte loomakasvatushoonete hävimine õnnetusjuhtumi tagajärjel;
- e) põllumajandustootja kogu karja või osa karja haigestumine loomataudi.

5. Käesoleva artikli lõikeid 1–3 kohaldatakse *mutatis mutandis* põllumajandustootjate suhtes, kelle puhul võrdlusperioodi jooksul kehtisid vastavalt määrustele (EMÜ) nr 2078/92 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 1257/1999 põllumajanduse keskkonnanakaitsega seotud kohustused.

Juhtudel, kui kohustustega hõlmatakse nii võrdlusperiood kui ka käesoleva artikli lõikes 2 osutatud periood, kehtestavad liikmesriigid vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoontuste vältimine, võrdlussumma vastavalt komisjoni poolt artikli 144 lõikes 2 osutatud korras sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

Artikkel 41

Ülemmäär

1. Ühegi liikmesriigi puhul ei ole võrdlussummad kokku suuremad kui VIII lisas osutatud siseriiklik ülemmäär.

2. Vajadusel võivad liikmesriigid kohaldada võrdlussummade suhtes lineaarset vähendusprotsenti, et tagada ülemmäärast kinnipidamine.

⁽¹⁾ EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85. Määrus on kehtetuks tunnistatud määrusega (EÜ) nr 1257/1999 (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

Artikkel 42

Riiklik reserv

1. Liikmesriigid kohaldavad pärast artikli 41 lõike 2 kohast mis tahes võimalikku vähendamist võrdlussummade suhtes lineaarset vähendusprotsenti, et moodustada riiklikku reservi. See vähendusprotsent ei ole suurem kui 3.

2. Lisaks sellele sisaldab riiklik reserv VIII lisas osutatud ülemmäära ning ühtse otsemaksete kava alusel põllumajandustootjatele makstavate võrdlussummade vahet enne lõike 1 teises lauses osutatud vähendamist.

3. Liikmesriigid võivad kasutada riiklikku reservi eelkõige selleks, et maksta võrdlussummasid põllumajandustootjatele, kes alustavad põllumajandusliku tegevusega pärast 31. detsembrit 2002 või 2002. aastal, kuid saamata sellel aastal ühtegi otsetoetust, vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine.

4. Liikmesriigid kasutavad riiklikku reservi selleks, et kehtestada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine, võrdlussummad nende põllumajandustootjate jaoks, kes on eriolukorras, mille komisjon määratleb artikli 144 lõikes 2 sätestatud korras.

5. Liikmesriigid võivad kasutada riiklikku reservi selleks, et kehtestada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine, võrdlussummad nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus kohaldatakse ühel või teisel kujul toimuva riikliku sekkumisega seotud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et vältida maa kasutamisest loobumist ja/või et heastada põllumajandustootjatele kõnealuste piirkondade teatavat ebasoodsust.

6. Lõigete 3–5 kohaldamisel võivad liikmesriigid suurendada ühikuväärtust õiguste maksumuse piirkondliku keskmise piires ja/või põllumajandusettevõtjatele jaotatavate õiguste arvu.

7. Liikmesriigid kasutavad toetusõiguste lineaarset vähendamist juhtudel, kui nende riiklik reserv ei ole piisav lõigetes 3 ja 4 osutatud juhtude katmiseks.

8. Välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi üleandmise korral ning erandina artiklist 46, ei ole riiklikku reservi kasutades saadud õigused üleantavad viie aasta jooksul alates nende saamisest.

Erandina artikli 45 lõikest 1, lähevad õigused, mida ei ole kasutatud ühelgi aastal viieaastase ajavahemiku jooksul, viivitamata tagasi riiklikku reservi.

9. Kui põllumajandusettevõtte või selle osa või toetuse saamise õigused müüakse või renditakse kuueks või enamaks aastaks võrdlusperioodi jooksul või hiljemalt 29. septembril 2003, võib erandina artiklitest 33 ja 43 müüjale või rendileandjale jaotatavate õiguste osa tagastada riiklikku reservi tingimustel, mis komisjon määrab kindlaks artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

3. PEATÜKK

TOETUSÕIGUSED

1. ja g u

Pindalal põhinevad toetusõigused

Artikkel 43

Toetusõiguste kindlaksmääramine

1. Ilma et see piiraks artikli 48 kohaldamist, saab põllumajandustootja toetusõiguse hektari kohta, mis arvutatakse, jagades võrdlussumma kõikide nende hektarite arvu kolmeaastase keskmisega, mis võrdlusperioodil andsid õiguse VI lisas loetletud otsetoetustele.

Toetusõiguste koguarv on võrdne eespool nimetatud hektarite keskmise arvuga.

Artikli 37 lõikes 2 osutatud juhul on toetusõiguste koguarv siiski võrdne nende hektarite keskmise arvuga, mida samal perioodil kasutati võrdlussummade kindlaksmääramiseks, ning selliste toetusõiguste suhtes kohaldatakse artikli 42 lõiget 6.

2. Lõikes 1 märgitud hektarite arv sisaldab lisaks:

a) VII lisas loetletud kartulitärklise, kuivisööda ja seemnetoetuste puhul hektarite arv, millelt saadud toodangu kohta on võrdlusperioodil antud VII lisa punktide B, D ja F kohaselt arvutatud toetust;

b) kogu söödamaa võrdlusperioodil.

3. Käesoleva artikli lõike 2 punkti b kohaldamisel tähendab söödamaa põllumajandusettevõtte seda pindala, mida vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 2419/2001⁽¹⁾ artiklile 5 võis kogu kalendriaasta jooksul kasutada loomade kasvatamiseks, sealhulgas segakasutus- ja segakultuurialad. Söödamaa ei hõlma:

— hooneid, metsa, tiike ja teid,

— muude ühenduse toetuse saamise toetuskõlblike põllukultuuride või püsikultuuride või aiakultuuride kasvatamiseks kasutatavaid pindalasid,

— alasid, mis on hõlmatud teatavate põllukultuuride tootjatele kehtestatud toetussüsteemiga, mida kasutatakse vastavalt kuivsooda toetuskavale või vastavalt siseriiklikule või ühenduse maa tootmisest kõrvaldamise kavale.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, toetusõigusi hektari kohta ei muudeta.

Artikkel 44

Toetusõiguste kasutamine

1. Toetusõigus, millega on seotud toetuskõlblik hektar, annab õiguse toetusõigusega kindlaksmääratud summa maksmiseks.

2. "Toetuskõlblik hektar" on põllumajandusettevõtte mis tahes põllumajandusmaa haritava maana või püsikarjamaana, välja arvatud püsikultuuride või metsa all olevad pindalad ning mittepõllumajanduslikuks tegevuseks kasutatavad pindalad.

3. Põllumajandustootja deklareerib maatükid, mis vastavad mis tahes toetusõigusega seotud toetuskõlblikule hektarile. Välja arvatud vääramatu jõu juhtude või erandlike asjaolude korral, on need maatükid põllumajandustootja käsutuses vähemalt 10 kuu pikkuseks ajavahemikuks, mis algab liikmesriigi kehtestavast kuupäevast, kuid mitte varem kui ühtses otsemaksete kavas osalemise taotluse esitamise aastale eelneva kalendriaasta 1. septembrist.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. detsembri 2001 aasta määrus (EÜ) nr 2419/2001, millega sätestatakse nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11). Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2550/2001 (EÜT L 341, 22.12.2001, lk 105).

4. Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel lubada põllumajandustootjal muuta oma avaldust tingimusel, et ta peab kinni tema toetuskõlblike hektarite arvust ning asjaomase pindala kohta ühtse otsemakse maksmiseks sätestatud tingimustest.

Artikkel 45

Kasutamata toetusõigused

1. Iga toetusõigus, mida ei kasutata kolme aasta jooksul, läheb riiklikku reservi.

2. Kasutamata toetusõigust ei kanta riiklikku reservi tagasi siiski artikli 40 lõikes 4 määratletud tähenduses vääramatu jõu juhtude ja erandlike asjaolude korral.

Artikkel 46

Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda üksnes teisele põllumajandustootjale, kes on asutatud samas liikmesriigis, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi teel üleandmine.

Isegi tegeliku või eeldatava pärandi korral võib toetusõigusi kasutada siiski ainult liikmesriigis, kus need õigused on saadud.

Liikmesriik võib otsustada, et toetusõigusi võib üle anda ja kasutada üksnes samas piirkonnas.

2. Toetusõigusi võib üle anda müügi teel või mis tahes muu lõpliku üleandmisena kas koos maaga või ilma. Seevastu rentimist või samalaadseid tehinguid lubatakse üksnes siis, kui üleantavate toetusõigustega kaasneb samaväärse toetuskõlblike hektarite arvu üleandmine.

Välja arvatud artikli 40 lõikes 4 osutatud vääramatu jõu juhtudel ja erandlikel asjaoludel, võib põllumajandustootja anda üle oma toetusõigused ilma maata ainult pärast seda, kui ta on artiklis 44 määratletud tähenduses kasutanud vähemalt 80 % oma toetusõigustest vähemalt ühe kalendriaasta jooksul või kui ta on loovutanud vabatahtlikult riiklikku reservi kõik toetusõigused, mida ta ei ole ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal kasutanud.

3. Kui toetusõigused müüakse kas koos maaga või ilma, võivad liikmesriigid vastavalt ühenduse õiguse põhialustele otsustada, et osa müüdnud toetusõigustest kantakse tagasi siseriiklikku reservi või et toetusõiguste ühikuväärtust vähendatakse riikliku reservi kasuks, vastavalt komisjoni poolt artikli 144 lõikes 2 sätestatud korras kehtestatud kriteeriumidele.

2. jagu

Eritingimustega hõlmatud toetusõigused

Artikkel 47

Maksed, mis annavad õiguse eritingimustega hõlmatud toetusõigustele

1. Erandina artiklitest 43 ja 44 arvatakse artiklis 48 ja VII lisa punktis C ettenähtud tingimustel võrdlussumma hulka järgmised summad, mis tulenevad võrdlusperioodi jooksul antud summadest:

- a) määruse (EMÜ) nr 1254/1999 artiklis 5 sätestatud sesoon-sustoetus;
- b) määruse (EMÜ) nr 1254/1999 artiklis 11 sätestatud loomade tapatoetus;
- c) pullide ja härgade eest makstav veiseliha eritoetus ja/või ammlahmade eest makstav toetus, kui põllumajandustootja oli vabastatud määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 12 lõike 1 kohasest loomkoormuse nõudest, tingimusel et põllumajandustootja ei taotle kõnealuse määruse artikliga 13 ettenähtud ekstensiivistamistoetust;
- d) määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikliga 14 ettenähtud lisamaksed, kui need makstakse käesoleva lõike punktides a–c ettenähtud toetuste lisana;
- e) lammaste ja kitsede toetuskava alusel ettenähtud toetused:
 - kalendriaastatel 2000 ja 2001 vastavalt määruse (EÜ) nr 2467/98 artiklile 5 ja määruse (EMÜ) nr 1323/90⁽¹⁾ artiklile 1,
 - kalendriaastal 2002 vastavalt määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklitele 4 ja 5, artikli 11 lõikele 1 ning artikli 11 lõike 2 esimesele, teisele ja neljandale taandele.

⁽¹⁾ EÜT L 132, 23.5.1990, lk 17. Määrus on kehtetuks tunnistatud määrusega (EÜ) nr 2529/2001 (EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3).

2. Alates 2007. aastast ja erandina artiklitest 33, 43 ja 44 hõlmatakse artiklites 95 ja 96 ettenähtud piimatoetusest ja lisamaketest tulenevad 2007. aastal makstavad summad ühtse otsemaksete kavaga artiklites 48–50 sätestatud tingimustel.

Artikkel 48

Eritingimustega hõlmatud toetusõiguste kindlaksmääramine

Kui põllumajandustootjale on makstud artiklis 47 osutatud toetusi, kuid tal ei olnud artiklis 43 osutatud hektareid võrdlusperioodi jooksul, või kui toetusõigus hektari kohta toob kaasa 5 000 eurot ületava summa, on põllumajandustootjal vastavalt õigus toetusõigusele:

- a) mis on võrdne sellistele otsetoetustele vastava võrdlussumma, mida talle anti kolmeaastase keskmise perioodi jooksul;
- b) iga 5 000eurose võrdlussumma või selle osa puhul, mis vastab otsetoetustele, mida talle on antud kolmeaastase keskmise perioodi jooksul.

Artikkel 49

Tingimused

1. Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse selle jaotise teisi sätteid eritingimustega hõlmatud toetusõiguste suhtes.

2. Erandina artiklite 36 lõikest 1 ja 44 lõikest 1 võib liikmesriik lubada põllumajandustootjal, kellel on sellised toetusõigused, mille jaoks tal ei olnud hektareid võrdlusperioodi jooksul, teha erandi kohustusest esitada õiguste arvule vastav hektarite arv, tingimusel et ta säilitab vähemalt 50 % võrdlusperioodi põllumajanduslikust tegevusest väljendatuna loomühikutena.

Toetusõiguste üleandmise korral võib ülevõtja kasutada seda erandit ainult siis, kui üle antakse kõik erandiga hõlmatud toetusõigused.

3. Artikli 48 kohaselt kindlaksmääratud toetusõigusi ei muudeta.

Artikkel 50

Piimatoetus ja lisamaksed

1. Ilma et see piiraks artikli 48 kohaldamist ja erandina artiklitest 37 ja 43, saab põllumajandustootja toetusõiguse kohta lisatoetust, mis saadakse, jagades artiklite 95 ja 96 alusel makstavad summad nende õiguste arvuga, mis on põllumajandustootjal 2007. aastal, välja arvatud maa tootmisest kõrvale jätmisega seotud toetusõigused.

2007. aastal põllumajandustootja käsutuses oleva iga toetusõiguse ühikuväärtust suurendatakse selle lisatoetuse võrra.

2. Kui põllumajandustootjal toetusõigusi ei ole, kohaldatakse artikleid 48 ja 49 *mutatis mutandis*. Sellisel juhul tähendab artikli 48 kohaldamisel mõiste "hektarid" 2007. aastal põllumajandustootja käsutuses olevaid toetuskõlblikke hektareid.

4. PEATÜKK

MAAKASUTUS ÜHTSE OTSEMAKSETE KAVA RAAMES

1. jagu

Maakasutus

Artikkel 51

Maa põllumajanduslik kasutus

Põllumajandustootjad võivad kasutada artikli 44 lõike 3 kohaselt deklareeritud põlde igasuguse põllumajandusliku tegevuse jaoks, välja arvatud püsilikultuuride kasvatamiseks, nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2200/96 (puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ artikli 1 lõikes 2 ja nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2201/96 (puu- ja köögiviljatoodete turu ühise korralduse kohta) ⁽²⁾ artikli 1 lõikes 2 osutatud toodete tootmiseks ning muude kui selliste kartulite kasvatamiseks, mis on ette nähtud kartulitärklise valmistamiseks ja mille eest makstakse toetust käesoleva määruse artikli 93 alusel.

Artikkel 52

Kanepi tootmine

1. CN-koodi 5302 10 00 alla kuuluva kanepi tootmise korral ei tohi kasutatavate sortide tetrahüdrokannabinooli sisaldus ületada 0,2 % ning tootmine hõlmatakse määruse (EÜ)

⁽¹⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 47/2003 (ELT L 7, 11.1.2003, lk 64).

⁽²⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 453/2002 (EÜT L 72, 14.3.2002, lk 9).

nr 1673/2000 artikli 2 lõikes 1 osutatud lepingu või kohustusega. Liikmesriigid kehtestavad süsteemi, et kontrollida tetrahüdrokannabinooli sisaldust kiu tootmiseks kasvatatavas kanepis vähemalt 30 % aladest, millel kasvatatakse kanepit sõlmitud lepingu või võetud kohustuse alusel. Kui liikmesriik kehtestab nende kultuuride suhtes eelneva heakskiitmise süsteemi, on miinimumprotsent 20.

2. Toetuste andmise tingimuseks kehtestatakse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine ning nende pindalade deklareerimine, millel kasvatatakse kanepit kiu tootmiseks.

2. jagu

Maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõigused

Artikkel 53

Maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste kindlaksmääramine

1. Kui põllumajandustootjal oli võrdlusperioodi jooksul kohustus määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 6 lõike 1 kohaselt osa oma põllumajandusettevõtte maad tootmisest kõrvale jätta, ei kasutata erandina artiklitest 37 ja 43 käesoleva määruse artiklis 43 osutatud õiguste kindlaksmääramisel VII lisa kohaselt arvutatud ja kohandatud kohustusliku maa tootmisest kõrvale jätmise toetuse kolme aasta keskmist ega kohustuslikult tootmisest kõrvale jäetud hektarite arvu kolme aasta keskmist.

2. Lõikes 1 osutatud juhul saab põllumajandustootja toetusõiguse hektari kohta (edaspidi "maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõigus"), mis arvutatakse, jagades maa tootmisest kõrvale jätmise toetuse kolme aasta keskmise tootmisest kõrvale jäetud hektarite arvu kolme aasta keskmisega, nagu on osutatud lõikes 1.

Maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste koguarv on võrdne kohustuslikult tootmisest kõrvale jäetud hektarite keskmise arvuga.

Artikkel 54

Maa tootmisest kõrvaldamise õiguste kasutamine

1. Iga maa tootmisest kõrvale jätmise õigus, millega on seotud maa tootmisest kõrvale jätmise toetuskõlblik hektar, annab õiguse maa tootmisest kõrvale jätmise õigusega kindlaksmääratud summa maksmiseks.

2. Erandina artikli 44 lõikest 2 on “maa tootmisest kõrvale jätmise toetuskõlblik hektar” põllumajandusettevõtte mis tahes haritav maa, välja arvatud pindalad, mis on 2003. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püskultuuride või metsa all või mida kasutatakse mittepõllumajanduslikuks tegevuseks või püskarjamaana.

Pärast 28. juunit 1995 tehtud kohaldamise tulemusel võib tootmisest kõrvale jäetud maade hulka lugeda siiski järgmised pindalad:

— määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklite 22–24 kohaselt tootmisest kõrvale jäetud pindalad, mida ei kasutata põllumajanduslikuks tegevuseks ega tulu saamise eesmärgil, välja arvatud käesoleva määruse alusel muude tootmisest kõrvale jäetud pindalade puhul aktsepteeritud kasutus, või

— määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 kohaselt metsastatud pindalad.

3. Põllumajandustootjad jätavad tootmisest kõrvale hektarid, mis vastavad maa tootmisest kõrvale jätmiseks toetuskõlblikud.

4. Tootmisest kõrvale jäetud pindalade suurus on vähemalt 0,1 hektarit ja laius vähemalt 10 meetrit. Piisavalt tõestatud keskkonnakaitsega seotud põhjustel võivad liikmesriigid tunnistada toetuskõlblikuks pindalasid, mille laius on vähemalt 5 meetrit ja suurus vähemalt 0,05 hektarit.

5. Liikmesriigid võivad artikli 144 lõikes 2 osutatud korras määratletavatel tingimustel kehtestada käesoleva artikli lõike 2 esimesest lõigust erandi, tingimusel et nad võtavad kasutusele meetmed toetuskõlbliku tootmisest kõrvale jäetud maa üldpindala märkimisväärse suurenemise vältimiseks.

6. Erandina artikli 36 lõikest 1 ja artikli 44 lõikest 1 taotletakse maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguseid enne muude toetusõiguste taotlemist.

7. Maa tootmisest kõrvale jätmise kohustust kohaldatakse ka üleantud maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste suhtes.

Artikkel 55

Maa tootmisest kõrvale jätmise kohustusest vabastamine

Põllumajandustootjal ei ole artiklis 54 osutatud kohustust, kui:

a) kogu tema põllumajandusettevõttes järgitakse kogu toodangu puhul nõukogu 24. juuni 1991. aasta määruses (EMÜ) nr 2092/91 (põllumajandustoodete mahepõllundus- tootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta) ⁽¹⁾ sätestatud kohustusi;

⁽¹⁾ EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

b) tootmisest kõrvale jäetud maad kasutatakse selliste tootmis- terjalide valmistamiseks, millest toodetakse ühenduses tooteid, mis ei ole mõeldud eeskätt inim- või loomatoiduks, tingimusel et rakendatakse tõhusaid kontrollisüsteeme.

Artikkel 56

Tootmisest kõrvale jäetud maa kasutamine

1. Tootmisest kõrvale jäetud maad hoitakse heades põlluma- jandus- ja keskkonnatingimustes, nagu on kehtestatud artikliga 5.

Ilma et see piiraks artikli 55 kohaldamist, ei kasutata seda maad põllumajanduslikel eesmärkidel ning sellel ei toodeta ühtegi põllukultuuri turustamisotstarbel.

2. Selle suhtes võib kohaldada külvikorda.

3. Juhul kui artikli 55 punkti b kohaselt tootmisest kõrvale jäetud maal õliseemnete kasvatamise tulemusel saadud inim- või loomatoiduks kasutatavate kõrvalsaaduste kogus on põllu- majandustootjatega sõlmitud lepingutega hõlmatud prognoosi- tavate koguste alusel üle ühe miljoni tonni aastas, väljendatuna sojajahu ekvivalendina, vähendatakse eespool nimetatud koguse piiramiseks ühe miljoni tonnini iga lepingu alusel prognoosi- tavat kogust, mida võib kasutada inim- või loomatoiduks.

4. Liikmesriikidel lubatakse maksta siseriiklikku toetust kuni 50 % ulatuses tootmisest kõrvale jäetud maal biomassi tootmi- seks ettenähtud mitmeaastaste taimede kasvatamise seotud kuludest.

Artikkel 57

Muude sätete kohaldamine

Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käes- oleva jaotise teisi sätteid maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste suhtes.

5. PEATÜKK

PIIRKONDLIK JA VALIKULINE RAKENDAMINE

1. jagu

Piirkondlik rakendamine

Artikkel 58

Artiklis 41 osutatud ülemmäära piirkondlik jaotamine

1. Liikmesriik võib hiljemalt 1. augustiks 2004 teha otsuse kohaldada 1.–4. peatükis osutatud ühtset otsemaksete kava piirkondlikul tasandil käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

2. Liikmesriigid määravad piirkonnad kindlaks objektiivsete kriteeriumide kohaselt.

Liikmesriike, kus on alla kolme miljoni toetuskõlbliku hektari, võib käsitada ühe piirkonnana.

3. Liikmesriik jaotab artiklis 41 osutatud ülemmäära piirkondade vahel objektiivsete kriteeriumide kohaselt.

Artikkel 59

Ühtse otsemaksete kava jaotamine piirkondades

1. Liikmesriigid võivad piisavalt tõestatud juhtudel ja vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele jaotada artikli 58 alusel kehtestatud piirkondliku ülemmäära kogu ulatuses või osa sellest kõikide põllumajandustootjate, sealhulgas nende, kes ei ole artiklis 33 alusel toetuskõlblikud, vahel ja kelle põllumajandusettevõtted asuvad asjaomases piirkonnas.

2. Kui piirkondlik ülemmäär jaotatakse kogu ulatuses, saavad põllumajandustootjad toetusõigused, mille ühikuväärtus arvutatakse, jagades artikli 58 alusel kehtestatud piirkondliku ülemmäära piirkondlikul tasandil kehtestatud ja artikli 44 lõike 2 tähenduses toetuskõlblike hektarite arvuga.

3. Kui piirkondlik ülemmäär jaotatakse osaliselt, saavad põllumajandustootjad toetusõigused, mille ühikuväärtus arvutatakse, jagades artikli 58 alusel kehtestatud piirkondliku ülemmäära vastava osa piirkondlikul tasandil kehtestatud ja artikli 44 lõike 2 tähenduses toetuskõlblike hektarite arvuga.

Kui põllumajandustootja võib samuti saada toetusõigusi, mis arvutatakse piirkondlikust ülemmäärast järelejäänud osa põhjal, suurendatakse iga tema toetusõiguse piirkondlikku ühikuväär-

tust, välja arvatud maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste puhul, võrdlussummale vastava summa võrra, mis on jagatud talle artikli 4 kohaselt kehtestatud toetusõiguste arvuga.

Artikleid 48 ja 49 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

4. Põllumajandustootja toetusõiguste arv on võrdne nende hektarite arvuga, mille ta deklareerib vastavalt artikli 44 lõikele 2 ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal, välja arvatud artikli 40 lõikes 4 osutatud vääramatu jõu juhtudel või erandlikel asjaoludel.

Artikkel 60

Maakasutus

1. Kui liikmesriik kasutab artikliga 59 ettenähtud võimalust, võivad põllumajandustootjad erandina artiklist 51 ja vastavalt käesoleva artikli sätetele kasutada artikli 44 lõike 3 kohaselt deklareeritud põlde ka määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 1 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 2201/96 artikli 1 lõikes 2 osutatud toodete tootmiseks ning muude kui selliste kartulite kasvatamiseks, mis on ette nähtud kartulitärklise valmistamiseks ja mille eest makstakse toetust käesoleva määruse artikli 93 alusel.

2. Liikmesriik määrab kindlaks nende hektarite arvu, mida võib kasutada käesoleva artikli lõike 1 kohaselt, jaotades vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele nende hektarite keskmise arvu, mida kasutati piirkondlikul tasandil lõikes 1 osutatud toodete tootmiseks kolmeaastaselt ajavahemikul 2000–2002, artikli 58 lõike 2 kohaselt määratletud piirkondade vahel. Hektarite keskmise arvu siseriiklikul tasandil ja hektarite arvu piirkondlikul tasandil määrab komisjon kindlaks liikmesriikide edastatud andmete põhjal artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

3. Põllumajandustootjal on lubatud asjaomase piirkonna jaoks lõike 2 kohaselt kehtestatud piirides kasutada lõikes 1 osutatud võimalust:

a) nende hektarite piires, mida ta kasutas lõikes 1 osutatud toodete tootmiseks 2003. aastal;

b) kui artiklit 40 ja artikli 42 lõiget 4 kohaldatakse *mutatis mutandis*, nende hektarite piires, mille arv kehtestatakse vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

4. Nende hektarite piires, mis jäävad kättesaadavaks pärast lõike 3 kohaldamist, võivad põllumajandustootjad toota lõikes 1 osutatud tooteid hektarite arvul, mis erineb lõike 3 reguleerimisalasse kuuluvatest hektarite arvust, nende hektarite arvu piires, mida kasutati lõikes 1 osutatud toodete tootmiseks 2004. ja/või 2005. aastal, kusjuures antakse eelisseisund põllumajandustootjatele, kes tootsid tooteid juba 2004. aastal samal aastal kasutatud hektarite arvu piires.

Artikli 71 kohaldamisel asendatakse aastad 2004 ja 2005 vastavalt ühtse otsemaksete kava kohaldamisele eelneva aastaga ja selle kohaldamisaastaga.

5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud individuaalpiirangute kehtestamiseks kasutavad liikmesriigid põllumajandustootjate individuaalseid andmeid, kui need on kättesaadavad, või muid piisavaid andmeid, mis põllumajandustootja on liikmesriigile esitanud.

6. Käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 kohaselt heakskiidetud hektarite arv ei ületa mingil juhul artikli 44 lõikes 2 määratletud tähenduses toetuskõlblike hektarite arvu, mis on deklareeritud ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal.

7. Heakskiidetud hektareid kasutatakse asjaomases piirkonnas koos vastavate toetusõigustega.

8. Komisjon esitab hiljemalt 2007. aastaks nõukogule aruande liikmesriikide poolt käesoleva artikli rakendamise kohta. Vajadusel võib komisjon lisada sellele aruandele asjakohased ettepanekud silmas pidades võimalikke turu ja struktuuriarengutest tulenevaid tagajärgi.

Artikkel 61

Rohumaa

Artikli 59 kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele piirkondliku ülemmäära või selle osa piires artikli 59 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste erinevad ühikuväärtused hektarite jaoks, mis on 2003. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval rohumaa all, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks või alternatiivina hektarite jaoks, mis on 2003. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsikarjamaa all, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks.

Artikkel 62

Piimatoetus ja lisamaksed

Erandina artikli 47 lõikest 2 võivad liikmesriigid otsustada, et artiklitega 95 ja 96 ettenähtud piimatoetusest ja lisamaksest tulenevad summad hõlmatakse täielikult või osaliselt ühtse otsemaksete kavaga alates 2005. aastast. Käesoleva lõike kohaselt kehtestatud toetusõigusi muudetakse vastavalt.

Kõnealuste toetuste võrdlussumma on võrdne artiklite 95 ja 96 kohaselt makstavate summadega, mis arvutatakse selle aasta 31. märtsi seisuga põllumajandusettevõtte käsutuses oleva individuaalse piimakvoodi alusel, mil kõnealused toetused hõlmati osaliselt või täielikult ühtse otsemaksete kavaga.

Artikleid 48–50 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 63

Käesoleva jao alusel kehtestatud õiguste suhtes kohaldatavad tingimused

1. Artikli 59 kohaldamisel võib käesoleva jao alusel kehtestatud toetusõigusi üle anda või kasutada ainult samas piirkonnas või selliste piirkondade piires, kus toetusõigused hektari kohta on samad.

2. Artikli 59 kohaldamisel saab iga asjaomase piirkonna põllumajandustootja erandina artiklist 53 maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõigused.

Maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste arvu kehtestamiseks korrutatakse põllumajandustootja artikli 54 lõikes 2 määratletud tähenduses toetuskõlblik maa, mis on deklareeritud ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal, maa tootmisest kõrvale jätmise määraga.

Maa tootmisest kõrvale jätmise määra arvutamiseks korrutatakse kohustusliku maa kõrvale jätmise 10 protsendiline põhimäär asjakohase regiooni suhtarvuga, mis saadakse, jagades maa, mille jaoks on võrdlusperioodil antud VI lisas osutatud põllukultuuride pindalatoetusi, võrdlusperioodil artikli 54 lõikes 2 määratletud tähenduses toetuskõlbliku maaga.

Maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste maksumus on artikli 59 lõike 2 või vajadusel lõike 3 esimese lõigu kohaselt kehtestatud toetusõiguste piirkondlik maksumus.

Maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõigusi ei saa põllumajandustootjad, kelle poolt artikli 54 lõikes 2 määratletud tähenduses deklareeritud hektarite arv on väiksem sellest, mida on vaja 92 tonnile IX lisas määratletud teraviljale vastava koguse tootmiseks asjaomases piirkonnas kohaldatava piirkondadeks jaotamise kava kohaselt ühtse otsemaksete kavakohaldamise aastale eelneval aastal kindlaksmääratud saagikuse alusel; kõnealune hektarite arv jagatakse käesoleva artikli lõike 2 kolmandas lõigus osutatud suhtarvuga.

3. Erandina artikli 43 lõikest 4 ja artikli 49 lõikest 3 võib liikmesriik hiljemalt 1. augustiks 2004 vastavalt ühenduse õiguse põhialustele samuti otsustada, et käesoleva jao kohaselt kehtestatud toetusõigusi muudetakse järk-järgult vastavalt varem kindlaksmääratud meetmetele ning objektiivsetele kriteeriumidele.

4. Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva jaotise teisi sätteid.

2. jagu

Osaline rakendamine

Artikkel 64

Üldsätted

1. Liikmesriik võib hiljemalt 1. augustiks 2004 otsustada kohaldada 1.–4. peatükis osutatud ühtset otsemaksete kava siseriiklikul või piirkondlikul tasandil käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

2. Vastavalt liikmesriikide valikule määrab komisjon artikli 144 lõikes 2 osutatud korras kindlaks ülemmäära vastavalt artiklites 66–69 osutatud iga otsetoetuse jaoks.

Iga otsetoetuse jaoks on see ülemmäär võrdne osaga artiklis 41 osutatud siseriiklikust ülemmäärast, mis on korrutatud vähenusprotsentidega, mida liikmesriigid kohaldavad artiklite 66–69 kohaselt.

Kindlaksmääratud ülemmäärade kogusumma arvatakse maha artiklis 41 osutatud siseriiklikest ülemmääradest artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

3. Hiljemalt kahe aasta jooksul pärast seda, kui kõik liikmesriigid on ühtse otsemaksete kava rakendanud, või hiljemalt 31. detsembriks 2009 esitab komisjon nõukogule aruande liikmesriikide poolt 2. ja 3. jao võimaluste rakendamise kohta. Vajadusel võib komisjon lisada aruandele asjakohased ettepanekud silmas pidades võimalikke turu- ja struktuuriarengutest tulenevaid tagajärgi.

Artikkel 65

Toetusõiguste kehtestamine käesoleva jao alusel

1. Kui seoses põllumajandustootjatele toetusõiguste jaotamisega on kõik võimalikud vähendused artikli 41 kohaselt on tehtud, vähendatakse seda võrdlussumma osa, mis tuleneb

vastavalt artiklites 66–69 osutatud igast otsetoetusest, protsendimäära võrra, mille liikmesriigid määravad kindlaks artiklites 66–69 kehtestatud piirides.

2. Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva jaotise teisi sätteid võrdlussummast järelejäänud osa põhjal kehtestatud toetusõiguste suhtes.

Artikkel 66

Põllukultuuride toetused

Põllukultuuride toetuste puhul võivad liikmesriigid:

a) säilitada maksimaalselt 25 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud põllukultuuride pindalatoetustele, välja arvatud kohustuslik maa tootmisest kõrvale jätmise toetus.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisamakse saavad põllumajandustootjad, kes kasvatavad IX lisas loetletud põllukultuure, ning nendes liikmesriikides, kus mais ei ole traditsiooniline põllukultuur, rohusilo kasvatavatele põllumajandustootjatele; makse tehakse hektari kohta ning selle ülemmäär on 25 % VI lisas osutatud hektaritoetusest ja see antakse IV jaotise 10. peatükis ettenähtud tingimustel;

või alternatiivina

b) säilitada maksimaalselt 40 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud kõva nisu eritoetusele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisamakse saavad põllumajandustootjad, kes kasvatavad IX lisas loetletud kõva nisu; makse tehakse hektari kohta ning selle ülemmäär on 40 % VI lisas osutatud kõva nisu täiendavast hektaritoetusest ja see antakse IV jaotise 10. peatükis ettenähtud tingimustel.

Artikkel 67

Lamba- ja kitsetoetused

Liikmesriigid võivad säilitada maksimaalselt 50 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud lamba- ja kitsetoetustele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisatakse saavad põllumajandustootjad, kes kasvatavad lambaid ja kitsi; makse ülemmäär on 50 % VI lisas loetletud lamba- ja kitsetoetustest ja see antakse IV jaotise 11. peatükis ettenähtud tingimustel.

Artikkel 68

Veise- ja vasikaliha toetused

1. Veise- ja vasikaliha toetuste puhul võivad liikmesriigid säilitada kuni 100 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud vasikate tapatoetusele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisatakse on kuni 100 % VI lisas osutatud vasikate tapatoetusest ja see antakse IV jaotise 12. peatükis ettenähtud tingimustel.

2. Samuti võivad liikmesriigid:

a) i) säilitada kuni 100 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud ammlehmade eest makstavale toetusele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisatakse tehakse ammlehmade pidamise eest ning selle ülemmäär on 100 % VI lisas osutatud ammlehmade eest makstavast toetusest ja see antakse IV jaotise 12. peatükis ettenähtud tingimustel;

ja

ii) säilitada kuni 40 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud muude veiste kui vasikate tapatoetusele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisatakse on kuni 40 % VI lisas osutatud muude veiste kui vasikate tapatoetusest ja seda antakse IV jaotise 12. peatükis ettenähtud tingimustel;

või

b) i) säilitada kuni 100 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud muude veiste kui vasikate tapatoetusele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisatakse on kuni 100 % VI lisas osutatud muude veiste kui vasikate tapatoetusest ja seda antakse IV jaotise 12. peatükis ettenähtud tingimustel;

või alternatiivina

ii) säilitada kuni 75 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab VI lisas osutatud pulli ja härja eritoetusele.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Pulli ja härja eritoetust makstakse maksimaalselt 75 % ulatuses VI lisas osutatud pulli ja härja eritoetusest ja seda makstakse IV jaotise 12. peatükis ettenähtud tingimustel.

Artikkel 69

Teatavate põllumajanduslike tootmisviiside ja kvaliteetse tootmise valikuline rakendamine

Liikmesriigid võivad säilitada maksimaalselt 10 % artiklis 41 osutatud siseriiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab igale VI lisas osutatud sektorile. Põllukultuuride, veise- ja vasikaliha ning lamba- ja kitselihassektori puhul võetakse seda säilitatud toetuse määra arvesse vastavalt artiklites 66–68 kehtestatud maksimaalsete protsendimäärade kohaldamiseks.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära piires säilitatud toetuse määraga seotud sektori või sektorite põllumajandustootjatele igal aastal lisamakse.

Lisatakse tehakse teatavate põllumajanduslike tootmisviiside eest, mis on olulised keskkonna kaitsmisel või parandamisel või kvaliteedi parandamisel ning põllumajandustoodete turustamisel, komisjoni poolt artikli 144 lõikes 2 osutatud korras määratletavatel tingimustel.

3. jagu

4. jagu

Valikulised väljaarvamised

Valikuline üleminek

Artikkel 70

Artikkel 71

Teatavate otsetoetuste valikulised väljaarvamised

Valikuline üleminekuage

1. Liikmesriik võib hiljemalt 1. augustiks 2004 otsustada jätta ühtsest otsemaksete kavast välja:

a) ühe otsetoetuse või rohkem, mida on makstud võrdlusperioodil:

- määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 4 lõike 4 alusel,
- määruse (EMÜ) nr 2358/71 artikli 3 alusel.

Sel juhul kohaldatakse artikleid 64 ja 65 *mutatis mutandis*;

b) kõik muud VI lisas loetletud otsetoetused, mida makstakse põllumajandustootjatele võrdlusperioodil Prantsuse ülemere-departemangudes, Assooridel ja Madeiral, Kanaari saartel ja Egeuse mere saartel, ning otsetoetused, mida makstakse:

- määruse (EMÜ) nr 2019/93 artikli 6 alusel,
- määruse (EMÜ) nr 1452/2001 artikli 9 alusel,
- määruse (EÜ) nr 1453/2001 artikli 13 ja artikli 22 lõigete 2–6 alusel,
- määruse (EÜ) nr 1454/2001 artiklite 5 ja 6 alusel.

2. Ilma et see piiraks määruse (EMÜ) nr 2019/93 artikli 6 lõike 2, määruse (EÜ) nr 1452/2001 artikli 9 lõike 2, määruse (EÜ) nr 1453/2001 artikli 13 lõike 2 ja artikli 22 lõike 2 ning määruse (EÜ) nr 1454/2001 artikli 5 lõike 2 kohaldamist, maksavad liikmesriigid käesoleva artikli lõikes 1 osutatud otsetoetusi käesoleva määruse artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäärade piires ning tingimustel, mis on vastavalt kehtestatud käesoleva määruse IV jaotise 3., 6. ja 7.–13. peatükis, määruse (EMÜ) nr 2019/93 artiklis 6, määruse (EÜ) nr 1452/2001 artiklis 9, määruse (EÜ) nr 1453/2001 artiklis 13 ja artikli 22 lõigetes 2–4 ning määruse (EÜ) nr 1454/2001 artiklis 5.

Kindlaksmääratud ülemmäärade kogusumma arvatakse maha artiklis 41 osutatud siseriiklikest ülemmääradest artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

1. Kui põllumajandusliku tootmise erisused seda nõuavad, võib liikmesriik hiljemalt 1. augustiks 2004 teha otsuse kohaldada ühtset otsemaksete kava pärast üleminekuagea, mis lõpeb kas 31. detsembril 2005 või 31. detsembril 2006.

Juhul kui liikmesriik otsustab ühtset otsemaksete kava kohaldada enne üleminekuaja lõppu, teeb ta otsuse hiljemalt selle kalendriaasta 1. augustiks, mis eelneb ühtse otsemaksete kava kohaldamise kalendriaastale.

2. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 70 lõike 2 kohaldamist, rakendab asjaomane liikmesriik üleminekuajal VI lisas osutatud otsetoetusi tingimustel, mis on vastavalt kehtestatud käesoleva määruse IV jaotise 3., 6. ja 7.–13. peatükis, määruse (EMÜ) nr 2019/93 artiklis 6, määruse (EÜ) nr 1452/2001 artiklis 9, määruse (EÜ) nr 1453/2001 artiklis 13 ja artikli 22 lõigetes 2–4 ning määruse (EÜ) nr 1454/2001 artiklis 5, ning nende eelarve ülemmäärade piires, mis vastavad artiklis 41 osutatud siseriikliku ülemmäärade piires nende otsetoetuste osale, mille komisjon määrab artikli 144 lõikes 2 osutatud korras kindlaks iga otsetoetuse jaoks.

Kuivsööda toetuse puhul maksavad liikmesriigid toetust tingimustel, mis määratletakse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras, ületamata eespool nimetatud eelarvet.

3. Ühtset otsemaksete kava kohaldatakse üleminekuaja lõpu kalendriaastale järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist.

Sellisel juhul teevad asjaomased liikmesriigid artikli 58 lõikes 1, artikli 63 lõikes 3, artikli 64 lõikes 1 ning artiklis 70 osutatud otsused 1. augustiks 2005 või 1. augustiks 2006, sõltuvalt sellest, milline on käesoleva artikli lõike 1 alusel kehtestatud tähtaeg.

4. Komisjon kohaldab artikli 144 lõikes 2 osutatud korras kõiki vajalikke meetmeid juhul, kui selle üleminekuaja kohaldamine põhjustab tõsiseid konkurentsimoonutusi ühenduse turul ja selleks et tagada ühenduse rahvusvaheliste kohustuste täitmine.

IV JAOTIS

MUUD TOETUSKAVAD

1. PEATÜKK

KÕVA NISU ERITOETUS

Artikkel 72

Reguleerimisala

Toetust makstakse CN-koodi 1001 10 10 alla kuuluva kõva nisu kasvatavatele põllumajandustootjatele käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

Artikkel 73

Toetussumma ja toetuskõlblikkus

1. Toetus on 40 eurot hektari kohta.
2. Toetuse maksmise tingimuseks on, et tootmisperioodil kasvatatakse teatavat kogust tunnustatud sortide sertifitseeritud seemet, mille kõrge kvaliteet sobib manna või pastatoodete tootmiseks.

Artikkel 74

Pindala

1. Toetust makstakse X lisas loetletud traditsioonilistes tootmispiirkondades asuvate siseriiklike baaskülvipindade eest.

Baaskülvipinnad on järgmised:

Kreeka	617 000 ha
Hispaania	594 000 ha
Prantsusmaa	208 000 ha
Itaalia	1 646 000 ha
Austria	7 000 ha
Portugal	118 000 ha

2. Liikmesriik võib oma baaskülvipinna jaotada objektiivsete kriteeriumide kohaselt osadeks.

Artikkel 75

Pindala ületamine

1. Kui pindala, mille eest toetust taotletakse, ületab baaskülvipinda, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest toetust taotletakse.

2. Kui liikmesriik jaotab oma baaskülvipinna osadeks, kohaldatakse lõikes 1 ettenähtud vähendust ainult nendel baaskülvipinna osadel tegutsevate põllumajandustootjate suhtes, kus piirnorme ületatakse. Vähendus tehakse pärast seda, kui asjaomases liikmesriigis on alad nendes baaskülvipindade osades, mis ei ole piirnorme saavutanud, jaotatud uuesti nende baaskülvipindade osade vahel, kus need normid on ületatud.

2. PEATÜKK

VALGURIKASTE TAIMED TOETUS

Artikkel 76

Reguleerimisala

Toetust makstakse valgurikkaid taimi kasvatavatele põllumajandustootjatele käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

Valgurikkad taimed on:

- CN-koodi 0713 10 alla kuuluvad herned,
- CN-koodi 0713 50 alla kuuluvad põldoad,
- CN-koodi 0805 29 50 alla kuuluvad maguslupiinid.

Artikkel 77

Toetussumma ja toetuskõlblikkus

Toetus on 55,57 eurot pärast piimküpsusastme saavutamist koristatud valgurikaste kultuuride hektari kohta.

Põllukultuurid, mida kasvatatakse tervenisti täiskülvatud pindaladel ja mida haritakse kohalike standardite kohaselt, kuid mis ei ole saavutanud piimküpsusastet erandlike ilmastikutingimuste tõttu, mida asjaomane liikmesriik on tunnustanud, vastavad siiski toetuse saamise tingimustele, kui kõnealuseid pindalasid ei ole enne kõnealust kasvuetaapi kasutatud muudel eesmärkidel.

Artikkel 78

Pindala

1. Tagatud maksimumpindalaks, mille eest võib maksta toetust, kehtestatakse 1 400 000 hektarit.

2. Kui pindala, mille jaoks toetust taotletakse, ületab tagatud maksimumpindala, vähendatakse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest toetust taotletakse.

3. PEATÜKK

RIISI ERITOETUS

Artikkel 79

Reguleerimisala

Toetust makstakse CN-koodi 1006 10 alla kuuluva riisi tootjatele käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

Artikkel 80

Toetussumma ja toetuskõlblikkus

1. Toetust makstakse külvatud riisi hektari kohta, kui põllukultuuri kasvatatakse vähemalt kuni õitsemise alguseni normaalsetes kasvutingimustes.

Põllukultuurid, mida kasvatatakse tervenisti täiskülvatud pindaladel ja mida haritakse kohalike standardite kohaselt, kuid mis ei ole saavutanud õitsemisastet erandlike ilmastikutingimuste tõttu, mida asjaomane liikmesriik on tunnustanud, vastavad siiski toetuse saamise tingimustele, kui kõnealuseid pindalasid ei ole enne kõnealust kasvuetaapi kasutatud muudel eesmärkidel.

2. Toetust makstakse järgmiselt, vastavalt asjaomase liikmesriigi saagikusele:

	Turustusaastal 2004/2005 ja artikli 71 kohaldamise korral (EUR/ha)	Alates turustusaastast 2005/2006 (EUR/ha)
Hispaania	1 123,95	476,25
Prantsusmaa		
— emamaa	971,73	411,75
— Prantsuse Guajaana	1 329,27	563,25
Kreeka	1 323,96	561,00
Itaalia	1 069,08	453,00
Portugal	1 070,85	453,75

Artikkel 81

Pindala

Igas tootjaliikmesriigis kehtestatakse siseriiklik baaskülvipind. Prantsusmaa puhul kehtestatakse kaks baaskülvipinda. Baaskülvipinnad on järgmised:

Hispaania	104 973 ha
Prantsusmaa	
— emamaa	19 050 ha
— Prantsuse Guajaana	4 190 ha
Kreeka	20 333 ha
Itaalia	219 588 ha
Portugal	24 667 ha

Liikmesriik võib oma baaskülvipinna jaotada objektiivsete kriteeriumide kohaselt osadeks.

Artikkel 82

Pindala ületamine

1. Kui liikmesriigis ületab pindala, millel kasvatatakse riisi, artiklis 81 osutatud baaskülvipinda, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest toetust taotletakse.

2. Kui liikmesriik jaotab oma baaskülvipinna osadeks, kohaldatakse lõikes 1 ettenähtud vähendust ainult nendel baaskülvipinna osadel tegutsevate põllumajandustootjate suhtes, kus ülemmäära ületatakse. Vähendus tehakse pärast seda, kui liikmesriigi piires on alad nendes baaskülvipinna osades, mis ei ole norme saavutanud, jaotatud nende baaskülvipinna osade vahel, kus need normid on ületatud.

4. PEATÜKK

PÄHKLITE PINDALATOETUS

Artikkel 83

Ühenduse toetus

1. Ühenduse toetust makstakse pähkleid kasvatavatele põllumajandustootjatele käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

Pähklite hulka kuuluvad:

- CN-koodide 0802 11 ja 0802 12 alla kuuluvad mandlid,
- CN-koodide 0802 21 ja 0802 22 alla kuuluvad sarapuupähklid,
- CN-koodide 0802 31 ja 0802 32 alla kuuluvad kreeka pähklid,
- CN-koodi 0802 50 alla kuuluvad pistaatsiapähklid,
- CN-koodi 1212 10 10 alla kuuluvad jaanikaunad.

2. Liikmesriigid võivad toetust diferentseerida sõltuvalt toodetest või suurendades või vähendades artikli 84 lõikega 3 kehtestatud siseriikliku tagatud pindala, edaspidi "siseriiklik tagatud pindala". Siiski ei ületa konkreetsel aastal igas liikmesriigis makstav kogutoetus artikli 84 lõikes 1 osutatud ülemmäära.

Artikkel 84

Pindala

1. Liikmesriik maksab ühenduse toetust ülemmäära piires, mis arvutatakse, korrutades selle liikmesriigi jaoks lõike 3 kohaselt kehtestatud siseriikliku tagatud pindala hektarite arvu keskmise summaga, mis on 120,75 eurot.
2. Tagatud maksimumpindalaks kehtestatakse 800 000 hektarit.
3. Lõikes 2 osutatud tagatud maksimumpindala jaotatakse järgmisteks siseriiklikeks tagatud pindaladeks:

Belgia	100 ha
Saksamaa	1 500 ha
Prantsusmaa	17 300 ha
Kreeka	41 100 ha
Itaalia	130 100 ha
Luksemburg	100 ha
Madalmaad	100 ha
Austria	100 ha
Portugal;	41 300 ha
Hispaania	568 200 ha
Ühendkuningriik	100 ha

4. Liikmesriik võib jaotada oma siseriikliku tagatud pindala vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele osadeks, eelkõige piirkondlikul tasandil või seoses tootmisega.

Artikkel 85

Baaskülvipinna osade ületamine

Kui liikmesriik jaotab oma siseriikliku tagatud pindala baaskülvipindade osadeks ning ühte või enamat sellist osa ületatakse, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest ühenduse toetust taotletakse, nendel baaskülvipinna osadel tegutsevate põllumajandustootjate puhul, kus piirnorme ületatakse. Vähendus tehakse pärast seda, kui asjaomases liikmesriigis on alad nendes baaskülvipinna osades, mis ei ole piirnorme saavutanud, jaotatud nende baaskülvipinna osade vahel, kus need normid on ületatud.

Artikkel 86

Toetuskõlblikkus

1. Ühenduse toetuse maksmise tingimuseks on eelkõige minimaalne põllu suurus ja puude tihedus.

2. Nõukogu 18. mai 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 1035/72 (puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta) (¹) artiklis 14b määratletud tähenduses arengukavaga hõlmatud pindalade jaoks võib käesoleva kava alusel anda toetust alates selle aasta 1. jaanuarist, mis järgneb arengukava lõpetamise aastale.

3. Liikmesriigid võivad sätestada ühenduse toetuse maksmise tingimuseks selle, et põllumajandustootjad oleksid määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 11 või 14 alusel tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmed.

4. Lõike 3 sätete kohaldamisel võivad liikmesriigid otsustada, et lõikes 1 osutatud toetus makstakse tootjaorganisatsioonile tema liikmete nimel. Tootjaorganisatsioonide saadud abi makstakse nende organisatsioonide liikmetele. Liikmesriigid võivad tootjaorganisatsioonil oma liikmetele osutatud teenuste eest hüvitisena jätta endale tegevuskulude katteks kuni 2 % ühenduse toetusest.

Artikkel 87

Siseriiklik toetus

1. Liikmesriigid võivad lisaks ühenduse toetusele maksta siseriiklikku toetust kuni 120,75 eurot hektari kohta aastas.

2. Siseriiklikku toetust võib maksta üksnes nende alade jaoks, mis saavad ühenduse toetust.

(¹) EÜT L 118, 20.5.1972, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1363/95 (EÜT L 132, 16.6.1995, lk 8).

3. Liikmesriigid võivad sätestada riikliku toetuse maksmise tingimuseks selle, et põllumajandustootjad oleksid määruse (EÜ) nr 2200/96 artikli 11 või 14 alusel tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmed.

5. PEATÜKK

ENERGIAKULTUURIDE TOETUS

Artikkel 88

Toetus

Energiakultuuride kasvupinna hektari kohta makstakse toetust 45 eurot käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.

Energeetilisteks põllukultuurideks loetakse kultuurid, mis tarnitakse peamiselt järgmiste energiatoodete tootmiseks:

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. mai 2003. aasta direktiivi 2003/30/EÜ (millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris) ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 2 loetletud biokütusena käsitatavad tooted,
- biomassist toodetud elektri- ja soojusenergia.

Artikkel 89

Pindala

1. Tagatud maksimumpindalaks, mille jaoks võib maksta toetust, kehtestatakse 1 500 000 hektarit.
2. Kui pindala, mille jaoks toetust taotletakse, ületab tagatud maksimumpindala, vähendatakse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille jaoks toetust taotletakse.

Artikkel 90

Toetuskõlblikkus

Toetust makstakse üksnes pindala eest, millel tootmise kohta on põllumajandustootja ja töötlemisettevõtte sõlminud lepingu, välja arvatud juhul, kui tooted töötleb põllumajandustootja ise oma põllumajandusettevõttes.

⁽¹⁾ ELT L 123, 17.5.2003, lk 42.

Alasid, mille suhtes kohaldatakse energiakultuuride toetust, ei tohi lugeda maa tootmisest kõrvale jätmise nõude täitmiseks, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 6 lõikes 1 ning käesoleva määruse artikli 54 lõikes 2, artikli 63 lõikes 2 ja artikli 107 lõikes 1.

Artikkel 91

Energiakultuuride loetelu ülevaatamine

Tooteid võib artikli 88 reguleerimisalasle lisada või sealt välja jätta artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 92

Energiakultuuride toetuse ülevaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2006 nõukogule aruande kava rakendamise kohta, millele lisatakse vajadusel ettepanekud, võttes arvesse ühenduse biokütuseid käsitleva algatuse rakendamist.

6. PEATÜKK

TÄRKLISEKARTULI TOETUS

Artikkel 93

Toetus

Toetus kehtestatakse põllumajandustootjate jaoks, kes toodavad kartulitärklise valmistamiseks ettenähtud kartuleid. Toetuse summa määratakse ühe tonni tärklise tootmiseks vajamineva kartulikoguse kohta. See on:

- turustusaastal 2004/2005 ja artikli 71 kohaldamise korral 110,54 eurot,
- alates 2005/2006. turustusaastast 66,32 eurot.

Seda kohandatakse vastavalt kartulite tärklisesisaldusele.

Artikkel 94

Tingimused

Toetust makstakse ainult nende kartulikoguste eest, mille kohta kartulikasvataja ja tärklisetootja on sõlminud külvielse lepingu kõnealusele ettevõtjale eraldatud kvoodi ulatuses, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1868/94 artikli 2 lõikes 2.

7. PEATÜKK

PIIMATOETUS JA LISAMAKSED

Artikkel 95

Piimatoetus

1. Aastatel 2004–2007 võib piimatootjatele maksta piimatoetust. Piimatoetust makstakse kalendriaasta, põllumajandusettevõtte ja selle kasutuses oleva toetuse saamise toetuskõlbliku individuaalse piimakvoodi tonni kohta.

2. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist ja lõike 4 kohaldamisest tulenevate vähenduste kohaldamist, korrutatakse asjaomase kalendriaasta 31. märtsil ettevõtte kasutuses olev ja tonnidenähtud individuaalne piimakvoot:

— 8,15 euroga tonni kohta 2004. kalendriaastal,

— 16,31 euroga tonni kohta 2005. kalendriaastal,

— 24,49 euroga tonni kohta 2006. ja 2007. kalendriaastal ja

artikli 70 kohaldamisel järgmistel kalendriaastatel.

3. Individuaalseid piimakvoote, mis on vastavalt nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3950/92 (millega kehtestatakse piima- ja piimatootesektoris lisamaks) ⁽¹⁾ artiklile 6 või nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1788/2003 (millega kehtestatakse tasu piima- ja piimatootesektoris) ⁽²⁾ artiklile 16 kõnealuse kalendriaasta 31. märtsil ajutiselt üle antud, käsitatakse sel kalendriaastal ülevõtja põllumajandusettevõtte kasutuses olevate kvootidenähtud.

4. Kui lõike 2 kohaldamisel ületab kalendriaasta 31. märtsil liikmesriigi kõikide individuaalsete piimakvootide summa selle liikmesriigi vastavate kvootide kogusumma, mis on vastavalt määruse (EMÜ) nr 3950/92 I lisale sellele liikmesriigile 1999/2000. majandusastaks ette nähtud, võtab asjaomane liikmesriik objektiivsete kriteeriumide alusel vajalikud meetmed, et oma territooriumil toetuskõlblikke individuaalseid piimakvoote vastavalt vähendada.

Artikkel 96

Lisamaksed

1. Liikmesriigid teevad oma territooriumil asuvatele tootjatele igal aastal lisamakse sellises ulatuses, et maksete kogusumma vastaks lõikes 2 sätestatud kogumääradele. Sellised

maksed tehakse objektiivsete kriteeriumide kohaselt ja sellisel viisil, et oleks tagatud tootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoontuste vältimine. Lisamakse ei seota turuhindade kõikumisega.

Lisamakse makstakse ainult artikli 95 lõikes 2 sätestatud toetuse lisana.

2. Lisamakse: üldsummad miljonites eurodes:

	2004	2005	2006 ja 2007 ⁽¹⁾
Belgia	12,12	24,30	36,45
Taani	16,31	32,70	49,05
Saksamaa	101,99	204,53	306,79
Kreeka	2,31	4,63	6,94
Hispaania	20,38	40,86	61,29
Prantsusmaa	88,70	177,89	266,84
Iirimaa	19,20	38,50	57,76
Itaalia	36,34	72,89	109,33
Luksemburg	0,98	1,97	2,96
Madalmaad	40,53	81,29	121,93
Austria	10,06	20,18	30,27
Portugal	6,85	13,74	20,62
Soome	8,81	17,66	26,49
Rootsi	12,09	24,24	36,37
Ühendkuningriik	53,40	107,09	160,64

⁽¹⁾ Artikli 70 kohaldamisel ka järgmistel kalendriaastatel.

Artikkel 97

Mõisted

⁽¹⁾ EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 572/2003 (ELT L 82, 29.3.2003, lk 20).

⁽²⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 123.

Käesoleva peatüki kohaldamisel kasutatakse määruse (EÜ) nr 1788/2003 artiklis 5 sätestatud "tootja" mõistet.

8. PEATÜKK

PÕLLUKULTUURIDE PIIRKONDLIK ERITOETUS

Artikkel 98

Toetus

Artikli 70 kohaldamisel makstakse Soomes ja Rootsis põhja pool 62. laiuskraadi ja mõnedel lähialadel, kus on võrreldavad ilmastikutingimused, mis muudavad põllumajandusliku tegevuse eriti raskeks, teravilja, õliseemne, linaseemne ning kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi tootjatele eritoetust 24 eurot tonni kohta, korrutatuna asjaomase piirkonna jaoks ette nähtud piirkondadeks jaotamise kavas kindlaksmääratud saagikusega selle ülemmäära piires, mille komisjon on määranud kindlaks vastavalt artikli 64 lõikele 2 ja mis vastab artiklis 41 osutatud ülemmäära piiresse jääva toetuse osale.

Kui toetuse kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

9. PEATÜKK

SEEMNETOETUS

Artikkel 99

Toetus

1. Artikli 70 kohaldamisel maksavad liikmesriigid igal aastal XI lisas kindlaksmääratud toetust ühe või enama XI lisas loetletud liigi eliitseemne või sertifitseeritud seemne tootmise eest.

2. Kui sertifitseerimiseks heakskiidetud sama pindala eest taotletakse nii seemnetoetust kui ka ühtse otsemaksete kava kohast toetust, vähendatakse seemnetoetuse summat, välja arvatud XI lisa punktides 1 ja 2 osutatud liikide puhul, ühtse otsemaksete kava kohase summa võrra, mida kõnealusel aastal makstakse asjaomase pindala eest, kuid mitte rohkem kui nulltasemele.

3. Toetuse summa ei tohi ületada komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kindlaksmääratud ülemmäära, mis vastab asjaomaste liikide eest makstava seemnetoetuse osale artiklis 41 osutatud siseriikliku ülemmäära piires.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

4. *Cannabis sativa* L. sordid, mille puhul makstakse käesolevas artiklis sätestatud toetust, määratakse kindlaks artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

10. PEATÜKK

PÕLLUKULTUURIDE PINDALATOETUS

Artikkel 100

Reguleerimisala ja mõisted

1. Artikli 66 kohaldamisel maksavad liikmesriigid põllukultuure kasvatavatele põllumajandustootjatele käesolevas peatükis kehtestatud tingimustel asjaomase liikmesriigi poolt valitud toetust vastavalt käesolevale artiklile, kui ei ole sätestatud teisiti.

2. Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

— turustusaasta algab 1. juulil ja lõpeb 30. juunil,

— “põllukultuurid” on IX lisas loetletud kultuurid.

3. Liikmesriigid, kus mais ei ole tavapärane põllukultuur, võivad põllukultuuride pindalatoetusi kohaldada rohusilo suhtes samadel tingimustel, mida kohaldatakse põllukultuuride suhtes.

Artikkel 101

Baaskülvipind

Pindalatoetus määratakse kindlaks hektari kohta ja eritletakse piirkonniti.

Pindalatoetust makstakse pindala eest, millel kasvatatakse põllukultuure või mis on tootmisest kõrvale jäetud käesoleva määruse artikli 107 kohaselt ning mis ei ületa piirkondliku baaskülvipinna või piirkondlike baaskülvipindade hektarite koguarvu, mis on kehtestatud komisjoni määruse (EÜ) nr 2316/1999⁽¹⁾ VI lisas, võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1017/94 kohaldamist.

⁽¹⁾ Komisjoni 22. oktoobri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2316/1999, milles sätestatakse teatavate põllukultuuride tootjate toetussüsteemi kehtestava nõukogu määruse (EÜ) nr 1251/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 280, 30.10.1999, lk 43). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1035/2003 (ELT L 150, 18.6.2003, lk 24).

Käesolevas käsituses tähendab piirkond asjaomase liikmesriigi valikul kas liikmesriiki või piirkonda liikmesriigis. Käesoleva määruse artikli 66 kohaldamisel vähendatakse määruse (EÜ) nr 2316/1999 VI lisas kindlaksmääratud pindala või pindalasid hektarite arvu võrra, mis vastavad asjaomases piirkonnas käesoleva määruse artikli 53 ja artikli 63 lõike 2 kohaselt kehtestatud maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõigustele.

Artikkel 102

Baaskülvipinna ja ülemmäära ületamine

1. Kui põllukultuuride toetuse taotluste alusel arvestatud selliste alade kogupindala, sealhulgas artikli 71 kohaldamisel nimetatud kava kohaselt tootmisest kõrvale jäetav maa, ületab baaskülvipinna, vähendatakse toetuskõlblikku pindala põllumajandustootja kohta proportsionaalselt kõikide käesoleva määruse alusel kõnealuses piirkonnas kõnealusel turustusaastal makstavate toetuste puhul.

2. Toetussumma ei tohi ületada komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära. Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

3. Artikli 71 kohaldamisel võetakse nende pindalade arvutamiseks, mille jaoks toetust on taotletud, arvesse ka alasid, mille eest ei taotleta toetust käesoleva peatüki alusel, kuid mida kasutatakse toetuse taotlemiseks 12. peatüki alusel.

4. Kui liikmesriik kohaldab rohusilo suhtes põllukultuuride pindalatoetusi, määratletakse eraldi baaskülvipind. Kui teataval turustusaastal põllukultuuride või rohusilo baaskülvipinda ei saavutata, jaotatakse ülejäänud hektarid samal turustusaastal vastavate baaskülvipindade vahel.

5. Kui liikmesriik on otsustanud kehtestada ühe või enama siseriikliku baaskülvipinna, võib liikmesriik enda määratletud objektiivsete kriteeriumide kohaselt jagada iga siseriikliku baaskülvipinna osadeks.

Käesoleva lõike kohaldamisel käsitatakse "Secano" ja "Regadio" baaskülvipindu siseriiklike baaskülvipindadena.

Kui siseriiklik baaskülvipind ületatakse, võib asjaomane liikmesriik objektiivsete kriteeriumide kohaselt koondada lõike 1 alusel kohaldatavad meetmed täielikult või osaliselt baaskülvipinna osadele, kus on täheldatud ületamist.

Liikmesriigid, kes on otsustanud kasutada käesolevas lõikes ettenähtud võimalusi, teatavad oma otsustest ja nende üksikasjalikest rakenduseeskirjadest põllumajandustootjatele ja komisjonile 15. septembriks.

Artikkel 103

Piirkondadeks jaotamise kava

Kohaldatakse liikmesriikide poolt määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 3 kohaselt kehtestatud piirkondadeks jaotamise kava.

Asjaomane liikmesriik võib komisjoni taotlusel või oma algatusel piirkondadeks jaotamise kava objektiivsete kriteeriumide kohaselt üle vaadata.

Artikkel 104

Põhisumma

1. Pindalatoetus arvutatakse nii, et põhisumma tonni kohta korrutatakse piirkondadeks jaotamise kavas kõnealuse piirkonna suhtes määratud keskmise teraviljasaagikusega.

2. Lõikes 1 nimetatud arvutuses kasutatakse keskmist teraviljasaagikust. Kui maisi käsitletakse eraldi, kasutatakse maisi puhul maisisaaki ning teravilja, õliseemnete, linaseemnete ning kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi puhul "muude teraviljade kui maisi" saagikust.

3. Põllukultuuride ja artikli 71 kohaldamisel maa tootmisest kõrvale jätmise põhisummaks kehtestatakse 63,00 eurot tonni kohta alates 2005/2006. turustusaastast.

Artikkel 105

Kõva nisu eritoetus

1. Täiendavat pindalatoetust:

— summas 291 eurot hektari kohta 2005/2006. turustusaastaks,

— summas 285 eurot hektari kohta 2006/2007. turustusaastaks,

makstakse nende pindalade eest, mis on X lisas loetletud traditsioonilistes kõva nisu tootmispiirkondades, järgmise pindala piires:

Kreeka	617 000 ha
Hispaania	594 000 ha
Prantsusmaa	208 000 ha
Itaalia	1 646 000 ha
Austria	7 000 ha
Portugal	118 000 ha

2. Kui nende alade kogupindala, mille eest pindalatoetust taotletakse, ületab turustusaasta jooksul eespool nimetatud pindala, vähendatakse proportsionaalselt põllumajandustootja kohta seda pindala, mille eest võib maksta lisatoetust.

Liikmesriigid võivad siiski lõikes 1 sätestatud pindade piires jaotada kõnealuses lõikes osutatud pindalad X lisas määratletud tootmispiirkondade vahel või vajaduse korral piirkondadeks jaotamise kavaga hõlmatud tootmispiirkondade vahel vastavalt toodetud kõva nisu kogustele aastatel 1993–1997. Kui seejärel on teatavas tootmispiirkonnas nende alade kogupindala, mille eest taotletakse täiendavat pindalatoetust, suurem kui vastav piirkondlik norm teatava turustusaasta jooksul, vähendatakse selles tootmispiirkonnas proportsionaalselt põllumajandustootja kohta seda pindala, mille eest võib maksta lisatoetust. Vähendus tehakse pärast seda, kui liikmesriigi piires on pindalad nendes piirkondades, mis ei ole piirkondlikke norme saavutanud, jaotatud nende piirkondade vahel, kus need normid on ületatud.

3. Nendes piirkondades, kus kõva nisu tootmine on hästi arenenud, välja arvatud X lisas nimetatud piirkonnad, antakse 2005/2006. turustusaastal eritoetust summas 46 eurot hektari kohta järgmiste hektarinormide piires:

Saksamaa	10 000 ha
Hispaania	4 000 ha
Prantsusmaa	50 000 ha
Itaalia	4 000 ha
Ühendkuningriik	5 000 ha

Artikkel 106

Lina ja kanep

Kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi puhul makstakse pindalatoetust ainult siis, kui sõltuvalt olukorrast on sõlmitud leping või võetud kohustus vastavalt määruse (EÜ) nr 1673/2000 artikli 2 lõikele 1.

Kiu tootmiseks kasvatatava kanepi eest makstakse toetust artiklis 52 sätestatud tingimustel.

Artikkel 107

Maa tootmisest kõrvale jätmine

1. Artikli 71 kohaldamisel kohustuvad pindalatoetust taotlevad põllumajandustootjad osa oma ettevõttele kuuluvast maast tootmisest kõrvale jätma ja nad saavad selle kohustuse täitmise eest hüvitist.

2. Iga pindalatoetust taotleva põllumajandustootja maa tootmisest kõrvale jätmise kohustus määratakse kindlaks tootja põllukultuuride kasvupinna, mille suhtes taotletakse toetust, ja käesoleva määruse kohaselt tootmisest kõrvale jäetava ala suhtarvuna.

Kohustusliku maa tootmisest kõrvale jätmise põhimääraks kehtestatakse 10 % turustusaastatel 2005/2006 ja 2006/2007.

3. Tootmisest kõrvale jäetud maad võib kasutada:

- selliste materjalide tootmiseks, millest ühenduses valmistatakse tooteid, mis ei ole vahetult ette nähtud inim- või loomatoiduks, tingimusel et kohaldatakse tõhusaid kontrolisüsteeme;
- liblikõieliste taimede kasvatamiseks põllumajandusettevõttes, kus kogu toodangu puhul järgitakse määruses (EMÜ) nr 2092/91 sätestatud kohustusi.

Liikmesriikidel lubatakse maksta siseriiklikku toetust kuni 50 % ulatuses tootmisest kõrvale jäetud maal biomassi tootmiseks mõeldud mitmeaastaste kultuuride kasvatamisega seotud kuludest.

4. Inim- või loomatoiduks kasutatavate kõrvalsaaduste koguseid, mis on saanud kättesaadavaks tootmisest kõrvale jäetud maal lõike 3 esimese lõigu alusel õliseemnete kasvatamise tulemusel, võetakse artikli 56 lõikes 3 osutatud 1 miljoni tonnise piirmäära puhul arvesse.

5. Kui niisutatava ja mitteniisutatava maa suhtes on määratud erinev saagikus, kohaldatakse niisutamata maa tootmisest kõrvale jätmise toetust.

6. Põllumajandustootjatele võib maksta maa tootmisest kõrvale jätmise toetust vabatahtlikult tootmisest kõrvale jäetud, kohustuslikku normi ületava maa eest. Liikmesriigid lubavad põllumajandustootjatel tootmisest kõrvale jätta vähemalt 10 % maast, mis on mõeldud põllukultuuride kasvatamiseks ja mille eest taotletakse toetust ja mis jäetakse tootmisest kõrvale käesoleva artikli kohaselt. Liikmesriik võib määrata suuremad protsendimäärad, võttes arvesse eriolukordi ja tagades põllumaa piisava kasutamise.

Artikli 66 kohaldamisel kohaldatakse käesolevat lõiget vastavalt komisjoni poolt artikli 144 lõikes 2 osutatud korras vastu võetud üksikasjalikele eeskirjadele.

7. Põllumajandustootjad, kes esitavad toetustaotluse pindala suhtes, mis ei ole suurem kui 92 tonni teravilja toomiseks vajaminev ala, mis määratakse kindlaks asjakohase tootmispiirkonna keskmise saagikuse põhjal, ei ole kohustatud maad tootmisest kõrvale jätma. Selliste põllumajandustootjate suhtes kohaldatakse lõiget 6.

8. Ilma et see piiraks artikli 108 kohaldamist, võib pindalasiid:

- mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt põllumajanduse keskkonnapoliitikale (määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklid 22 ja 24) ja mida ei kasutata põllumajanduslikuks tegevuseks ega tulu saamise eesmärgil, välja arvatud käesoleva määruse alusel muude tootmisest kõrvale jäetud alade puhul aktsepteeritud kasutus, või
- mis on metsastatud metsastamisalaste meetmete kohaselt (määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 31),

mida pärast 28. juunit 1995 esitatud taotluse põhjal võib pidada tootmisest kõrvale jäetuks lõikes 1 nimetatud maa tootmisest kõrvale jätmise nõude täitmiseks ja asjaomase liikmesriigi poolt põllumajandusettevõtte suhtes kehtestatava normi piires. Selline norm kehtestatakse ainult niivõrd, kuivõrd see on vajalik, et vältida kõnealuse kavaga seotud eelarvest ebaproportsionaalse summa koondumist vähestesse põllumajandusettevõtetesse.

Nende pindalade eest ei maksta siiski artiklis 104 määratletud pindalatoetust ja määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 lõike 1 või artikli 31 lõike 1 teise taande alusel makstav toetus ei ole suurem kui käesoleva määruse artiklis 104 määratletud pindalatoetus maa tootmisest kõrvale jätmise eest.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada käesolevas lõikes sätestatud toetust uute taotlejate suhtes sellises piirkonnas, kus on pidev oht, et ületatakse piirkondlik baaskülvipind.

9. Tootmisest kõrvale jäetud põllu suurus peab olema vähemalt 0,1 hektarit ja laius vähemalt 10 meetrit. Piisavalt tõestatud keskkonnakaitsega seotud põhjustel võivad liikmesriigid tunnustada pindalasiid, mille laius on vähemalt 5 meetrit ja suurus vähemalt 0,05 hektarit.

Artikkel 108

Toetuskõlblik maa

Toetustaotlusi ei või esitada maa suhtes, mis oli 2003. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsi- karjamaa, püskikultuuride või metsa all või mida kasutati mitte- põllumajanduslikel eesmärkidel.

Liikmesriigid võivad artikli 144 lõikes 2 osutatud korras määratletavatel tingimustel kehtestada käesoleva artikli esimesest lõigust erandi, tingimusel et nad võtavad kasutusele meetmed toetuskõlbliku põllumajandusmaa üldpindala märkimisväärse suurenemise vältimiseks.

Artikkel 109

Külvamine ja taotluse esitamine

Pindalatoetuse saamiseks lõpetab põllumajandustootja külvihiljemalt asjakohasele lõikusele eelnevas 31. maiks ja esitab taotluse hiljemalt 15. maiks.

Artikkel 110

Rakenduseeskirjad

Käesoleva peatüki üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 144 lõikes 2 sätestatud korras ja need käsitlevad eelkõige:

- baaskülvipindade kindlaksmääramist ja haldamist,
- tootmisalaste piirkondadeks jaotamise kavade koostamist,
- rohusilo,
- pindalatoetuste maksmist,
- toetuskõlbliku pindala miinimumsuurust; sellistes eeskirjades võetakse eelkõige arvesse järelevalvenõudeid ja kõnealuse kava soovitatavat tõhusust,
- kõva nisu suhtes täiendava pindalatoetuse saamise tingimuste määramist ja eritoetuse saamise tingimusi, eriti arvessevõetavate piirkondade kindlaksmääramist,
- maa tootmisest kõrvale jätmist, eriti artikli 107 lõiget 3; kõnealuste tingimustega määratletakse liblikõielised sööda- kultuurid, mida võib tootmisest kõrvale jäetud maal kasvatada, ning kõnealuse lõike esimese lõigu esimese taande puhul võivad need tingimused hõlmata põllukultuuride kasvatamist ilma hüvitiseta.

Sellesama menetluse kohaselt võib komisjon:

- seada toetuse maksmise tingimuseks:
 - i) teatavate seemnete kasutamise;
 - ii) kõva nisu ning kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi puhul sertifitseeritud seemnete kasutamise;
 - iii) õliseemnete, kõva nisu, linaseemnete ning kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi puhul teatavate sortide kasutamise;

- või anda liikmesriikidele võimaluse seada toetuste maksmi-seks selliseid tingimusi,
- lubada muuta artiklis 109 nimetatud kuupäevi teatavates piirkondades, kus erandlikud ilmastikutingimused ei võimalda kohaldada tavalisi kuupäevi.

11. PEATÜKK

LAMMASTE JA KITSEDE EEST ANTAVAD TOETUSED

Artikkel 111

Reguleerimisala

Artikli 67 kohaldamisel maksavad liikmesriigid käesolevas peatükis ettenähtud tingimustel igal aastal toetusi või teevad lisamakseid lambaid ja kitsi kasvatavatele põllumajandustootjatele, kui ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 112

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *utt* – emane lammas, kes on poeginud vähemalt üks kord või kelle vanus on vähemalt üks aasta;
- b) *emaskits* – emane kits, kes on poeginud vähemalt üks kord või kelle vanus on vähemalt üks aasta.

Artikkel 113

Toetus ute või kitse kohta

1. Põllumajandustootja, kes peab oma põllumajandusettevõttes uttesid, võib taotluse korral saada toetust uttede pidamiseks (toetus ute kohta).
2. Tootja, kes peab oma põllumajandusettevõttes emaskitsi, võib taotluse korral saada toetust emaskitsede pidamiseks (toetus kitse kohta). Kõnealust toetust antakse põllumajandustootjatele teatavates piirkondades, kus tootmine vastab järgmistele kriteeriumidele:

- a) kitsekasvatuse peamine eesmärk on kitseliha tootmine;
- b) kitse- ja lambakasvatusemetoodika olemus on sarnane.

Selliste piirkondade loetelu määratakse kindlaks artikli 144 lõikes 2 osutatud korras.

3. Toetus ute või kitse kohta määratakse iga-aastase maksena kalendriaasta, toetuskõlbliku looma ja põllumajandustootja kohta individuaalülemäärade piires. Liikmesriik määrab kindlaks nende loomade miinimumarvu, kelle suhtes esitatakse toetuse saamise taotlus. Kõnealune miinimumarv peab olema suurem kui 10 ja väiksem kui 50.

4. Ute kohta antava toetuse suurus on 21 eurot. Lambapiima või lambapiimal põhinevaid tooteid turustavatele põllumajandustootjatele antava toetuse suurus on siiski 16,8 eurot ute kohta.

5. Emaskitse kohta antava toetuse suurus on 16,8 eurot.

Artikkel 114

Lisamaksed

1. Täiendavat lisamaket makstakse nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus lamba- ja kitsekasvatuse on traditsiooniline tegevus või kus see toetab olulisel määral maapiirkondade majandust. Liikmesriigid määratlevad kõnealused piirkonnad. Igal juhul antakse lisamaket üksnes põllumajandustootjale, kelle põllumajandusettevõtte põllumajanduslikul otstarbel kasutatavatest pindaladest asub vähemalt 50 % ebasoodsamates piirkondades vastavalt määruses (EÜ) nr 1257/1999 esitatud määratlusele.

2. Lisamaket antakse ka põllumajandustootjale, kes tegeleb rändkarjatamisega, juhul kui:

- a) vähemalt 90 % loomadest, kelle suhtes lisamaket taotle-takse, karjatatakse vähemalt 90 päeva järjest lõike 1 kohaselt määratletud toetuskõbulikus piirkonnas, ja
- b) põllumajandusettevõtte asukoht on selgelt piiritletud geograafilises piirkonnas, mille puhul on liikmesriik sätes-tanud, et rändkarjatamine on traditsiooniline lamba- ja/või kitsekasvatuse tava ja et selline loomade liikumine on vajalik, kuna rändkarjatamise ajal ei ole piisavas koguses sööta.

3. Lisamakse suuruseks määratakse 7 eurot ute ja emaskitse kohta. Lisamakse antakse samadel tingimustel, mis on sätes-tatud lisamakse andmiseks ute ja kitse kohta.

Artikkel 115

Üldsätted

1. Põllumajandustootjatele makstakse toetust vastavalt uttede ja/või emaskitsede arvule, keda peetakse nende põllumajandusettevõtetes artikli 144 lõikes 2 sätestatud korras kindlaksmäära-tava minimaalse ajavahemiku jooksul.

2. Pärast lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise uute eeskirjade sätestamist käsitleva määruse jõustumist tuleb toetuse saamiseks loom identifitseerida ja registreerida vastavalt kõnealustele eeskirjadele.

Artikkel 116

Individaalpiirangud

1. Vastavalt artikli 113 lõikele 3 võrdub 1. jaanuaril 2005 tootja individuaalülemmäär nende toetuse saamise õiguste arvuga, mis tal olid asjakohaste ühenduse eeskirjade kohaselt 31. detsembril 2004.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et toetuse saamise õiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 4 sätestatud siseriiklike ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 118 osutatud riiklik reserv.

3. Vastavalt lõikele 2 võetud meetme alusel ära võetud toetuse saamise õigused tühistatakse.

4. Kohaldatakse järgmiseid ülemmäärasid:

Liikmesriik	Õigused (× 1 000)
Belgia	70
Taani	104
Saksamaa	2 432
Kreeka	11 023
Hispaania	19 580
Prantsusmaa	7 842
Iirimaa	4 956
Itaalia	9 575
Luksemburg	4
Madalmaad	930
Austria	206
Portugal ⁽¹⁾	2 690
Soome	80
Rootsi	180
Ühendkuningriik	19 492
Kokku	79 164

⁽¹⁾ Kohandatakse määruse (EÜ) nr 1017/94 kehtivusaja lõppedes.

Artikkel 117

Toetuse saamise õiguste üleandmine

1. Kui põllumajandustootja müüb oma põllumajandusettevõtte või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma toetuse saamise õigused anda üle põllumajandusettevõtte üle võtnud isikule.

2. Samuti võib ta oma õigused teistele põllumajandustootjatele täielikult või osaliselt üle anda ilma põllumajandusettevõtte üle andmata.

Toetuse saamise õiguste üleandmise korral ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta loovutatakse kuni 15 % toetusõigustest ilma hüvitiseta tasuta ümberjagamiseks selle liikmesriigi reservi, kus põllumajandusettevõtte asub.

Liikmesriigid võivad omandada toetuse saamise õigusi põllumajandustootjalt, kes vabatahtlikult loobuvad oma toetusõigustest täielikult või osaliselt. Sel juhul võib selliste toetusõiguste omandamise eest teha kõnealustele põllumajandustootjatele makseid kas riigieelarvest või artikli 119 lõike 2 viiendas taandes ettenähtud korras.

Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel ette näha, et põllumajandusettevõtte müügi või muul viisil üleandmise korral loovutatakse toetusõigused riikliku reservi vahendusel.

3. Liikmesriigid võivad võtta vajalikud meetmed, et vältida toetuse saamise õiguste üleandmist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus lambakasvatus on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis.

4. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada toetuse saamise õiguste selle osa ajutist üleandmist, mida põllumajandustootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

Artikkel 118

Riiklik reserv

1. Iga liikmesriik säilitab toetuse saamise õiguste riikliku reservi.

2. Artikli 117 lõike 2 või muude ühenduse sätete kohaselt üleantavad toetuse saamise õigused lisatakse riiklikku reservi.

3. Liikmesriigid võivad anda põllumajandustootjatele toetuse saamise õigusi riikliku reservi piires. Toetusõiguste andmisel eelistatakse eelkõige uusi ettevõtjaid, noori talupidajaid või muid eesõigustega põllumajandustootjaid.

Artikkel 119

Lisamaksed

1. Artikli 71 kohaldamisel teevad liikmesriigid igal aastal lisamakseid käesoleva artikli lõikes 3 kehtestatud kogusumma ulatuses.

Liikmesriigid võivad teha otsuse täiendada käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud üldsummasid, vähendades artiklis 113 osutatud summasid. Neid summasid vähendatakse kuni ühe euro võrra ning kõnealust vähendamist võib kohaldada piirkonniti.

Lisamakseid tehakse igal aastal objektiivsete kriteeriumide alusel, milleks on eelkõige asjakohased tootmisstruktuurid ja -tingimused, tagades tootjate võrdse kohtlemise ja välistades turu- ja konkurentsimoonutused. Lisamaket ei seota turuhindade kõikumisega. Lisamaket võib maksta piirkonniti.

2. Lisamakse võib hõlmata eelkõige järgmist:

- lisamakse põllumajandustootjatele, kes viljelevad teatavaid, eelkõige kvaliteediga seotud tootmisviise, mis on tähtsad kohaliku majanduse või keskkonnakaitse seisukohalt;
- artiklis 113 sätestatud lisamakse suurendamine. Lisamakse maksmise tingimuseks võib olla loomkoormuse nõuete kohaldamine, mille määrab kindlaks liikmesriik vastavalt kohalikele tingimustele;
- toetus põllumajandustootjate põllumajandusettevõtete ümberkorraldamiseks või tootjaorganisatsioonide arendamiseks;
- pindalatoetus põllumajandustootjatele, mida makstakse asjaomasel kalendriaastal tootja käsutuses oleva söödamaa hektari kohta, kui kõnealuse söödamaa suhtes ei taotleta samaks aastaks toetust teatavate põllukultuuride tootjatele ettenähtud toetust, kuivsööda jaoks ettenähtud toetussüsteemi või muude püsi- või aiakultuuride jaoks ettenähtud ühenduse abikavade raames;
- toetus põllumajandustootjatele, kes loovutavad vabatahtlikult oma õigused vastavalt artikli 117 lõikele 2;
- toetus lamba- ja kitseliha töötlemise ja turustamise tõhustamiseks ja ratsionaliseerimiseks.

3. Kohaldatakse järgmiseid üldsummasid:

	(tuhandetes tonnides)
Belgia	64
Taani	79
Saksamaa	1 793

(tuhandetes tonnides)

Kreeka	8 767
Hispaania	18 827
Prantsusmaa	7 083
Iirimaa	4 875
Itaalia	6 920
Luksemburg	4
Madalmaad	743
Austria	185
Portugal	2 275
Soome	61
Rootsi	162
Ühendkuningriik	20 162

Artikkel 120

Ülemmäärad

Kõik taotletud toetused või lisamaksed kokku ei ületa komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

12. PEATÜKK

VEISE- JA VASIKALIHA TOETUSED

Artikkel 121

Reguleerimisala

Artikli 68 kohaldamisel maksavad liikmesriigid käesolevas peatükis kehtestatud tingimustel asjaomase liikmesriigi poolt vastavalt käesolevale artiklile valitud toetust, kui ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 122

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *piirkond* – asjaomase liikmesriigi valikul kas liikmesriik või piirkond liikmesriigis,
- b) *pull* – kastreerimata isasveis,
- c) *härg* – kastreeritud isasveis,
- d) *ammlehm* – lihalehm või lihatõuga ristamisel saadud lehm, kes kuulub lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja,
- e) *mullikas* – vähemalt kaheksakuune poegimata emasveis.

Artikkel 123

Veiseliha eritoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusettevõttes isasveiseid, on taotluse korral õigus saada veiseliha eritoetust. Seda makstakse iga-aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandusettevõtte kohta piirkondlike ülemmäärade piires maksimaalselt 90 looma eest igas lõikes 2 osutatud vanuseklassis.

2. Veiseliha eritoetust makstakse kõige rohkem:

- a) üks kord iga vähemalt üheksakuuse pulli eluajal või
- b) kaks korda iga härja eluajal:
 - esimest korda siis, kui härg on üheksakuune,
 - teist korda siis, kui härg on saanud 21 kuu vanuseks.

3. Veiseliha eritoetuse saamiseks:

- a) peab põllumajandustootja pidama iga taotlusega hõlmatud looma nuumal kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul,
- b) peab iga loomal olema tapmiseni või eksportimiseni toetuse maksmise kohta kõiki asjakohaseid andmeid sisaldav loomapass, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1760/2000 (veiste

identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veiseliha- ja veiselihatoodete märgistamise kohta) ⁽¹⁾ artiklis 6, või selle puudumisel samaväärne haldusdokument.

4. Kui nende vähemalt üheksakuuste pullide ning üheksakuni kahekümnekuuste härgade koguarv, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus ja kes vastavad veiseliha eritoetuse määramise tingimustele, ületab teatavas piirkonnas lõikes 8 osutatud piirkondliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt lõike 2 punktide a ja b kohaselt kõnealusel aastal toetuse saamise toetuskõlblike loomade arvu põllumajandustootja kohta.

Käesoleva artikli tähenduses on piirkondlikuks ülemmääraks loomade arv teatavas piirkonnas, kelle eest on õigus saada veiseliha eritoetust ühel kalendriaastal.

5. Erandina lõigetest 1 ja 4 võivad liikmesriigid:

— muuta 90 looma ülemmäära ettevõtte ja vanuseklassi kohta või loobuda sellest maaelu arendamise poliitikale vastavate objektiivsete kriteeriumide alusel ja tingimusel, et võetakse arvesse nii keskkonna- kui ka tööhõiveaspekte, ja

— neid volitusi kasutades teha otsuse lõike 4 kohaldamise kohta viisil, mis aitab saavutada sellise vähendamise taseme, mida on vaja kehtiva piirkondliku ülemmäära järgimiseks, ilma et neid vähendusi kohaldataks väiketootjate suhtes, kes esitasid kõnealusel aastal veiseliha eritoetuse taotlusi ainult minimaalse loomade arvu kohta, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik.

6. Liikmesriigid võivad otsustada maksta veiseliha eritoetust loomade tapmise ajal. Sel juhul asendatakse lõike 2 punktis a osutatud vanusekriteerium 185kilogrammise minimaalse rümbamassiga.

Toetus makstakse või makstakse tagasi põllumajandustootjatele.

Põhja-Iirimaa võib Ühendkuningriik kohaldada eritoetuse maksimil teistsugust süsteemi kui ülejäänud territooriumil.

7. Veiseliha eritoetuse suurus on:

- a) 210 eurot toetuskõlbliku pulli kohta;
- b) 150 eurot toetuskõlbliku härja ja vanuseklassi kohta.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

8. Kohaldatakse järgmiseid piirkondlikke ülemmäärasid:

Belgia	235 149
Taani	277 110
Saksamaa	1 782 700
Kreeka	143 134
Hispaania	713 999 ⁽¹⁾
Prantsusmaa	1 754 732 ⁽²⁾
Iirimaa	1 077 458
Itaalia	598 746
Luksemburg	18 962
Madalmaad	157 932
Austria	373 400
Portugal	175 075 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Soome	250 000
Rootsi	250 000
Ühendkuningriik	1 419 811 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1454/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

⁽²⁾ Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1452/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

⁽³⁾ Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1453/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

⁽⁴⁾ Kohandatakse määruse (EÜ) nr 1017/94 kehtivusaja lõppedes.

⁽⁵⁾ Kõnealust ülemmäära suurendatakse ajutiselt 100 000 looma võrra kuni 1 519 811 loomani, kuni selle ajani, mil saab transportida alla kuue kuuseid elusloomi.

Artikkel 124

Sesoonsustoetus

1. Kui artikli 71 kohaldamisel ületab liikmesriigis:

- a) konkreetsel aastal tapetud härgade arv 60 % sellel aastal tapetud isasveiste koguarvust ja
- b) ületab konkreetse aasta 1. septembrist kuni 30. novembrini tapetud härgade arv 35 % sellel aastal tapetud härgade koguarvust,

võivad põllumajandustootjad taotluse esitamisel saada peale veiseliha eritoetuse veel täiendavat (aastaaegade mõju hüvitavat) sesoonsustoetust. Kui mõlemad eespool nimetatud käivitusmäärad saavutatakse Iirimaa või Põhja-Iirimaa, kohaldatakse nimetatud toetust ka Iirimaa ja Põhja-Iirimaa suhtes.

Käesoleva artikli kohaldamisel Ühendkuningriigis peetakse Põhja-Iirimaa eraldiseisvaks üksuseks.

2. Selle toetuse suurus on:

- 72,45 eurot aasta esimese 15 nädala jooksul tapetud looma kohta,
- 54,34 eurot aasta 16. ja 17. nädala jooksul tapetud looma kohta,
- 36,23 eurot aasta 18. kuni 21. nädala jooksul tapetud looma kohta ja
- 18,11 eurot aasta 22. ja 23. nädala jooksul tapetud looma kohta.

3. Kui ei saavutata lõike 1 punktis b osutatud määra ning võttes arvesse lõike 1 eelviimast lauset, võivad liikmesriigid, kelle põllumajandustootjad on eelnevalt saanud sesoonsustoe-
tust, otsustada maksta seda toetust 60 % ulatuses lõikes 2 sätes-
tatud summadest.

Sel juhul:

- a) võib asjaomane liikmesriik otsustada, et seda toetust maks-
takse ainult kahe või kolme esimesena nimetatud ajavahe-
miku eest,
- b) tagab asjaomane liikmesriik, et meede ei põhjusta kõnealusel
eelarveaastal finantsmuutusi, ning vähendab vastavalt:
- kõnealusel liikmesriigis teise vanuseklassi härgade eest
makstavate veiseliha eritoetuse arvu ja/või
 - 2. jao alusel tehtavaid lisamakseid ning teatab komisjo-
nile tehtud vähendustest.

Selle meetme kohaldamisel peetakse Iirimaa ja Põhja-Iirimaa
lõike 1 punktis a nimetatud määra arvutamisel ning toetuse
saamise õiguse määramisel ühtseks üksuseks.

4. Selleks, et teha kindlaks, kas käesolevas artiklis osutatud
protsendimäärasid on ületatud, võetakse arvesse tapmisi, mis
on toimunud teisel aastal, mis eelneb toetuse saamise
toetuskõlbliku looma tapmisaastale.

Artikkel 125

Ammlehmatoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandus-
tevõttes ammlehma, on taotluse korral õigus saada toetust
ammlehmade pidamiseks (ammlehmatoetus). Seda makstakse
iga-aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandustootja
kohta individuaalülemmäärade piires.

2. Ammlehmatoetust makstakse igale põllumajandustootjale:

- a) kes ei tärni oma põllumajandusettevõttest piima ega piima-
tooteid 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast.

Piima ja piimatoodete tarnimine põllumajandusettevõttest otse tarbijale ei takista siiski toetuse maksmist;

- b) kes tarnib piima või piimatooteid ning kelle individuaalne kvoot, millele on osutatud määruse (EMÜ) nr 3950/92 artiklis 4, ei ületa 120 000 kilogrammi. Liikmesriigid võivad nende poolt kindlaks määratavate objektiivsete kriteeriumide alusel siiski teha otsuse seda koguselist piirangut muuta või sellest loobuda,

tingimusel et põllumajandustootja peab alates taotluse esitamise päevast vähemalt kuue järjestikuse kuu jooksul sellist arvu loomi, mis ammlehmade puhul vastab vähemalt 80 %le ning mullikate puhul vähemalt 20 %le loomade arvust, kelle eest on toetust taotletud.

Käesoleva artikli lõike 2 esimese lõigu punktide a ja b alusel toetuskõlblike loomade arvu kehtestamiseks määratakse artikli 95 lõikes 2 määratletud toetusesaajate individuaalkvootide ning keskmise piimasaagi põhjal kindlaks, kas lehmad kuuluvad ammlehma- või lüpsikarja.

3. Põllumajandustootjate õigust toetusele piiratakse artiklis 126 määratletud individuaalülemmääraga.

4. Toetussumma toetuskõlbliku looma kohta on 200 eurot.

5. Artikli 68 punkti a alapunkti i kohaldamisel võivad liikmesriigid maksta ammlehmade eest täiendavat siseriiklikku toetust kuni 50 eurot looma kohta tingimusel, et sellega ei diskrimineerita asjaomase liikmesriigi loomakasvatajaid.

Põllumajandusettevõtete puhul, mis asuvad piirkonnas, mis on määratletud nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta) (¹) artiklites 3 ja 6, rahastatakse selle täiendava toetuse esimesed 24,15 eurot looma kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastust.

Kui asjaomase liikmesriigi veisekarjades on suur osa ammlehmi, mis moodustavad vähemalt 30 % lehmade koguarvust, ning kui vähemalt 30 % tapetud isasveistest kuulub konformatsiooniklassidesse S ja E, katab EAGGF tagatisrahastu liikmesriigi territooriumil asuvate põllumajandusettevõtete puhul lisamakse

täielikult. Nende protsendimäärade ületamine tehakse kindlaks toetuse maksmisele eelneva kahe aasta keskmiste näitajate alusel.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid, mis kuuluvad lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja.

Artikkel 126

Individuaalülemmäär ammlehma jaoks

1. Igale ammlehma kasvatajale makstakse toetust määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 7 kohaldamisel kehtestatud individuaalülemmäärade piires.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et toetuse saamise õiguste summa ei ületaks nende territooriumil artiklis 5 sätestatud siseriiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 128 osutatud riiklik reserv.

3. Kui lõikes 2 nimetatud kohandamine eeldab põllumajandustootjate individuaalülemmäärade alandamist, ei maksta selle eest hüvitist ning kohandamise kohta tehakse otsus objektiivsete kriteeriumide alusel, võttes eelkõige arvesse:

- seda, mil määral tootjad on oma individuaalülemmäärasid kasutanud kolmel 2000. aastale eelneval võrdlusaastal,
- investeerimis- ja ekstensiivistamisprogrammide rakendamist veiseliha- ja vasikalihasektoris,
- erilisi loomulikke asjaolusid või kohaldatud karistusi, mille tõttu vähemalt ühe võrdlusaasta jooksul toetust ei maksta või selle suurus vähendatakse,
- muid erandlikke asjaolusid, mille tõttu vähemalt ühel võrdlusaastal tehtud väljamaksed ei vasta eelnevate aastate tavalikult tuvastatud olukorrale.

4. Lõikes 2 sätestatud meetme alusel ära võetud toetuse saamise õigused tühistatakse.

(¹) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1105/2003 (ELT L 158, 27.6.2003, lk 3).

5. Kohaldatakse järgmisi siseriiklikke ülemmäärasid:

Belgia	394 253
Taani	112 932
Saksamaa	639 535
Kreeka	138 005
Hispaania ⁽¹⁾	1 441 539
Prantsusmaa ⁽²⁾	3 779 866
Iirimaa	1 102 620
Itaalia	621 611
Luksemburg	18 537
Madalmaad	63 236
Austria	375 000
Portugal ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	416 539
Soome	55 000
Rootsi	155 000
Ühendkuningriik	1 699 511

⁽¹⁾ Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1454/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

⁽²⁾ Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1452/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

⁽³⁾ Ilma et see piiraks määruses (EÜ) nr 1453/2001 sätestatud erieeskirjade kohaldamist.

⁽⁴⁾ Määruse (EÜ) nr 1017/94 kohaldamise lõppedes suurendatakse 2003. ja 2004. aastal kõnealuse määruse kohaldamisest tulenevate toetuste võrra.

Artikkel 127

Ammlehματοetuse saamise õiguste üleandmine

1. Kui põllumajandustootja müüb oma põllumajandusettevõtte või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma toetuse saamise õigused anda üle põllumajandusettevõtte üle võtnud isikule. Samuti võib ta oma õigused teistele tootjatele täielikult või osaliselt loovutada ilma põllumajandusettevõtet üle andmata.

Toetusõiguste loovutamisel ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta loovutatakse tasuta ümberjagamiseks osa, ent mitte üle 15 % toetuse saamise õigusest ilma hüvitiseta selle liikmesriigi reservi, kus põllumajandusettevõtte asub.

2. Liikmesriigid:

a) võtavad vajalikke meetmeid, et vältida toetuse saamise õiguste loovutamist väljaspoole tundlikke alasid või piirkondi, kus veise- ja vasikaliha tootmine on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis;

b) võivad ette näha, et õiguste loovutamine ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta toimub ühelt põllumajandustootjalt teisele otse või riikliku reservi vahendusel.

3. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada selle toetuse saamise õiguse osa ajutist üleandmist, mida põllumajandustootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

Artikkel 128

Ammlehματοetuse saamise õiguste riiklik reserv

1. Iga liikmesriik säilitab ammlehματοetuse saamise õiguste riikliku reservi.

2. Ilma et see piiraks artikli 126 lõike 4 kohaldamist, lisatakse kõik artikli 127 lõike 1 või teiste ühenduse sätete alusel äravõetud toetuse saamise õigused riiklikku reservi.

3. Liikmesriigid kasutavad riiklikku reservi nende piires toetuse saamise õiguste jaotamiseks eelkõige uustulnukatele, noortele talupidajatele ja teistele esmatahtsatele põllumajandustootjatele.

Artikkel 129

Mullikad

1. Erandina artikli 125 lõikest 3 võivad liikmesriigid, kus üle 60 % ammlehmadest ja mullikatest peetakse mägipiirkondades nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 18 tähenduses, otsustada, et asjaomase liikmesriigi poolt kindlaks määratava eraldiseisva siseriikliku ülemmäära piires makstakse ammlehmatoetust eraldi mullikate ja ammlehmade eest.

See eraldi seisev siseriiklik ülemmäär ei tohi ületada 40 % artikli 126 lõikes 5 kehtestatud asjaomase liikmesriigi riiklikust ülemmäärast. Seda siseriiklikku ülemmäära vähendatakse eraldi-seisvale siseriiklikule ülemmäärale vastava summa võrra. Kui lõikega 1 ettenähtud volitusi kasutavas liikmesriigis ületab nende mullikate koguarv, kelle suhtes on esitatud toetusetaotlus ja kes vastavad ammlehmatoetuse saamise tingimustele, eraldi-seisva siseriikliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnealusel aastal toetuskõlblike mullikate arvu põllumajandustootja kohta.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid.

Artikkel 130

Loomade tapatoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusettevõttes veiseid, on taotluse korral õigus saada loomade tapatoetust. Seda makstakse toetuskõlblike loomade tapmisel või kolmandasse riiki eksportimisel ja kindlaks määratava siseriikliku ülemmäära piires.

Loomade tapatoetust makstakse:

- a) vähemalt kaheksakuuste pullide, härgade, lehmade ja mullikate eest,
- b) vähemalt ühe kuu, kuid mitte üle kaheksa kuu vanuste vasikate eest, kelle rümba mass on kuni 185 kilogrammi,

tingimusel, et põllumajandustootja on neid pidanud kindlaks määratud ajavahemiku jooksul.

2. Toetuse suurus on:

- a) 80 eurot lõike 1 punktis a määratletud toetuskõlbliku looma kohta;
- b) 50 eurot lõike 1 punktis b määratletud toetuskõlbliku looma kohta.

3. Lõikes 1 osutatud siseriiklikud ülemmäärad kehtestatakse iga liikmesriigi kohta ning eraldi punktides a ja b määratletud loomarühmade kohta. Iga ülemmäär vastab kõnealuses liikmesriigis kummaski rühmas 1995. aastal tapetud loomade arvule, millele lisandub kolmandatesse riikidesse eksporditud loomade arv vastavalt Eurostati andmetele või muudele kõnealuse aasta kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

4. Kui teatavas liikmesriigis nende loomade koguarv, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus ühes lõike 1 punktides a ja b nimetatud loomarühmas ja kes vastavad loomade tapatoetuse saamise tingimustele, ületab sellele rühmale kehtestatud siseriikliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnesoleval aastal selle rühma toetuskõlblike loomade arvu põllumajandustootja kohta.

Artikkel 131

Loomkoormus

1. Artikli 71 kohaldamisel piiratakse veiseliha eritoetuse ja ammlehmatootuse saamise õiguse saamiseks toetuskõlblike loomade koguarvu põllumajandusettevõttes loomkoormuse abil, mis on kaks loomühikut (LÜ) hektari ja kalendriaasta

kohta. Alates 1. jaanuarist 2003 on loomkoormus 1,8 loomühikut. Loomkoormust väljendatakse loomühikutes põllumajandusettevõttes loomade pidamiseks kasutatava söödamaa ühiku kohta. Loomkoormust ei kohaldata siiski selliste põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajandusettevõttes peetavate ja loomkoormuse määramisel arvesse võetavate loomade arv ei ole üle 15 loomühiku.

2. Põllumajandusettevõtte loomkoormuse määramisel võetakse arvesse:

- a) isasveiseid, ammlehmi ja mullikaid ning lambaid ja/või kitsi, kelle suhtes on esitatud toetustaotlus, ning lüpsilehmi, keda on vaja põllumajandustootjale kehtestatud piimakvoodi täitmiseks. Loomade arv arvestatakse loomühikuteks ümber järgmise ümberarvestustabeli alusel:

Isasveised ja mullikad, kes on üle 24 kuu vanused, ning ammlehmad ja lüpsilehmad	1,0 LÜ
6–24 kuu vanused isasveised ja mullikad	0,6 LÜ
Lambad	0,15 LÜ
Kitsed	0,15 LÜ

- b) söödamaa, milleks on põllumajandusettevõttes kogu kalendriaasta jooksul veise- ning lamba- ja/või kitsekasvatuseks kasutatav pindala. Söödamaa ei hõlma:

- hooneid, metsa, tiike ja teid,
- pindalasid, mida kasutatakse teiste ühenduse toetuse saamise toetuskõlblike põllukultuuride või püsikultuuride või aiasaduste kasvatamiseks, välja arvatud püsikarjamaad, mille eest makstakse pindalatoetusi vastavalt artiklile 136 või vajadusel artiklile 96,
- pindalasid, mis on hõlmatud teatavate põllukultuuride toetusega tootjatele, mida kasutatakse vastavalt kuivsööda toetuskavale või vastavalt siseriiklikule või ühenduse maa tootmisest kõrvale jätmise kavale.

Söödamaa hõlmab segakasutus- ja segakultuurialasid.

Artikkel 132

Ekstensiivistamistoetus

1. Artikli 71 kohaldamisel võib põllumajandustootjatele, kes saavad veiseliha eritoetust ja/või ammlehmatoetust, maksta ekstensiivistamistoetust.

2. Ekstensiivistamistoetus on 100 eurot määratud veiseliha eritoetuse ja ammlahmatoetuse kohta, kui põllumajandusettevõtte loomkoormus asjaomasel kalendriaastal on kuni 1,4 loomühikut hektari kohta.

Liikmesriigid võivad teha otsuse maksta ekstensiivistamistoetust 40 eurot loomkoormuse kohta, mis on vähemalt 1,4–1,8 loomühikut hektari kohta, ning 80 eurot loomkoormuse kohta, mis on alla 1,4 loomühiku hektari kohta.

3. Lõike 2 kohaldamisel:

- a) võetakse erandina artikli 131 lõike 2 punktist a põllumajandusettevõtte loomkoormuse määramisel arvesse seal asjaomasel kalendriaastal peetavate isasveiste, lehmade ja mullikate arvu ning lammaste ja/või kitsede arvu, kelle kohta on samal kalendriaastal esitatud toetustaoetus. Loomade arv arvestatakse loomühikuteks ümber artikli 131 lõike 2 punktis a esitatud ümberarvestustabeli alusel;
- b) ei käsitata IX lisas määratletud põllukultuuride kasvatamiseks kasutatavaid pindalasid söödamaana, ilma et see piiraks artikli 131 lõike 2 punkti b kolmanda taande kohaldamist;
- c) koosneb loomkoormuse arvutamisel arvesse võetav söödamaa vähemalt 50 % ulatuses karjamaast.

Karjamaa mõiste määratlevad liikmesriigid. Määratlus sisaldab vähemalt kriteeriumi, mille kohaselt karjamaa on rohumaa, mis on vastavalt kohalikele põllumajanduslikele tootmisviisidele mõeldud veise- ja/või lambakasvatuseks. See ei välista siiski samal aastal karjamaa segakasutust (karjamaa, hein, rohusilo).

4. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud loomkoormusnõuete kohaldamist, võivad sellistes liikmesriikides, kus üle 50 % piimatootmisest toimub mägipiirkondades määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 18 tähenduses, põllumajandustootjad, kelle põllumajandusettevõtted asuvad niisugustes piirkondades, saada lõikes 2 sätestatud ekstensiivistamistoetust kõnealustes piirkondades peetavate lüpsilehmade eest.

5. Komisjon kohandab artikli 144 lõikes 2 osutatud korras vajadusel käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud summasid, võttes eelkõige arvesse eelmisel kalendriaastal toetuse saamiseks toetuskõlblike loomade arvu.

Artikkel 133

Lisamaksed

1. Artikli 71 kohaldamisel teevad liikmesriigid igal aastal oma territooriumi põllumajandustootjatele lisamakseid käesoleva artikli lõikes 3 kehtestatud kogusumma ulatuses. Seda

lisatoetust makstakse objektiivsete kriteeriumide alusel, milleks on eelkõige asjakohased tootmisstruktuurid ja -tingimused, ning sel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ja välistatud turu- ja konkurentsimoontused. Lisamakseid ei seota turuhindade kõikumisega.

2. Lisamakseid võib maksta hüvitisena loomühikute põhjal ja/või pindalatoetuste kujul.

3. Kohaldatakse järgmiseid üldsummasid:

Belgia	39,4
Taani	11,8
Saksamaa	88,4
Kreeka	3,8
Hispaania	33,1
Prantsusmaa	93,4
Iirimaa	31,4
Itaalia	65,6
Luksemburg	3,4
Madalmaad	25,3
Austria	12,0
Portugal	6,2
Soome	6,2
Rootsi	9,2
Ühendkuningriik	63,8

Artikkel 134

Hüvitsed loomühikute põhjal

1. Hüvitist loomühikute põhjal makstakse:

- a) isasveiste eest,
- b) ammlahmade eest,
- c) lüpsilehmade eest,
- d) mullikate eest.

2. Hüvitist loomühikute põhjal võib, välja arvatud vasikate puhul, maksta lisasummadena artiklis 130 sätestatud loomade tapatoetuse ühiku kohta. Muul juhul makstakse hüvitsed loomühikute põhjal vastavalt:

- a) artiklis 135 sätestatud eritingimustele,

b) liikmesriikide poolt kehtestatavatele loomkoormuse erinõuetele.

3. Loomkoormuse erinõuded kehtestatakse:

- artikli 131 lõike 2 punktis b nimetatud söödamaa alusel, välja arvatud nende piirkondade puhul, mille eest on määratud pindalatoetus vastavalt artiklile 136,
- võttes eelkõige arvesse asjaomase tootmise keskkonnamõju, karjakasvatuseks kasutatava maa keskkonnatundlikkust ning meetmeid, mida on rakendatud selle maa keskkonnaseisundi stabiliseerimiseks või parandamiseks.

Artikkel 135

Loomühikute põhjal makstava hüvitise tingimused

1. Loomühikute põhjal makstavaid hüvitisi isasveiste eest võib kalendriaasta kohta määrata maksimaalselt sellise loomade arvu piires liikmesriigis, mis võrdub:

- asjaomasele liikmesriigile artikli 123 lõikes 8 sätestatud piirkondliku ülemmääraga või
- pullide ja härgade arvuga, kelle eest on makstud toetust 1997. aastal, või
- pullide ja härgade keskmise tapaarvuga 1997., 1998. ja 1999. aastal vastavalt Eurostati statistikale nende aastate kohta või muudele kõnealuste aastate kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

Liikmesriigid võivad ka ette näha loomühikute põhjal kehtestatava pullide ja härgade arvu piirangu põllumajandusettevõtte kohta, mille liikmesriik määrab riigi või piirkonna tasandil.

Toetuskõlblikud on ainult vähemalt kaheksa kuu vanused isasveised. Kui hüvitist loomühikute põhjal makstakse tapatoetusena, võivad liikmesriigid otsustada, et see tingimus asendatakse vähemalt 180kilogrammise miinimumtapakaalu nõudega.

2. Hüvitist loomühikute kohta võib maksta ammlehmade ja mullikate eest, kes vastavad artikli 125 lõike 4 ja artikli 129 kohaselt ammlehmatoetuse saamise tingimustele, ainult lisamäärana artikli 125 lõikes 4 sätestatud ammlehmade eest makstava lisamakse ühiku kohta.

3. Loomühikute põhjal makstava hüvitise lüpsilehmade eest võib määrata ainult toetusena põllumajandusettevõttes kasutatava toetuskõlbliku kvoodi tonni kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt artikli 95 lõikele 2.

Artikli 134 lõike 2 punkti b ei kohaldata.

4. Loomühikute põhjal makstavat hüvitist mullikate, välja arvatud lõikes 2 nimetatud mullikate eest võib liikmesriigi ja kalendriaasta kohta määrata maksimaalselt sellise mullikate arvu eest, mis võrdub mullikate keskmise tapaarvuga 1997., 1998. ja 1999. aastal vastavalt Eurostati statistikale nende aastate kohta või muudele kõnealuste aastate kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

Artikkel 136

Pindalatoetused

1. Pindalatoetusi makstakse püsikarjamaa hektari kohta:

- a) mis on tootja kasutuses kõnealuse kalendriaasta jooksul,
- b) mida ei kasutata artikli 134 lõikes 3 osutatud loomkoormuse erinõuete täitmiseks ja
- c) mille suhtes ei taotleta sama aasta jooksul toetust põllukultuuritoetuste, kuivsööda toetussüsteemi ega muude püsikultuuride või aiasaaduste ühenduse toetussüsteemide kaudu.

2. Püsikarjamaa pindala selles piirkonnas, kus pindalatoetusi makstakse, ei tohi olla suurem kui vastav piirkondlik baaskülvipind.

Piirkondliku baaskülvipinna määravad liikmesriigid kindlaks 1995., 1996. ja 1997. aastal veisekasvatuseks kasutatud püsikarjamaa keskmise hektarite arvu alusel.

3. Maksimaalne hektari kohta makstav pindalatoetus, sealhulgas vajadusel artikli 96 kohased pindalatoetused ei ületa 350 eurot.

Artikkel 137

Andmete edastamine

Mis tahes muudatused lisamaksete tegemist käsitlevas siseriiklikus korralduses edastatakse komisjonile hiljemalt ühe kuu jooksul pärast nende vastuvõtmist.

Artikkel 138

Üldsätted

Käesolevas peatükis sätestatud otsetoetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 1760/2000.

Artikkel 139

Ülemmäärad

Käesoleva peatüki alusel taotletud otsetoetuste kogusumma ei ületa komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära, mis vastab artiklis 41 osutatud ülemmäära piires iga kõnealuse otsetoetuse osale.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

Artikkel 140

Direktiiviga 96/22/EÜ keelatud ained

1. Kui direktiiviga 96/22/EÜ⁽¹⁾ keelatud ainete jääke või selliseid ainete jääke, mis on kõnealuse aktiga lubatud, kuid mida kasutatakse ebaseaduslikult, leitakse vastavalt direktiivi 96/23/EÜ⁽²⁾ asjakohastele sätetele põllumajandustootja veisekarja kuuluvast loomast või kui keelatud aineid või tooteid või direktiivi 96/22/EÜ alusel lubatud, kuid ebaseaduslikult oma valduses hoitavaid mis tahes kujul aineid või tooteid leitakse põllumajandustootja ettevõttest, ei maksta tootjale käesolevas peatükis ettenähtud summasid selle kalendriaasta eest, mil need ained või tooted leiti.

Korduvate rikkumiste korral võib põllumajandustootja olenevalt rikkumise raskusest toetuskavadest välja arvata kuni viieks aastaks alates sellest aastast, mil korduv rikkumine avastati.

2. Kui loomade omanik või valdaja takistab kontrolli ja siseriikliku jäägiseire kavade rakendamisel vajalike proovide võtmist või direktiivis 96/23/EÜ ette nähtud uuringute ja kontrolli tegemist, kohaldatakse esimeses lõikes sätestatud karistusi.

13. PEATÜKK

KAUNVILJADE TOETUS

⁽¹⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaaggonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).

⁽²⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10). Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

Artikkel 141

Reguleerimisala

Artikli 71 kohaldamisel maksavad asjaomased liikmesriigid toetust järgmiste kaunviljade tootmise eest:

- a) CN-koodi ex 0713 40 00 alla kuuluvad, muud kui külvi- seks ettenähtud läätsed;
- b) CN-koodi ex 0713 20 00 alla kuuluvad, muud kui külvi- seks ettenähtud kikerhersed;
- c) CN-koodi ex 0713 90 90 (muu) alla kuuluvad vikisordid *Vicia sativa* L. ja *Vicia ervilla* Willd.

Artikkel 142

Toetus

1. Toetust makstakse artiklis 141 nimetatud kaunviljade tootmiseks turustusaastate kaupa. Turustusaasta algab 1. juulil ja lõpeb 30. juunil.

Selle süsteemiga ettenähtud toetust ei maksta maatüki jaoks, mille suhtes kohaldatakse hektaritoetust vastavalt määruse (EMÜ) nr 1258/1999 artikli 1 lõike 2 punktile b rahastatava süsteemi alusel.

2. Ilma et see piiraks artikli 143 kohaldamist, on külvatud ja koristatud pindala eest makstav toetus 181 eurot hektari kohta.

Artikkel 143

Ülemmäär

Taotletav toetussumma ei ületa komisjoni poolt artikli 64 lõike 2 kohaselt kehtestatud ülemmäära, mis vastab artiklis 41 osutatud siseriikliku ülemmäära piires VI lisas osutatud kaunviljade eest makstavale pindalatoetuse osale.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

V JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 144

Otsetoetuste korralduskomitee

1. Komisjoni abistab otsetoetuste korralduskomitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 nimetatud tähtjaks kehtestatakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 145

Rakenduseeskirjad

Käesoleva määruse üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Need sisaldavad eelkõige järgmist:

- a) üksikasjalikud sätted, mis käsitlevad põllumajandusnõuande süsteemi loomist;
- b) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad toetuste ümbersuunamise tulemusel vabanenud summade jaotamise kriteeriume;
- c) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad käesoleva määrusega ettenähtud toetuste maksmist, sealhulgas toetuse saamise tingimusi, taotluse esitamise ja maksete tegemise kuupäevi ning kontrollisätteid, samuti toetuste saamise õiguste kontrollimist ja kehtestamist, sealhulgas vajalikku teabevahetust liikmesriikidega, baaskülvipindade või tagatud maksimumpindalade ületamise kindlakstegemist ning 11. ja 12. peatüki alusel kehtestatud selliste toetuse saamise õiguste tühistamist ja ümberjaotamist, mis on jäänud kasutamata;
- d) ühtse otsemaksete kava puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad eelkõige riikliku reservi loomist, õiguste üleandmist, püsiluhtuuride, põllumajandusmaa ja rohumaa määratlust, III jaotise 5. peatükiga ettenähtud võimalusi ning nende põllukultuuride loetelu, mida lubatakse kasva-

tada tootmisest kõrvale jäetud maal, samuti üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad otsusega 93/355/EMÜ ⁽¹⁾ heakskiidetud teatavaid õliseemneid käsitlevat vastastikuse mõistmise memorandumit, mis on sõlmitud GATTi raames Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vahel;

- e) kõva nisu puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad sertifitseeritud seemne ja tunnustatud sortide koguseid;
- f) energeetiliste põllukultuuride puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad kavaga hõlmatud põllukultuuride määratlust, minimaalseid lepingutingimusi ning töödeldud koguste ja põllumajandusettevõttes töötlemise kontrolliga seotud meetmeid;
- g) kiu tootmiseks kasvatatava kanepi puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad konkreetseid kontrollimeetmeid ja tetrahydrokannabinooli taseme määramise meetodeid, sealhulgas lepingute ja artiklis 52 osutatud kohustustega seotud korda;
- h) I lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes arvesse artiklis 1 sätestatud kriteeriume;
- i) sellised II, VI, VII, IX, X ja XI lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes eelkõige arvesse ühenduse uusi õigusakte ning VIII lisa puhul, kui kohaldatakse artiklit 62, ning vajadusel selle teabe põhjal, mille liikmesriigid edastavad põllukultuuride toetustele vastavate võrdlussummade osa ning samuti ülemmäära summade kohta, mida suurendatakse selle järgi, missugune on erinevus tegelikult kindlaksmääratud pindala ning selle ala vahel, mille eest maksti 2000. ja 2001. aastal põllukultuuride toetusi komisjoni määruse (EMÜ) nr 3887/92 ⁽²⁾ artikli 9 lõigete 2 ja 3 kohaldamisel baaskülvipindade piires (või tagatud maksimumpindala piires kõva nisu puhul), ning võttes arvesse VIII lisa kohaseks arvutamiseks kasutatud keskmisi siseriiklikke saake;
- j) põldude identifitseerimise ja määratlemise süsteemi põhijooned;
- k) toetusetaotlustes tehtavad võimalikud muudatused ja vabastamine toetusetaotluse esitamise nõudest;

⁽¹⁾ EÜT L 147, 18.6.1993, lk 25.

⁽²⁾ Komisjoni 23. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3887/92, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldamiseks (EÜT L 391, 31.12.1992, lk 36). Määrus on kehtetuks tunnistatud määrusega (EÜ) nr 2419/2001 (EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11).

- l) toetuseaotlustes märgitavad miinimumandmed;
- m) haldus- ja kohapealsete kontrollide ning kaugseire teel tehtavate kontrollide eeskirjad;
- n) eeskirjad vähenduste kohaldamise kohta ning toetuse saajate hulgast väljaarvamise kohta, kui ei täideta artiklites 3 ja 24 osutatud kohustusi, sealhulgas ka juhud, mil vähendusi ja väljaarvamisi ei kohaldata;
- o) V lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes arvesse artiklis 26 sätestatud kriteeriume;
- p) liikmesriikide ja komisjoni vaheline suhtlemine;
- q) eriolukordades praktiliste ja konkreetsete probleemide lahendamiseks vajalikud ja piisavalt tõestatud meetmed, eelkõige II jaotise 4. peatüki ja III jaotise 5. peatüki rakendamise seotud meetmed. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest osadest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik.

Artikkel 146

Teabe edastamine komisjonile

Liikmesriigid teatavad komisjonile üksikasjalikult käesoleva määruse rakendamiseks võetud meetmed, eelkõige artiklitega 5, 13, 42 ja 58 seotud meetmed.

Artikkel 147

Määruste (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001 ja (EÜ) nr 1454/2001 muutmine

- 1) Määruse (EMÜ) nr 2019/93 artikkel 6 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 6

1. Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artikliga 70 ettenähtud väljaarvamise kohaldamisel esitab Kreeka Vabariik komisjonile kava veise- ja vasikaliha ning lamba- ja kitseliha tootmisega seotud tavapäraste tegevuste toetamiseks Egeuse mere väikeste saarte tarbimisvajaduste piires.

Kava koostavad ja rakendavad liikmeriigi nimetatud pädevad asutused.

2. Ühendus rahastab kava aastas maksimaalselt summa ulatuses, mis on võrdne määruse (EÜ) nr 1254/1999, (**) käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 2529/2001 (***) kohaselt Egeuse mere väikeste saarte põllumajandustootjatele 2003. aastal tegelikult makstud toetuse summaga.

Ühendus suurendab sellist summat, et võtta arvesse kohaliku tootmise arengut. Iga-aastane summa ei ole siiski mingil juhul suurem kui käesoleva määruse kohaselt 2003. aastal veiseliha toetuste ülemmäärad, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate toetuste ja lisamaketega, ega suurem kui määruse (EÜ) nr 2529/2001 ning riikliku reservi sobiva osa kohaselt 30. juunil 2003 Egeuse mere väikeste saarte põllumajandustootjate käes olnud toetusõiguste summa, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate toetuste ja lisamaketega.

3. Komisjon võtab vastu rakenduskorra, kiidab heaks kava ja muudab seda ning kehtestab käesoleva artikli lõike 2 esimeses lõigus ettenähtud summa ning suurendab seda määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 osutatud korras; komisjon võib samas korras vaadata üle lõike 2 teises lõigus sätestatud piirmäärad.

- 4. Kreeka ametiasutused esitavad enne iga aasta 15. aprilli kava rakendamise aruande.

(*) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

(**) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

(***) EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.”

- 2) Määruse (EÜ) nr 1452/2001 artikkel 9 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 9

1. Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuste ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artikliga 70 ettenähtud väljaarvamise kohaldamisel esitab Prantsusmaa komisjonile kavad veise- ja vasikaliha ning lamba- ja kitseliha tootmisega seotud tavapäraste tegevuste toetamiseks ning meetmed toodete kvaliteedi parandamiseks Prantsuse ülemere departemangude tarbimisvajaduste piires.

Kavad koostavad ja rakendavad liikmeriigi nimetatud pädevad asutused.

2. Ühendus rahastab kava aastas maksimaalselt summa ulatuses, mis on võrdne määruse (EÜ) nr 1254/1999, (**) käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 2529/2001 (***) kohaselt Prantsuse ülemere departemangude põllumajandustootjatele 2003. aastal tegelikult makstud toetuste summaga.

Ühendus suurendab sellist summat, et võtta arvesse kohaliku tootmise arengut. Iga-aastane summa ei ole siiski mingil juhul suurem kui määruse (EÜ) nr 1452/2001 kohaselt 2003. aastal veiseliha eest antavate toetuste ülemmäär, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate põhi- ja täiendavate toetuste ja lisamaksetega, ega suurem kui määruse (EÜ) nr 2529/2001 ning riikliku reservi sobiva osa kohaselt 30. juunil 2003 Prantsuse ülemere departemangude põllumajandustootjate käes olnud toetusõiguste summa, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate toetuste ja lisamaksetega.

3. Komisjon võtab vastu rakenduskorra, kiidab heaks kavad ja muudab neid ning kehtestab käesoleva artikli lõike 2 esimeses lõigus ettenähtud summa ning suurendab seda määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Komisjon võib samas korras vaadata üle lõike 2 teises lõigus sätestatud piirmäärad.

4. Prantsuse ametiasutused esitavad enne iga aasta 15. aprilli kavade rakendamise aruande.

(*) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

(**) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

(***) EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.

3) Määrust (EÜ) nr 1453/2001 muudetakse järgmiselt.

a) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 13

1. Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuste ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artikliga 70 ettenähtud väljaarvamise kohaldamisel esitab Portugali Vabariik komisjonile kava veise- ja vasikaliha ning lamba- ja kitseliha tootmisega seotud

tavapäraste tegevuste toetamiseks ning meetmed toodete kvaliteedi parandamiseks Madeira tarbimisvajaduste piires.

Kava koostavad ja rakendavad liikmeriigi nimetatud pädevad asutused.

2. Ühendus rahastab kava aastas maksimaalselt summa ulatuses, mis on võrdne määruse (EÜ) nr 1254/1999, (**) käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 2529/2001 (***) kohaselt Madeira põllumajandustootjatele 2003. aastal tegelikult makstud toetuste summaga.

Ühendus suurendab sellist summat, et võtta arvesse kohaliku tootmise arengut. Iga-aastane summa ei ole siiski mingil juhul suurem kui määruse (EÜ) nr 1453/2001 kohaselt 2003. aastal veiseliha eest antavate toetuste ülemmäär, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate põhi- ja täiendavate toetuste ja lisamaksetega, ega suurem kui määruse (EÜ) nr 2529/2001 ning riikliku reservi sobiva osa kohaselt 30. juunil 2003 Madeira põllumajandustootjate käes olnud toetusõiguste summa, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate toetuste ja lisamaksetega.

3. Komisjon võtab vastu rakenduskorra, kiidab heaks kava ja muudab seda ning kehtestab käesoleva artikli lõike 2 esimeses lõigus ettenähtud summa ning suurendab seda määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Komisjon võib samas korras vaadata üle lõike 2 teises lõigus sätestatud piirmäärad.

4. Portugali Vabariigi ametiasutused esitavad enne iga aasta 15. aprilli kava rakendamise aruande.

(*) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

(**) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

(***) EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.

b) Artikli 22 lõiked 2–5 asendatakse järgmisega:

“2. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 70 ettenähtud väljaarvamise kohaldamisel esitab Portugali Vabariik komisjonile kava veise- ja vasikaliha ning lamba- ja kitseliha tootmisega seotud tavapäraste tegevuste toetamiseks ning meetmed toodete kvaliteedi parandamiseks.

Kava koostavad ja rakendavad liikmeriigi nimetatud pädevad asutused.

3. Ühendus rahastab kava aastast maksimaalselt summa ulatuses, mis on võrdne määruse (EÜ) nr 1254/1999, käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 2529/2001 kohaselt Assooride põllumajandustootjatele 2003. aastal tegelikult makstud toetuste summaga.

Ühendus suurendab sellist summat, et võtta arvesse kohaliku tootmise arengut. Iga-aastane summa ei ole siiski mingil juhul suurem kui käesoleva määruse kohaselt 2003. aastal veiseliha eest antavate toetuste ülemmäär, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate põhi- ja täiendavate toetuste ja lisamaketega, ega suurem kui määruse (EÜ) nr 2529/2001 kohaselt ja ammlematoetuste puhul määruse (EÜ) nr 1254/1999 kohaselt ning vastavalt riikliku reservi sobivatele osadele 30. juunil 2003 Assooride põllumajandustootjate käes olnud toetusõiguste summa, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate toetuste ja lisamaketega.

Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 punkti a alapunkti i kohaldamisel võivad Portugali ametiasutused suurendada Assooride jaoks ammlemade ülemmäära, kandes üle ammlematoetuse saamise õigused riiklikust ülemmäärast. Sellisel juhul kantakse vastav summa määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 punkti a alapunkti i kohaldamisel kehtestatud ülemmäärast käesoleva artikli lõike 3 teises lõigus osutatud ülemmäära hulka.

4. Komisjon võtab vastu rakenduskorra, kiidab heaks kava ja muudab seda ning kehtestab käesoleva artikli lõike 3 esimeses lõigus ettenähtud summa ning suurendab seda määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Komisjon võib samas korras vaadata üle lõike 2 teises lõigus sätestatud piirmäärad.

5. Portugali ametiasutused esitavad enne iga aasta 15. aprilli kava rakendamise aruande."

c) Artikli 22 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks.

d) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 23

Määruse (EMÜ) nr 3950/92 (*) artikli 2 lõike 1 teises lauses osutatud tootjate vahel lisamaksu jaotamise eesmärgil turustusaastaid 1999/2000–2004/2005 hõlmaval üleminekuajal käsitatakse ületootmist põhjustanud tootjatena üksnes kõnealuse määruse artikli 9 punktis c määratletud tootjaid, kes asuvad ja toodavad Assooridel ning turustavad koguseid, mis ületavad nende individuaalset kvooti, mida on suurendatud kolmandas lõigus osutatud protsendimäära võrra.

Lisamaksu makstakse suurendatud individuaalset kvooti ületavate koguste eest pärast kasutamata koguste ümberjaotamist kõnealusest suurendamisest tuleneva piirmäära ulatuses esimeses lõigus osutatud tootjate vahel võrdeliselt iga tootja kasutuses oleva kvoodiga.

Esimeses lõigus osutatud protsendimäär on võrdne vastavalt turustusaastade 1999/2000–2003/2004 puhul 73 000 tonni suuruse koguse ja turustusaasta 2004/2005 puhul 61 500 tonni suuruse koguse ning igal põllumajandusettevõttel 31. märtsil 2000 olnud kvootide vahelise suhtarvuga. Iga tootja puhul kohaldatakse seda üksnes 31. märtsil 2000 selle tootja kasutuses olevate kvootide suhtes.

(*) EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 572/2003 (EÜT L 82, 29.3.2003, lk 20)."

4) Määrust (EÜ) nr 1454/2001 muudetakse järgmiselt.

a) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

"Artikkel 5

1. Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artikliga 70 ettenähtud väljaarvamise kohaldamisel esitab Hispaania Kuningriik komisjonile kava veise- ja vasikaliha ning lamba- ja kitseliha tootmisega seotud tavapäraste tegevuste toetamiseks ning meetmed toodete kvaliteedi parandamiseks Kanaari saarte tarbimisvajaduste piires.

Kava koostavad ja rakendavad liikmesriigi nimetatud pädevad asutused.

2. Ühendus rahastab kava aastast maksimaalselt summa ulatuses, mis on võrdne määruse (EÜ) nr 1254/1999, (**) käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 2529/2001 (***) kohaselt Kanaari saarte põllumajandustootjatele 2003. aastal tegelikult makstud toetuste summaga.

Ühendus suurendab sellist summat, et võtta arvesse kohaliku tootmise arengut. Iga-aastane summa ei ole siiski mingil juhul suurem kui käesoleva määruse (EÜ) nr 1454/2001 kohaselt 2003. aastal veiseliha eest antavate toetuste ülemmäär, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate põhi- ja täiendavate toetuste ja lisamaketega, ega suurem kui määruse (EÜ) nr 2529/2001 ning riikliku reservi sobiva osa kohaselt 30. juunil 2003 Kanaari saarte põllumajandustootjate käes olnud toetusõiguste summa, mida on korrutatud 2003. aastal kohaldatavate toetuste ja lisamaketega.

3. Komisjon võtab vastu rakenduskorra, kiidab heaks kava ja muudab seda ning kehtestab käesoleva artikli lõike 2 esimeses lõigus ettenähtud summa ning suurendab seda määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Komisjon võib samas korras vaadata üle lõike 2 teises lõigus sätestatud piirmäärad.

4. Hispaania Kuningriigi ametiasutused esitavad enne iga aasta 15. aprilli kava rakendamise aruande.

(*) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

(**) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

(***) EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.”

b) Artikkel 6 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 148

Määruse (EÜ) nr 1868/94 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1868/94 muudetakse järgmiselt.

1) Lisatakse artikkel 4a:

“Artikkel 4a

Kartulitärklise valmistamiseks ettenähtud kartuli miinimumhinnaks kehtestatakse 178,31 eurot tonni kohta alates 2004/2005. turustusaastast.

See hind kehtib ühe tonni tärklise tootmiseks kuluva vabrikusse tarnitud kartulikoguse kohta.

Miinimumhinda kohandatakse vastavalt kartulite tärklisesisaldusele.”

2) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 5

Kartulitärklis tootvatele ettevõtjatele makstakse toetust 22,25 eurot artikli 2 lõikes 2 osutatud kvoodi piires toodetud tärklise tonni kohta, tingimusel et nad on maksnud kartulitootjatele kartulitärklise kvoodi piires tootmiseks vajaliku kartulikoguse eest artiklis 4a osutatud miinimumhinna.”

3) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 7

Käesoleva määruse sätteid ei hõlma kartulitärklise tootmist selliste ettevõtjate poolt, kelle suhtes ei kohaldata käesoleva määruse artikli 2 lõiget 2 ning kes ostavad kartuleid, mille eest tootjatel ei ole õigust saada nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artiklis 93 ettenähtud toetust.

(*) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.”

Artikkel 149

Määruse (EÜ) nr 1251/1999 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1251/1999 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõikes 3 asendatakse esimene taane järgmisega:

“valgurikkad taimed:

— 63,00 eurot/t alates turustusaastast 2004/2005.”

2) Artikli 4 lõikes 4 asendatakse summa 19 eurot/t summaga 24 eurot/t.

3) Artikli 5 lõikes 3:

a) asendatakse esimene lõik järgmisega:

“II lisas loetletud tavapärastes tootmispiirkondades kõva nisu kasvatamiseks ettenähtud pindaladel makstakse lisaks pindalatoetusele lisatoetust summas 313 eurot hektari kohta III lisas kindlaksmääratud normide piires.”;

b) neljas lõik asendatakse järgmisega:

“Nendes piirkondades, kus kõva nisu tootmine on tugevalt juurdunud, välja arvatud II lisas nimetatud piirkonnad, makstakse 2004/2005. turustusaastal eritoetust summas 93 eurot hektari kohta IV lisas sätestatud hektarinormide piires.”

Artikkel 150

Määruse (EÜ) nr 1254/1999 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1254/1999 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 10 lõike 1 teises lõigus asendatakse protsendimäär 20 % määraga 40 %.
- 2) I lisas asendatakse veiseliha eritoetust käsitlevas tabelis Austria kohta märgitud arv arvuga 373 400.
- 3) II lisas asendatakse ammalehmatoetust käsitlevas tabelis Austria ja Portugali kohta märgitud arvud vastavalt arvudega 375 000 ja 416 539.

Artikkel 151

Määruse (EÜ) nr 1673/2000 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1673/2000 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:
 - a) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

“a) põllumajandustootja – nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/1999 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artikli 2 punktis a määratletud põllumajandustootja.

(*) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.”
 - b) lõikes 3 asendatakse tekst “määrusega (EÜ) nr 1251/1999” tekstiga “määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 52”.
- 2) Artikli 5 lõike 2 esimeses ja teises taandes asendatakse tekst “määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikliga 5a” tekstiga “määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 52”.

Artikkel 152

Muude määruste muutmine

Järgmised sätted jäetakse välja:

- a) määruse (EMÜ) nr 2358/71 artikkel 3;
- b) määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklid 3–25;
- c) määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklid 3–11.

Artikkel 153

Kehtetukstunnistamised

1. Määrus (EMÜ) nr 3508/92 tunnistatakse kehtetuks. Seda kohaldatakse siiski otsetoetuste taotluste suhtes, mis on esitatud 2005. aastale eelnevate kalendriaastate suhtes.
2. Määrus (EÜ) nr 1017/94 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2005.
3. Määrused (EÜ) nr 1577/96 ja (EÜ) nr 1251/1999 tunnistatakse kehtetuks. Neid kohaldatakse siiski kuni 2004/2005. turustusaastani.
4. Määrus (EÜ) nr 1259/1999 tunnistatakse kehtetuks alates 1. maist 2004. Määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikleid 2a ja 11 ning nende artiklite kohaldamise eesmärgil ka kõnealuse määruse lisa kohaldatakse siiski kuni 31. detsembrini 2005. Lisaks sellele kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikleid 3–5 ning nende artiklite kohaldamise eesmärgil ka kõnealuse määruse lisa siiski kuni 31. detsembrini 2004.
5. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele loetakse viideteks käesolevale määrusele.

Artikkel 154

Üleminekueeskirjad lihtsustatud kava jaoks

Kui liikmesriik kohaldab määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklis 2a osutatud lihtsustatud kava, kohaldatakse järgmiseid sätteid:

- a) 2003. aasta on viimane aasta, mil osalejad võivad esitada uusi taotlusi;
- b) osalejatele makstakse lihtsustatud kava alusel kehtestatud summat kuni 2005. aastani;
- c) käesoleva määruse II jaotise 1. ja 2. peatükki ei kohaldata lihtsustatud kava alusel makstud summade suhtes kavas osalemise jooksul;
- d) lihtsustatud kavas osalevatel põllumajandustootjatel ei ole õigust taotleda ühtset toetust seni, kuni nad kavas osalevad. Ühtse otsemaksete kava kohaldamisel arvatakse lihtsustatud kava alusel makstud summa artiklis 37 osutatud võrdlussumma hulka ning see arvutatakse ja seda kohandatakse vastavalt käesoleva määruse III jaotise 2. peatükile.

*Artikkel 155***Muud üleminekueeskirjad**

Artiklites 152 ja 153 osutatud määrustes sätestatud menetlustelt käesoleva määrusega sätestatud korrale ülemineku hõlbustamiseks nõutavad lisameetmed, eelkõige määruse (EÜ) nr 1259/1999 artiklite 4 ja 5 ja selle määruse lisa ning määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 6 kohaldamisega ning käesoleva määruse artiklis 86 osutatud arengukava rakendamisega seotud meetmed võib võtta käesoleva määruse artikli 144 lõikes 2 osutatud korras. Artiklites 152 ja 153 osutatud määruseid ja artikleid kohaldatakse siiski VII lisas osutatud võrdlussummade kehtestamise eesmärgil.

*Artikkel 156***Jõustumine ja rakendamine**

1. Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. september 2003

Nõukogu nimel

president

G. ALEMANN

2. Seda kohaldatakse alates jõustumiskuupäevast järgmiste eranditega:

- a) II jaotise 4. ja 5. peatükki kohaldatakse nende toetuseaotluste suhtes, mis esitatakse 2005. ja hilisemate aastate suhtes. Artikli 28 lõiget 2 kohaldatakse siiski IV jaotise 1.–7. peatüki kohaste toetuseaotluste suhtes alates 1. jaanuarist 2004;
- b) IV jaotise 1., 2., 3. ja 6. peatükki ning artiklit 149 kohaldatakse alates 2004/2005. turustusaastast;
- c) IV jaotise 4., 5. ja 7. peatükki ning artiklit 150 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2004;
- d) II jaotise 1. peatükki, artiklit 20, III jaotist, IV jaotise 8., 10., 11., 12. ja 13. peatükki ning artiklit 147 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2005, välja arvatud artikli 147 lõike 3 punkt d, mida kohaldatakse alates 1. aprillist 2003;
- e) IV jaotise 9. peatükki kohaldatakse alates 2005/2006. turustusaastast;
- f) artikleid 151 ja 152 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2005, välja arvatud artikli 152 punkt a, mida kohaldatakse alates 2005/2006. turustusaastast.

I LISA

Artiklis 1 sätestatud kriteeriumidele vastavate toetuskavade loetelu

Sektor	Õiguslik alus	Viited
Ühtne toetus	Käesoleva määruse III jaotis	Toodanguga sidumata toetus (vt VI lisa) (*)
Kõva nisu	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatükk	Pindalatoetus (eritoetus)
Valgurikkad kultuurid	Käesoleva määruse IV jaotise 2. peatükk	Pindalatoetus
Riis	Käesoleva määruse IV jaotise 3. peatükk	Pindalatoetus
Pähklid	Käesoleva määruse IV jaotise 4. peatükk	Pindalatoetus
Energiakultuurid	Käesoleva määruse IV jaotise 5. peatükk	Pindalatoetus
Tärklisekartul	Käesoleva määruse IV jaotise 6. peatükk	Tootmistoetus
Piim ja piimasaadused	Käesoleva määruse IV jaotise 7. peatükk	Piimatoetus ja lisamaksud
Põllukultuurid Soomes ja teatavates Rootsi piirkondades	Käesoleva määruse IV jaotise 8. peatükk (**) (****)	Põllukultuuride piirkondlik eritoetus
Seemned	Käesoleva määruse IV jaotise 9. peatükk (**) (****)	Tootmistoetus
Põllukultuurid	Käesoleva määruse IV jaotise 10. peatükk (***) (****)	Pindalatoetus, sealhulgas tootmisest kõrvale jäetud maa toetused, rohusilo toetused, täiendavad summad, (**) kõva nisu lisa- ja eritoetus
Lambad ja kitsed	Käesoleva määruse IV jaotise 11. peatükk (***) (****)	Toetus ute või emaskitse kohta, täiendav toetus ja teatavad lisamaksud
Veise- ja vasikaliha	Käesoleva määruse IV jaotise 12. peatükk (****)	Veiseliha eritoetus, (***) sesoonsus-toetus, ammlehmatoetus (sealhulgas mullikate eest makstav toetus ning kaasrahastamise puhul täiendav ammlehmade eest makstav toetus), (***) tapatoetus, (***) ekstensiivistamistoetus, lisamaksud
Kaunviljad	Käesoleva määruse IV jaotise 13. peatükk (****)	Pindalatoetus
Teatavad põllumajandusviisid ja kvaliteetne tootmine	Käesoleva määruse artikkel 69 (****)	
Kuivsööt	Käesoleva määruse artikli 71 lõike 2 teine lõik (****)	
Väiketalunike kava	Artikkel 2a	Üleminekuajal makstav pindalatoetus põllumajandustootjatele, kes saavad alla 1 250 euro
Oliiviõli	Artikli 51 lõige 1	Tootmistoetus

Sektor	Õiguslik alus	Viited
Siidiussid	Artikkel 1	Toetus kasvatamise edendamiseks
Banaanid	Artikkel 12	Tootmistoetus
Kuivatatud viinamarjad	Artikli 7 lõige 1	Pindalatoetus
Tubakas	Artikkel 3	Tootmistoetus
Humal	Artikkel 12	Pindalatoetus ainult ajutisteks puhke-meetmeteks
POSEIDOM	Artikkel 9, (**) (*****) artikli 12 lõige 2 ja artikkel 16	Sektorid: veise- ja vasikaliha; suhkur; roheline vanill
POSEIMA	Artiklid 13, (**) (*****) 16, 17, artikli 28 lõige 1, artikkel 21, artikli 22 lõiked 2-4 (**) (*****) ja lõige 7, artiklid 27, 29 ning artikli 30 lõiked 1, 2 ja 4	Sektorid: veise- ja vasikaliha; piim; kartulid; suhkur; vitspaju; ananass, tubakas, seemnekartul, sigur ja tee
POSEICAN	Artiklid 5, (**) (*****) 9 ja 14	Sektorid: veise- ja vasikaliha, lambad ja kitsed; kartulid
Egeuse mere saared	Artiklid 6, (**) (*****) 8, 11 ja 12	Sektorid: veise- ja vasikaliha; kartulid; oliivid; mesi

(*) Alates 1. jaanuarist 2005 või hiljem, kui kohaldatakse artiklit 71. 2004. aasta puhul või hiljem, kui kohaldatakse artiklit 71, hõlmatakse VI lisas loetletud otsetoetused I lisaga, välja arvatud kuivsooda puhul.

(**) Artikli 70 kohaldamisel.

(***) Artiklite 66–68 kohaldamisel.

(****) Artikli 69 kohaldamisel.

(*****) Artikli 71 kohaldamisel.

II LISA

Artikli 12 lõikes 2 osutatud siseriiklikud ülemmäärad

(miljonites eurodes)

Liikmesriik	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Taani	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Saksamaa	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Kreeka	40,4	53,9	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
Hispaania	55,1	74,3	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9
Prantsusmaa	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Iirimaa	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Itaalia	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luksemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Madalmaad	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Austria	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugal	11,3	15,4	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2
Soome	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Rootsi	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Ühendkuningriik	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

III LISA

Artiklites 3 ja 4 osutatud kohustuslikud haldusnõuded

A. Kohaldatakse alates 1.1.2005.

Keskkond

1.	Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1)	Artikkel 3, artikli 4 lõiked 1, 2 ja 4, artiklid 5, 7 ja 8
2.	Nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43)	Artiklid 4 ja 5
3.	Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reovee-setete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6)	Artikkel 3
4.	Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1)	Artiklid 4 ja 5
5.	Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7)	Artiklid 6, 13, 15 ja artikli 22 punkt b

Inimeste ja loomade tervishoid

Loomade identifitseerimine ja registreerimine

6.	Nõukogu 27. novembri 1992. aasta direktiiv 92/102/EMÜ loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta (EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32)	Artiklid 3, 4 ja 5
7.	Komisjoni 29. detsembri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2629/97, millega sätestatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi raames kasutatavaid kõrvamärke, põllumajandusettevõtete registreid ja loomapasse käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 820/97 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 354, 30.12.1997, lk 19)	Artiklid 6 ja 8
8.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiseliha-toodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1)	Artiklid 4 ja 7

B. Kohaldatakse alates 1.1.2006.

Inimeste ja loomade tervishoid ja taimetervis

9.	Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1).	Artikkel 3
10.	Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3)	Artiklid 3, 4, 5 ja 7
11.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1)	Artiklid 14, 15, artikli 17 lõige 1, artiklid 18-20
12.	Euroopa parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1)	Artiklid 7, 11, 12, 13 ja 15

Haigustest teatamine

13.	Nõukogu 18. novembri 1985. aasta direktiiv 85/511/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks (EÜT L 315, 26.11.1985, lk 11);	Artikkel 3
14.	Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/119/EMÜ, millega kehtestatakse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69)	Artikkel 3
15.	Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74)	Artikkel 3

C. Kohaldatakse alates 1.1. 2007*Loomade heaolu*

16.	Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/629/EMÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 28)	Artiklid 3 ja 4
17.	Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/630/EMÜ, milles sätestatakse sigade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 33)	Artikkel 3 ja artikli 4 lõige 1
18.	Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset (EÜT L 221, 8.8.1998, lk 23)	Artikkel 4

IV LISA

Artiklis 5 osutatud head põllumajandus- ja keskkonnatingimused

Teema	Standardid
Mulla erosioon: Mulla kaitsmine sobivate vahenditega	— Minimaalne muldkate — Kohaspetsiifilistele tingimustele vastav maa kasutus — Veepüüde terrassid
Mulla orgaaniline aine: Mulla orgaanilise aine säilitamine asjakohaste tegevuste abil	— Vajadusel külvikordade standardid — Koristusjäätmete käitlus haritavaal maal
Mulla struktuur: Mulla struktuuri säilitamine asjakohaste meetmete abil	— Masinate asjakohane kasutamine
Minimaalne hooldustööde tase: Hooldustööde minimaalse taseme tagamine ja asustuse kahjustamise vältimine	— Minimaalne loomkoormus ja/või asjakohane režiim — Püsi karjamaade kaitse — Maastikule iseloomulike vormide säilitamine — Põllumajandusmaa võsastumise vältimine

V LISA

Artiklis 26 osutatud kokkusobivad toetuskavad

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Kuivatatud viinamarjad	Artikli 7 lõige 1	Pindalatoetus
Tubakas	Artikkel 3	Tootmistoetus
Humal	Artikkel 12 Määrus (EMÜ) nr 1696/71	Pindalatoetused ajutisteks puhke- ja väljajuurimismeetmeteks
Põllumajanduse keskkonna- poliitika	II jaotise VI peatükk (artiklid 22–24) ja artikli 55 lõige 3	Pindalatoetus
Metsandus	Artikkel 31 ja artikli 55 lõige 3	Pindalatoetus
Ebasoodsamad piirkonnad ja keskkonnavalaste kitsen- dustega piirkonnad	II jaotise V peatükk (artiklid 13–21) ja artikli 55 lõige 3	Pindalatoetus
Oliiviõli	Artikli 5 lõige 1	Tootmistoetus
Puuvill	Artikkel 8	Tootmistoetus
Kuivsööt	Artiklid 10 ja 11	Tootmistoetus
Töötlemiseks ettenähtud tsitrusviljad	Artikkel 1	Tootmistoetus
Töötlemiseks ettenähtud tomatid	Artikkel 2	Tootmistoetus
Vein	Artiklid 11–15	Ümberkorraldamistoetus

VI LISA

Artiklis 33 osutatud ühtse toetusega seotud otsetoetuste loetelu

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Põllukultuurid	Artiklid 2, 4 ja 5 Määrus (EÜ) nr 1251/1999	Pindalatoetus, sealhulgas maa tootmisest kõrvalajutamise toetused, rohusilo toetused, täiendavad summad, (*) kõva nisu lisa- ja eritoetus
Kartulitärklis	Artikli 8 lõige 2 Määrus (EMÜ) nr 1766/92	Toetus põllumajandustootjatele, kes toodavad kartulitärklise valmistamiseks ettenähtud kartuleid
Kaunviljad	Artikkel 1 Määrus (EÜ) nr 1577/96	Pindalatoetus
Riis	Artikkel 6 Määrus (EÜ) nr 3072/95	Pindalatoetus
Seemned (*)	Artikkel 3 Määrus (EMÜ) nr 2358/71	Tootmistoetus
Veise- ja vasikaliha	Artiklid 4, 5, 6, 10, 11, 13 ja 14 Määrus (EÜ) nr 1254/1999	Veiseliha eritoetus, sesoonsustoetus, ammlehmatoetus (sealhulgas mullikate eest makstav toetus ning kaasrahastamise puhul täiendav ammlehmade eest makstav toetus), tapatoetus, ekstensiivistamistoetus, lisamaksed
Piim ja piimasaadused	Käesoleva määruse IV jaotise 7. peatükk	Piimatoetus ja lisamaksed (**)
Lambad ja kitsed	Artikkel 5 Määrus (EÜ) nr 2467/98, Artikkel 1 Määrus (EMÜ) nr 1323/90, Artiklid 4, 5 ja artikli 11 lõigete 1 ja 2 esimene, teine ja neljas taane Määrus (EÜ) nr 2529/2001	Toetus ute või emaskitse kohta, täiendav toetus ja teatavad lisamaksed
POSEIDOM (*)	Artikli 9 lõike 1 punkt a ja b Määrus (EÜ) nr 1452/2001	Sektorid: veise- ja vasikaliha
POSEIMA (*)	Artikli 13 lõiked 2 ja 3, artikli 22 lõiked 2 ja 3 Määrus (EÜ) nr 1453/2001	Sektorid: veise- ja vasikaliha
POSEICAN (*)	Artikli 5 lõiked 2 ja 3, artikli 6 lõiked 1 ja 2 Määrus (EÜ) nr 1454/2001	Sektorid: veise- ja vasikaliha lambad ja kitsed
Egeuse mere saared (*)	Artikli 6 lõiked 2 ja 3 Määrus (EMÜ) nr 2019/93	Sektorid: veise- ja vasikaliha
Kuivsööt	Artikkel 3 Määrus (EMÜ) nr 603/95	Toetus töödeldud toodete jaoks (kohaldatakse vastavalt käesoleva määruse VII lisa punktile D)

(*) Välja arvatud artikli 70 kohaldamisel.

(**) Alates 2007. aastast, välja arvatud artikli 62 kohaldamisel.

VII LISA

Artiklis 37 nimetatud võrdlussumma arvutamine

A. Pindalatoetus

1. Kui põllumajandustootja on saanud pindalatoetusi, korrutatakse kümnendkohani ümardatud hektarite arv, mille eest toetust on makstud igal võrdlusperioodi aastal, järgmiste summadega.

- 1.1. Teravilja, sealhulgas kõva nisu, õliseemnete, valgurikaste taimede, kiu saamiseks kasvatatava lina ja kanepi, rohu- silo ning maa tootmisest kõrvale jätmise puhul:

- 63 eurot/t, mis korrutatakse määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 4 lõikes 2 osutatud saagikusega, mis on määratletud kindlaks piirkondadeks jaotamise kavas asjaomase piirkonna jaoks 2002. aastaks. Selle punkti kohaldamine ei piira liikmesriikide poolt määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 6 lõike 6 kohaldamisel sätestatud sätete kohaldamist.

Erandina artiklist 38 arvutatakse lina ja kanepi puhul keskmine nende hektarite arvu alusel, mille eest maksti toetust kalendriaastatel 2001 ja 2002.

- 1.2. Riisi puhul:

- 102 eurot/t, mis korrutatakse järgmiste keskmiste saakidega:

Liikmesriigid	Saagikus (t/ha)
Hispaania	6,35
Prantsusmaa	
— emamaa	5,49
— Prantsuse Guajaana	7,51
Kreeka	7,48
Itaalia	6,04
Portugal	6,05

- 1.3. Kaunviljade puhul:

- läätsed ja kikerharned: 181 eurot/ha
- vikk: vastavalt 175,02 eurot/ha 2000. aastal, 176,60 eurot/ha 2001. aastal ja 150,52 eurot/ha 2002. aastal.

2. Kui põllumajandustootja on saanud kõva nisu lisa- või eritoetust, korrutatakse kümnendkohani ümardatud hektarite arv, mille eest toetust on makstud igal võrdlusperioodi aastal, järgmiste summadega.

Määruse (EÜ) nr 1251/1999 II lisas ja määruse (EÜ) nr 2316/1999 IV lisas loetletud piirkondades:

- 291 eurot/ha ühtse toetuse puhul 2005. kalendriaastal,
- 285 eurot/ha ühtse toetuse puhul 2006. kalendriaastal ja järgmistel kalendriaastatel.

Määruse (EÜ) nr 2316/1999 V lisas loetletud piirkondades:

- 46 eurot/ha ühtse toetuse puhul 2005. kalendriaastal.

3. Eelmiste punktide kohaldamisel tähendab "hektarite arv" kindlaksmääratud hektarite arvu, mis vastab igale eri laadi pindalatoetusele, mis on loetletud käesoleva määruse VI lisas, ja mille puhul on täidetud kõik toetuse maksmise eeskirjades sätestatud tingimused, võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 2 lõike 4 ja artikli 5 kohaldamist. Kui võrdlusperioodil ületavad mõnes liikmesriigis riisi jaoks ettenähtud alad selle liikmesriigi tagatud maksimumpindala, vähendatakse riisi puhul erandina nõukogu määruse (EÜ) nr 3072/95 artikli 6 lõikest 5 proportsionaalselt hektari kohta makstavat toetust.

B. Kartulitärklise toetus

Kui põllumajandustootja on saanud kartulitärklise toetust, arvutatakse summa, korrutades sellist toetust saanud tonnide arvu vastavalt igal võrdlusperioodi aastal 44,22 euroga kartulitärklise tonni kohta. Liikmesriigid arvutavad ühtse toetuse arvutamisel arvesse võetava hektarite arvu võrdeliselt toodetud kartulitärklise tonnide arvuga, mille eest on makstud määruse (EMÜ) nr 1766/92 artikli 8 lõikes 2 osutatud toetust igal võrdlusperioodi aastal, ja selle baaskülvipinna piires, mille komisjon määrab kindlaks võrdlusperioodil külvieelse lepinguga hõlmatud ja liikmesriikide poolt edastatud hektarite arvu põhjal.

C. Karjakasvatuse lisatasud ja toetused

Kui põllumajandustootja on saanud karjakasvatuse lisatasusid ja/või -toetusi, arvutatakse summa, korrutades vastavalt igal võrdlusperioodi aastal sellise toetuse saamiseks kindlaksmääratud loomade arvu 2002. kalendriaastaks kehtestatud looma kohta makstavate summadega, mis on määratud kindlaks VI lisas osutatud vastavate artiklitega, võttes arvesse määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 4 lõiget 4, artikli 7 lõiget 2 ja artikli 10 lõiget 1 ning määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 8 lõiget 3.

Erandina artiklist 38 arvutatakse määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 11 lõike 2 esimese, teise ja neljanda taande alusel lammaste ja kitsede eest tehtavate lisamaksede puhul keskmine summa loomade arvu põhjal, kelle eest on makstud toetust 2002. kalendriaastal.

Määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 4 lõike 2 kohaseid toetusi ei võeta siiski arvesse.

Erandina artiklist 38 ja juhul, kui kohaldatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 2342/1999 artikli 32 lõikeid 11 ja 12 ning komisjoni määruse (EÜ) nr 1458/2001 artiklit 4, ei ole nende võrdlussumma arvutamisel arvessevõetavate loomade arv, kelle eest on makstud toetust sellel aastal, mil selliseid meetmeid kohaldati, suurem kui nende loomade keskmine arv, kelle eest on makstud toetust sellel aastal või nendel aastatel, mil selliseid meetmeid ei kohaldatud.

D. Kuivisööt

Kui põllumajandustootja on tarninud sööta määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 9 punktis c ettenähtud lepingu või sama määruse artiklis 10 ettenähtud külvipinnadeklaratsiooni kohaselt, arvutavad liikmesriigid võrdlussumma hulka arvatava summa võrdeliselt sellise toodetud kuivisööda tonnide arvuga, mille eest on makstud kõnealuse määruse artikliga 3 ettenähtud toetust, vastavalt igal võrdlusperioodi aastal ja järgmiste, miljonites eurodes väljendatud ülemmäärade piires:

Liikmesriik	Määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 3 lõikes 2 osutatud toodeteks töödeldud sööda ülemmäär (kunstlikult kuivatatud sööt)	Määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 3 lõikes 3 osutatud toodeteks töödeldud sööda ülemmäär (päikesekuiv sööt)	Ülemmäär kokku
Belgia ja Luksemburgi majandusliit	0,049		0,049
Taani	5,424		5,424
Saksamaa	11,888		11,888
Kreeka	1,101		1,101
Hispaania	42,124	1,951	44,075
Prantsusmaa	41,155	0,069	41,224
Iirimaa	0,166		0,166

Liikmesriik	Määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 3 lõikes 2 osutatud toodeteks töödeldud sööda ülemmäär (kunstlikult kuivatatud sööt)	Määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 3 lõikes 3 osutatud toodeteks töödeldud sööda ülemmäär (päikesekuiv sööt)	Ülemmäär kokku
Itaalia	17,999	1,586	19,585
Madalmaad	6,804		6,804
Austria	0,070		0,070
Portugal	0,102	0,020	0,122
Soome	0,019		0,019
Rootsi	0,232		0,232
Ühendkuningriik	1,950		1,950

Liikmesriigid arvutavad võrdlussummade arvutamisel arvessevõetava hektarite arvu võrdeliselt toodetud kuivisööda tonnide arvuga, mille eest on makstud määruse (EMÜ) nr 603/95 artiklis 3 osutatud toetust igal võrdlusperioodi aastal, ja selle baaskülvipinna piires, mille komisjon määrab kindlaks võrdlusperioodil külvieelse lepinguga hõlmatud ja liikmesriikide poolt edastatud hektarite arvu põhjal.

E. Piirkondlikud toetused

Asjaomastes piirkondades võetakse võrdlussumma arvutamisel arvesse järgmiseid summasid:

- 24 eurot/t, mis korrutatakse saagiga, mida on kasutatud teravilja, õliseemnete, linaseemnete ning kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi toetuste arvutamiseks määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 4 lõikes 4 osutatud piirkondades;
- määruse (EÜ) nr 1452/2001 artikli 9 lõike 1 punktides a ja b, määruse (EÜ) nr 1453/2001 artikli 13 lõigetes 2 ja 3 ning artikli 22 lõigetes 2 ja 3 ning määruse (EÜ) nr 1454/2001 artikli 5 lõigetes 2 ja 3 ning artikli 6 lõigetes 1 ja 2 ettenähtud looma kohta makstav summa, mis korrutatakse nende loomade arvuga, kelle eest on makstud sellist toetust 2002. aastal;
- määruse (EMÜ) nr 2019/93 artikli 6 lõigetes 2 ja 3 ettenähtud looma kohta makstav summa, mis korrutatakse nende loomade arvuga, kelle eest on sellist toetust makstud 2002. aastal.

F. Seemnetoetused

Kui põllumajandustootja on saanud seemnetootmise toetust, arvutatakse summa, korrutades sellist toetust saanud tonnide arvu vastavalt igal võrdlusperioodi aastal määruse (EMÜ) nr 2358/71 artikli 3 kohaldamisel tonni kohta kehtestatud summaga. Liikmesriigid arvutavad ühtse toetuse arvutamisel arvessevõetava hektarite arvu võrdeliselt sertifitseerimiseks vastuvõetud pindalaga, mille eest on makstud määruse (EMÜ) nr 2358/71 artikli 3 lõikes 2 osutatud toetust igal võrdlusperioodi aastal, ja selle baaskülvipinna piires, mille komisjon määrab kindlaks sertifitseerimiseks vastuvõetud ja talle määruse (EMÜ) nr 3083/73 kohaselt teatatud kogupindala põhjal. See kogupindala ei sisalda riisi (*Oryza sativa* L.), speltanisu (*Triticum spelta* L.) ning kiu ja õli tootmiseks kasvatatava lina (*Linum usitatissimum* L.) ja kanepi (*Cannabis sativa* L.) sertifitseerimiseks vastuvõetud pindala, mille kohta on juba esitatud avaldus seoses põllukultuuridega.

VIII LISA

Artiklis 41 osutatud siseriiklikud ülemmäärad

(miljonites eurodes)

Liikmesriik	2005	2006	2007 ja järgmised aastad
Belgia	411	411	528
Taani	838	838	996
Saksamaa	4 479	4 479	5 468
Kreeka	837	834	856
Hispaania	3 244	3 240	3 438
Prantsusmaa	7 199	7 195	8 055
Iirimaa	1 136	1 136	1 322
Itaalia	2 539	2 530	2 882
Luksemburg	27	27	37
Madalmaad	386	386	779
Austria	613	613	711
Portugal	452	452	518
Soome	467	467	552
Rootsi	612	612	729
Ühendkuningriik	3 350	3 350	3 868

IX LISA

Artiklis 66 osutatud põllukultuuride loetelu

CN-kood	Kirjeldus
I. TERAVILI	
1001 10 00	Kõva nisu
1001 90	Nisu ja meslin, v.a kõva nisu
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00 00	Kaer
1005	Mais
1007 00	Terasorgo
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
0709 90 60	Suhkrumais
II. ÕLISEEMNED	
1201 00	Sojauba
ex 1205 00	Rapsiseemned
ex 1206 00 10	Päevalilleseemned
III. VALGU- RIKKAD TAIMED	
0713 10	Herned
0713 50	Põlduba
ex 1209 50 50	Maguslupiin
IV. LINA	
ex 1204 00	Linaseeme (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Lina, toores või leotatud, kiu tootmiseks (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. KANEP	
ex 5302 10 00	Kanep, toores või leotatud (<i>Cannabis sativa</i> L.)

X LISA

Tavapärased kõva nisu tootmispiirkonnad, nagu on osutatud artiklis 74

KREEKA

Järgmiste piirkondade noomid

Kesk-Kreeka

Peloponnesos

Joonia mere saared

Tessaalia

Makedoonia

Egeuse mere saared

Traakia

HISPAANIA

Provintsid

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Saragossa

AUSTRIA

Pannoonia:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. Gebiete der Bezirksreferate

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3. Gebiete der Landwirtschaftskammer

1007 Wien

PRANTSUSMAA

Piirkonnad

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departemangud ()*

Ardèche

Drôme

ITAALIA

Piirkonnad

Abruzzo

Basilicata

Calabria

Campania

Latium

Marches

Molise

Umbria

Apulia

Sardiinia

Sitsiilia

Toscana

PORTUGAL

Districts

Santarém

Lissabon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro

(*) Iga siin esitatud departemangu võib siduda ühe eespool nimetatud piirkonnaga.

XI LISA

Artiklis 99 osutatud seemneliikide loetelu

		(eurot/100 kg)
CN-kood	Kirjeldus	Toetussumma
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— pikateralised sordid, terapikkusega üle 6,0 millimeetri ning tera pikkuse ja laiuse suhe vähemalt 3	17,27
	— muud sordid, terapikkusega üle või alla 6 millimeetri või sellega võrdne, tera pikkuse ja laiuse suhe väiksem kui 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (kiulina)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (linaseeme)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (sordid, mille tetraahüdrokannabinooli sisaldus ei ole suurem kui 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. ja K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> ja <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L.	22,10
ex 1209 12 10	<i>Medicago sativa</i> L.	36,59

		(eurot/100 kg)
CN-kood	Kirjeldus	Toetussumma
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (põlduba)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (põlduba)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Täielikult kroovitud riisi puhul mõõdetakse terasid järgmisel viisil:

- i) võetakse partiist tüüpiline proov;
- ii) proovi sõelutakse nii, et sõelale jääksid ainult terved terad, sealhulgas valmimata terad;
- iii) keskmise leidmiseks viiakse läbi kaks mõõtmist, mõlemas 100 tera;
- iv) tulemused esitatakse millimeetrites, ümardatuna kümnendkohani.

(²) Sordi tetrahydrokannabinooli sisaldus (THC) määratakse, analüüsides püsiva massi saavutanud proove. THC massi ja proovi massi suhtarv ei tohi toetuse saamiseks olla suurem kui 0,2 %. Proov koosneb õitsemisaja lõpus juhuslikult valitud representatiivse hulga taimede ülemistest kolmandikest, millelt on eemaldatud varred ja seemned.